

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

DOBRODOŠLI V CELJU!

Celje, ki mu upravičeno pravijo tudi mesto atletike, bo ta teden znova živelo v znamenju kraljice športov. V goste sprejemamo najboljše atlete Poljske, Finske, Zahodne Nemčije, Španije, Švice in seveda Jugoslavije, ki se bodo pomerili na polfinalu tekmovanja za evropski pokal. Čeprav smo lahko sideli na atletskem stadionu Borisa Kidriča že vrsto evropskih atletov iz vsega sveta, predstavlja ta prireditev najetnejše atletsko doživetje, kar jih je bilo v Celju.

Tekmovanje za atletski pokal Evrope je postalo od uspešnosti dalje najpomembnejša atletska prireditev v Evropi. Določilo, da lahko zastopa državo le po en tekmovalcec je omogočilo, da so srečanja izjemno kvalitetna. Posebna draž tekmovanja v Celju pa ne bo samo dejstvo, da bo nastopila vrsta svetovnih rekorderjev in olimpijskih zmagovalcev, ampak tudi to, da ni izrazitih favoritov. Kdo bo prvi se bo verjetno odločalo med reprezentanco Finske in Zahodne Nemčije. Plasmami pa so negotovi. Pričakujemo lahko veliko borbo med reprezentancami Poljske, ki sega v vrh pa trice in Jugoslavije in Španije za četrto mesto. Ta uvrstitveni pa pomeni tudi možnost nastopanja v tekmovanju prireditev leio brez predhodnih kvalifikacij.

Celje in organizacijski odbor pričakujeta tekmovanje dobro pripravljeno. Prenovljeni stadion, 178 izkušenih strokovnih delavcev, od sodnikov dalje in množici ljudi, ki so sodelovali v pripravah nedvomno zagotavljajo, da bodo pogoji za tekmovanje čimboljše. Za to je bilo potrebno, da je več kot tri mesece v pripravah sodelovalo okrog 30 ljudi. Širojo pripravljenost in privrženost atletiki je izkazalo tudi preko 50 delovnih organizacij, zlasti Aero, EMO, LIK Sardinja, Libela, Slovenijašport, Jugobanka. Posebej so se izkazali aranžerji, ki so z ureditvijo izložb potrdili naziv Celja kot mesta atletike.

Omeniti velja tudi Novi tehnik in Radio Celje, ki bo skrbel za zagotovitev delovne pogoje korog 100 novinarjem, ki bodo preko največjih evropskih agencij in časopisov ter 12 televizijskih in 12 radijskih postaj posredovali vtise in rezultate. Prav tako kaže omeniti tudi prizadevanje turistične agencije Izletnik, ki je skušala ob težkih pogojih zagotoviti ustrezno nastanitev tekmovalcev ter tujih in domačih gostov. Da bo tekmovanje uspelo gre, ne navsezadnje, zasluga tudi društvu likovnih oblikovalcev, ki so z izrednimi likovnimi rešitvami zagotovili realizacijo propagandnih in estetskih zahtev.

Prepričani smo, da bo vse to omogočilo nastopajočim dosežati izjemne rezultate. Za Celje, ki je samo dalo že vrsto državnih rekorderjev in olimpijskih udeležencev in ima tudi letos 6 državnih prvakov, torej hkrati s Crveno zvezdo največ v Jugoslaviji, pa bo to pomenilo pravočestno izjemen športni dogodek.

Organizacijski odbor, in prepričan sem, da tudi vsi občani, lahko samo še rečemo: dobrodošli v Celju! Počutite se tako, kot vam vsi želimo — domače in prijetno.

Mitja Pipan

Pred vsakim velikim tekmovanjem je tudi veliko pogovorov okoli organizacije zdravniške službe. Na fotografiji vidimo, kako se o reševanju tega problema pogovarjajo predsednik AD Kladivar Mitja Pipan, zdravnik državne reprezentance dr. Stanojevič in klubski zdravnik dr. Janez Vilč. Za vse je pač potrebno poskrbeti tako, da ne bo nobenih zastojev. Še posebno pozornost pa so posvetili tudi »doping kontroli«, torej pregledu tekmovalcev, ki bi eventualno uživali poživila. Upajmo, da s tem in poškodbami tekmovalcev, zdravniki ne bodo imeli težav. Vsaj za zdaj je tako v našem taboru in žeteti je, da bi tako tudi ostalo.

Foto: DRAGO MEDVED

ZAČETKI SO DOBRI

Gradnji vzgojno varstvene ustanove ob Copovi ulici na Otoku in osnovne šole v Medlogu napredujeta brez zamud in zastojev. Nekaj sprememb so povzročile nove uredbe, ki so ukinile premoštitvene kredite. Do resnih motenj do sedaj v gradnji objektov, ki se financirajo iz sklada za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov, še ni prišlo, bo pa stvar veliko resnejša v prihodnje.

Dotok denarja v sklad je višji kot je bilo planirano. Do meseca junija se je v sklad nabralo preko sedem milijonov dinarjev, to je za 15 odstotkov več kot je bilo planirano za ta čas. Toda, ker se je gradnja medtem tudi podražila, se je predvideni višek še porazgubil in ni imel tistega efekta kot bi pričakovali. Prišlo je celo do primanjkljaja 12 odstotkov, kar pa zajema le gradnjo objektov in ne opreme in ureditev okolja.

Upravni odbor sklada pri občinski skupščini v Celju je na pobudo zveze borcev iz Celja sklenil, da se bo šola ob Ljubljanski cesti imenovala po narodnem heroju Slavku Slandru. Zveza borcev bo graditeljem poklonila spomenik in nekaj denarja za ureditev okolja.

Tudi priprave za dograditev prizidka v Vojniku so končane. »Prizidek« bo zelo velik. V njem bo prostora za deset razredov s kabinetji ter

telovadnica. Načrtovanje prizidka je prevzel Zavod za napredek gospodarstva v Celju, načrt pa je napravil ing. arh. Friderik Polutnik. V gradbenem odboru sta še Vojničana Miro Klančnik, Jurič Bojanovič in Martin Lorger. Meseca septembra bo končan glavni objekt, gradnja pa bo stekla oktobra meseca. Zelja Vojničanov je, da bi pouk v novih prostorih začel septembra meseca prihodnjega leta.

SEZONSKO ZNIŽANJE 20—50 %

ženska, moška in otroška konfekcija — športna konfekcija — žensko, moško perilo, kopalke in pletenine

OD 1. DO 21. AVGUSTA 1973

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Ker je urednik na zasluženem dopustu, vmes je skočil nekoliko v Kijev, Leningrad, Moskvo in morda še kam, prihaja z urednikove mize našomestek. Vrste se v našem uredništvu redčijo. Sopek praktikanit se je za tri lističe osul, z odhodom na dopust pa grozijo kar trije redni člani uredništva. Pasjih dni torej za nas ne bo kmalu konec. Medtem pa se bliža praznik šentjurske občine, pa obiranje hmelja, volitev hmeljske princepe, flosarski bal itd.

Današnja številka je močno v znamenju evropskega atletskega polfinala, podobna pa bo tudi prihodnja ko bomo poročali kako je bilo.

Vaš nadomestni Jure

Za napredek vasi

Večletna praksa v žalski občini, da se praznovanje občinskega praznika občine seli iz kraja v kraj, kaže več zelo pozitivnih rezultatov. Predvsem pa gre pri tem, upoštevati nekatere osnovne momente, ki se na koncu koncev kažejo tudi v naporih za čim hitrejši razvoj obrobni krajevnih skupnosti in manjših krajev.

Povsod, kjer so bila doslej praznovanja občinskega praznika, so na področju komunalnega urejevanja krajev veliko pridobili. S sredstvi, ki jih je v ta namen prispevala občinska skupščina, ki so jih dale delovne organizacije in ki so jih občani sami kar najbolj oplemenitili, so bile modernizirane številne ceste, napeljavni vodovodi, obnovljeni zadružni in prosvetni domovi ter podobno. Ni ga kraja, kjer ni bilo, ki bi se ne precej, kjer občani ne bi s samopriskevki, z udarniškim delom in v drugih oblikah prispevali kar največ, da bi tako skupno s sredstvi, ki jih dode od drugod, čimbolj olepšali svoje kraje, skratka ga čimbolj uredili. Rezultati nikjer niso izostali in povsod imajo marsikaj pokazati. Nič čudnega torej, če je med vsemi krajevnimi skupnostmi, kjer osrednjega praznovanja še ni bilo, veliko zanimanje, da bi tudi pri njih čimprej prišli na vrsto.

Da bi se tudi krajevni dejavniki vse od sveta krajevnih skupnosti naprej lahko kar najboljše organizirali za izvedbo vseh številnih predvidenih del in za organizacijo osrednjega praznovanja, so v Zalcu vpeljali prakso, da se kraj praznovanja določa kar za dve leti naprej. Tako imajo organizatorji na voljo dovolj časa in možnosti, da lahko uspešno izpeljejo vse akcije.

Ob razmišljanju o tem upravljanju pa kaže opozoriti še na en izredno pomemben vidik. V mnogih krajevnih skupnostih žalske občine niti ni nikakršne industrije, niti večjih obrtnih podjetij, ki bi lahko iz svojih sredstev priskočila na pomoč pri urejevanju krajev. Zato so se v žalski občini odločili za poseben družbeni dogovor, na osnovi katerega vse (!) delovne organizacije v občini prispevajo svoj delež v skupen sklad, iz katerega se potem krajevnim skupnostim dodeljujejo potrebna sredstva. Taka oblika konkretne pomoči je nedvomno izredno uspešna in najpomembnejše pri tem je, da na tak način tudi tisti kraji, ki nimajo industrije, dobijo določen delež skupnih sredstev. Le na tak način je torej mogoče zagotoviti skladnejši razvoj tudi oddaljenim krajem in tako postopoma zmanjševati razlike med občinskimi središči in ostalimi kraji.

V žalski občini se tega dobro zavedajo, zato so se odločili za tak korak že pred leti in rezultati seveda niso izostali. Še nekaj let bo potrebnih in vsi večji kraji bodo v komunalnem smislu več ali manj urejeni. To pa je na koncu koncev velik dosežek, ki je odraz naporov vseh odgovornih, da se postopoma čimbolj zmanjšujejo tudi tiste razlike, ki zadevajo družbeni standard delavcev v različnih krajih žalske občine. **BERNI STRMCNIK**

Pred javno razpravo

TEMELJITE PRIPRAVE

V vseh občinah celjskega območja tečejo, kljub počitniškemu obdobju, intenzivne priprave na bližajočo se javno razpravo o novi zvezni in republiški ustavi. Povsod so že ustanovili koordinacijske odbore za spremljanje in organiziranje javne razprave, prav tako pa so tudi že imenovali posebne skupine predavateljev, ki bodo na sestankih z občani tolmačili temeljne značilnosti ter pomen novega ustavnega sistema pri nas. Javna razprava se bo povsod praviloma pričela v drugi polovici avgusta, oziroma v začetku septembra. Ker pa je predvsem še v avgustu veliko ljudi na zasluženem letnem oddihu, bo razprava zaradi tega stekla najprej v krajevnih skupnostih, nato pa še v delovnih organizacijah. Sicer pa pogledimo, kakšno je stanje v posameznih občinah celjskega območja.

V CELJU so poleg koordinacijskega odbora za organizacijo javne razprave imenovali še posebno delovno skupino, ki bo zbiral vse pripombe k predlogoma obeh ustav in jih oblikovala v dokončna stališča, ki bodo posredovana ustreznim republiškim in zveznim organom. Za razlaganje ustavnega gradiva je imenovana skupina 64 predavateljev, trenutno pa tečejo priprave za določitev krajev, kjer bodo ustavne razprave. V posameznih krajevnih skupnostih bo javna razprava tekla v okviru krajevnih organizacij SZDL.

Poleg tega pa je v celjski občini že stekla tudi razprava v okviru širšega političnega aktiva o novem statutu celjske občine. Med tem, ko so v minulih dneh razpravljali o novem skupščinskem sistemu, bo prihodnji teden že stekla razprava o komunalnem sistemu ter drugih vprašanjih. Take razprave se bodo v predstojećem obdobju vrstile vsak teden, in sicer po posameznih vprašanjih. Do začetka javne razprave nameravajo tako podrobno obdelati vsa aktualna vprašanja v občinskem merilu ter s tem povezati javno razpravo o ustavi tudi z razpravo o novem občinskem statutu.

Priprave pa so stekle tudi v LASKI OBCINI. Poleg ko-

ordinacijskega odbora za javno razpravo so formirali še poseben odbor za statutarna vprašanja in imenovali skupino predavateljev za javno razpravo. Na razširjeni seji izvršnega odbora Občinske konference SZDL so sprejeli akcijski program, ki med drugim predvideva dve fazi obravnavanja pomembnih aktov. Najprej bodo imeli v treh večjih krajih občine (v Laškem, Rimskih toplicah in Radečah) razpravo z razširjenimi političnimi aktivisti krajevnih skupnosti, nato pa bo v drugi polovici avgusta stekla javna razprava najprej v krajevnih organizacijah SZDL in nato še v delovnih skupnostih. Še pred tem bodo za vse predavatelje in člane koordinacijskega odbora pripravili poseben seminar.

Pred dnevi je bil v MOZIRJU poseben posvet razširjenega koordinacijskega odbora, na katerem je sodelovalo okoli 50 ljudi. O najpomembnejših izhodiščih nove ustave je govoril TONE BOLE, član republiškega koordinacijskega odbora in predsednik gospodarskega zbora slovenske skupščine. Na sestanku so sprejeli tudi operativni program javne razprave, ki se bo v moziški občini pričela v začetku meseca septembra.

V KONJISKI občini se bo javna razprava pričela s po-

svetovanjem širšega političnega aktiva občine, na katerem bo predvidoma sodelovalo okoli 200 ljudi iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Koordinacijski odbor in predavateljski team so že imenovali, pripravljajo tudi poseben seminar, ki se ga bo udeležil Zdravko Krvin, na iz Ljubljane. Računajo, da bodo konkreten akcijski program sprejeli že v začetku avgusta, nakar bo konec meseca, intenzivno pa v septembru, stekla široka javna razprava na območju celotne občine.

SENTJURCANI so kljub dopustniškemu času s pripravami zelo pohiteli. Za člane koordinacijskega odbora ter razširjen politični aktiv in skupino predavateljev so že imeli poseben seminar, vodil ga je Zdravko Krvin, na katerem so se pogovorili o temeljnih značilnostih ustavnih sprememb. Pri tem so se zlasti opozorili na tista določila nove ustave, ki jih je treba v javni razpravi še posebno poudariti. Javna razprava bo stekla sredi avgusta, in sicer podobno kot drugod — najprej v krajevnih skupnostih in nato v delovnih organizacijah.

Minuli ponedeljek pa je bila v ŠMARJU razširjena seja občinske konference SZDL, ki so ji prisostvovali tudi predstavniki vseh krajevnih

skupnosti, TOZD, sindikatov in člani komiteja. Operativni program javne razprave je sprejet, potekala pa bo v prvi polovici meseca septembra. Predavateljski aktiv šteje 20 predavateljev, ki so doslej že imeli dvoje seminarjev. Kot je predvideno v njihovem programu, bo javna razprava potekala na okoli 60 različnih mestih na območju celotne občine.

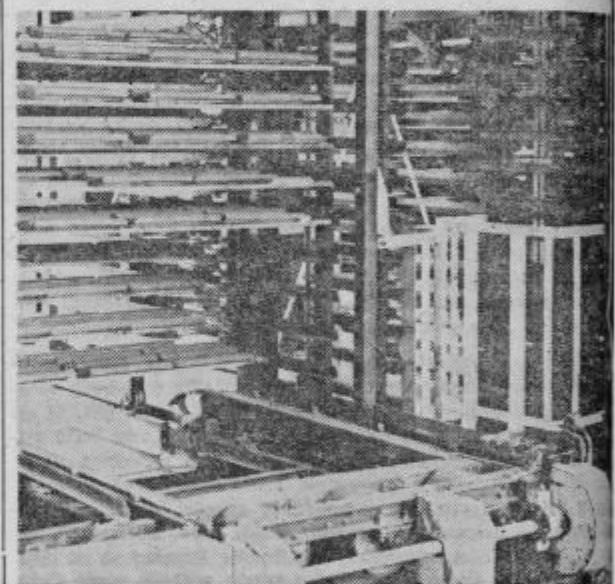
V ZALCU so preko tridesetčlanske občinske štaba za organizacijo in izvedbo javne razprave imenovali že sredi meseca maja na skupni seji organizacije SZDL ter sindikatov. V juliju so imeli že prvi seminar. Vodil ga je podpredsednik izvršnega sveta Slovenije ZVONE DRAGAN. Udeležili so se ga poleg članov občinskega štaba tudi predsedniki krajevnih organizacij SZDL, sekretarji partijskih organizacij, direktorji delovnih organizacij. Ob tej priliki so tudi sprejeli operativni plan javne razpra-

ve, ki bo stekla koncem avgusta, še pred tem pa bodo imeli še poseben seminar vse, ki bodo v sklopu razprave tolmačili določila naše nove zvezne in republiške ustave.

000

Povsod so torej pripravljali obsežne in temeljite. In pravi je tako, kajti neposredni obdobje, ki stoji pred nami, sodi med najpomembnejše etape našega razvoja, ko bodo občani in delovni ljudje potrebovali in dopolnjevali temeljne akte naše družbene ureditve, ki po svojih določilih vzpostavljajo takšno okolje, v katerem bo delovni človek še trdnje stopnja svojega svobodnega ustvarjalnega dela in uživanja rezultatov tega dela. Z novimi ustavnimi ureditvami, tisto, kar nam razvoj materialnih proizvodnih odnosov na tej stopnji družbenega predka omogoča.

BERNI STRMCNIK

Ustavno kramljanje

Tam, kjer smo doma

Če bi bili površni, bi res lahko na hitro rekli, da naša krajevna skupnost v ustavnih spremembah ni doživela pretresljivih sprememb. Vendar pa je resnica povsem drugačna. Če to, da postaja krajevna skupnost obvezni sestavni del samoupravnega sistema v komuni in v celotni državi, je velika novost. V krajevnih skupnostih bomo torej volili delegate v skupščinski zbor delegatov krajevnih skupnosti in tako neposredno sodelovali v oblasti. Če sedaj je bilo v komunalnem življenju celjskega območja precej znanilcev spremenjenih odnosov med občinsko upravo in med krajevnimi skupnostmi. Nekoliko manj občinsko skupščino in KS, čeprav so sedeli v skupščinskih klopih mnogi odborniki s terena. Redko se je zgodilo, da bi najvišji samoupravni organ spregovoril o samoupravnem vzdušju in napravil v matičnih samoupravnih, krajevnih celicah. Razen, če je bil kak odbornik toliko vztrajen, da je v ospredje dnevnega reda vrnil problem razsvetljave,

pločnice, ceste, vodovoda in še česa. Tistega, kar bi, po vsej pravici in dolžnosti, morali urediti že sami v krajevnih skupnostih.

Krajevna skupnost je dobila nekaj finančnih sredstev, včasih je pokritizirala upravo in uprava je to vrnila, nekajkrat so se sestali predstavniki krajevnih skupnosti in občine in to je bil pravzaprav ves samoupravni odnos med bazo in vrhom.

Delovni ljudje v krajevnih skupnostih določajo vsebino in način dogovarjanja ter uresničevanja svojih skupnih potreb, interesov in nalog na področju medsebojnih odnosov v naselju, gospodarstva in prostora, urbanističnega programiranja in urejanja naselij, otroškega in socialnega varstva, zdravstvenega varstva, vzgoje in izobraževanja, prosvete in kulture, telesne kulture ter rekreacije, stanovanjske politike in upravljanja stanovanj, komunalnih in drugih dejavnosti za neposredno zadovoljevanje njihovih potreb ter potreb družin in gospodinjstev, varstva interesov potrošnikov, organizacije sploš-

nega ljudskega odpora in družbene samozastite ter drugih področij skupnega življenja in sprejemajo programe in plane razvoja te skupnosti, s katerimi določajo tudi način združevanja in uporabe sredstev in dela za uresničevanje posameznih skupnih nalog...

Zakaj je prav, da si vtisnemo v spomin pravi 80. člen, ki pa ga nismo v celoti pozvali? Zato, ker njegova vsebina nakazuje osnovni vir, ki je vplival, da je krajevna skupnost opredeljena kot družbenoekonomski odnos. Če rečemo, da vsa vsakim delavcem oziroma občanom v krajevnih skupnosti stoji ali naj bi stala konec koncev njegova delovna organizacija, njegova socialna ali druga interesna skupnost, ki mora skrbeti za položaj svojih članov tam, kjer so doma, potem je položaj KS res zakoreninjen v temeljnem samoupravnem proizvodnem odnosu.

To pomeni, da kratki interesi izpred domačega kraja segajo v našo krajevno sredino, do temeljnih organizacij združenega

dela v naši KS, do drugih asociacij v KS in daleč ven — v tiste temeljne organizacije združenega dela, kjer delajo občani naše KS, do tistih komunalnih delovnih organizacij, ki skrbijo za komunalno ureditev, do stanovanjskega podjetja, ki pobira stanarino, pa ne pusti hišnemu svetu skoraj nič jekla, do sklada za komunalno urejanje mestnih zemljišč, ki se morda enkrat letno ne potruji, da javnost obvesti, kako je potrošil naša sredstva in še dalje. V skladu z opredelitvijo, da je krajevna skupnost resnično specifična samoupravna interesna skupnost.

Veste, to, da si malo razgrnemo vlogi, vsebino dela, interese in odgovornost drugih skupnosti do teh interesov občanov v krajevnih skupnosti, nosi v sebi globoko vsebino. Ne samo v deležu KS v skupščinskem življenju. Pač pa predvsem v navezovanju novih odnosov v KS in KS z drugimi interesenti, ki naj bi stali za občani in njihovimi potrebami tam, kjer so doma.

Gre tudi za sredstva.

Krajevni skupnosti bodo glede na predlagano ustavno določila odprte še nekatere druge vrecke, ne le občinski proračun. Toda, tega kupčka je premalo. Zato tista misel o KS kot družbenoekonomskem odnosu bržčas domneva izboljšanje financiranja krajevnih skupnosti. Ne malokrat smo kritični, ker občani na terenu ne samoupravljajo množično. Pa bomo odkriti — s čim pa sploh razpolagajo in o čem lahko odločajo? Nov veter bo zavel v krajevne skupnosti več pravice in dolžnosti. In tudi več sredstev. Kaj vse se bo dalo narediti, če bodo teh več sredstev občani tako pridno oplemenitili, kot je v navadi doslej!

Tam, kjer smo doma, bo še lepše. Kajti v krajevnih skupnosti ne bodo nikjer pozabili v statutih KS zapisati določil o združevanju sredstev njihovih delavcev — občanov iz tovarn in podjetij, ki imajo sedež v KS ali zunaj nje. Skratka — v položaju KS se lahko marsikaj spremeni na bolje.

Jože Voljand

Gospodarstvo

STANDARD UHAJA

poskušamo v tem tre-
ocenjevati bistvene
kvalitete našega gospodar-
stva — da se mate-
rija — položaja gospodarstva
in položaja življenjskega
standarda. To misel
prejeto Marjan Rožič, se-
larske zveze sindikatov
v Laškem, ki je prejšnji te-
stis obiskal Celje na povabi
celjskega sindikalnega
kolektiva. V razpravi s pred-
sednikom celjskega gospodar-
stvenega sindikata, podružnic
celjskega političnega ak-
tivnega sindikata — pri
stabilizaciji cen, razbre-
jevanju gospodarstva in
planiranju.

Ustvarjajo se številke o
gospodarskem razvoju, ki
delovnih organizacij. Da
se manjše število delav-
cev, ki zaradi likvidnosti
prejemali nižje
dohodke. Nadalje —
se več podjetij pravočas-
no plačuje osebne dohodke.
Praktični uk-
re v dogovor o zgorji me-
re obremenitve osebnih do-
hodkov. Gospodarstveniki so
na ugodno sprejeli konver-
tencijo. In še nekaj je parci-
alno odločitev ali dosežkov,
gospodarstvu kažejo svet-
le zarje.

endar pa danes skoraj ni
nega komentarja ali od-
govora o gospodarskih toko-
vih, ki ni v njem tudi opo-
zicija o upadanju realnega
gospodarskega standarda. Slab-
še kot lani. Realni
dohodki so pod lan-
jsko ravnilo in to seveda
na obseg porabe, na
kvaliteto, na iskanje dodat-
nih virov zaslužkov, na po-
daljšo nevarnost za vno-
sne naraščanje odhodov v
prihodnosti. Miran
Bizjak, direktor v tovarni
je v razpravi pouda-

ril, da je doživel koncept
administriranja in državnih
posegov v življenjski, krvni
obtoč gospodarstva, učinko-
vit udarec. Pogled v global-
na gibanja gospodarstva nas
ne more zadovoljiti. Še zla-
sti pa ne to, da življenjski
standard očitno pada. V po-
litiki osebnih dohodkov mo-
rajo doživeti spremembe
navzgor ne samo delavci z
nižjimi osebnimi dohodki,
temveč tudi strokovnjaki in
vodilni delavci.

Materijska stimulacija člo-
veškega dela postaja torej
eno osrednjih razmišljanj o
snovanju samoupravne gospo-
darske politike. Vse namreč
kaže, da se nebo jasni in
da pravzaprav že vsi vemo,
kateri oblik na jugoslovans-
kem gospodarstvu nebu
mora samoupravno organizi-
rano združeno delo odpihni-
ti. Karikaturlist Bine Rogelj
je v sobotni številki Dela
vzel v precep mater Državo
in ji očital, da kar naprej
govori, kako odmiira, popra-
vi pa vedno več. Res je zno
resnice tudi v tem — da
imajo družbenopolitične
skupnosti preveč ekonomskih
funkcij, temeljne organizaci-
je združenega dela pa pre-
malo — če imamo v glavi
samo obremenitve gospodar-
stva.

Tisto ta pravo jedro
problemov pa se košali in
trmasto vztraja drugje — go-
spodarstvo ima premajhno
samoupravno funkcijo v ce-
lotni ekonomski politiki. Pre-
slabo je samoupravno orga-
nizirano in sedaj pošilja stre-
le kritike na zvezno admi-
nistracijo, čeprav je rešitev
drugje. Nakazujeta se ustav-
na osnuta. Temelj vseh od-
ločitev mora postati temelj-
na organizacija združenega
dela, samoupravno združeno
delo, ki bo predlagalo in
uresničevalo stabilizacijske
ukrepe, razbremenjevanje go-

spodarstva, nov samoupravni
koncept ekonomskega in
družbenega načrtovanja in
tudi cene. Samo za primer
— kdo je tisti, ki sedaj
predlaga nove cene in s tem
verzične odmeve? In ali je
le v povečevanju cen osnova
urejevanja materialnega po-
ločaja delovnega kolektiva?
Kdo je lahko porok za sta-
bilne cene? Država?

Razumljivo je, da si v se-
danjem administrativnem kot-
lu gospodarstvo ne more
mного pomagati, čeprav ne-
kateri, po naši znanji nava-
di, izkoriščajo vse hibe te-
ga administriranja. Kar vodi,
to najbrž moramo vedeti, v
dodatna nasprotja.

Standard nam bo še na-
prej uhlajal, če ne bomo vi-
deli korenine tega uhlajanja.
Dobrohotno zviševanje plač,
ob manjši storilnosti, bo še
močnejše zamajalo naš stan-

dard. Zato moramo v ustavni
razpravi in pred obema kon-
gresoma ZK iskati nove poti
v gospodarski politiki — ne-
življenjski in enobarvni plašč
administrativcev zamenjajmo
z okrepljeno vlogo samoupra-
vno organiziranega delav-
ca v združenem delu. Ta se
naj povezuje, dogovarja, us-
merja in načrtuje rešitve. Dr-
žava pa naj sodeluje le tam,
kjer je potrebno in kjer brez
nje sedaj še ne gre.

Vse družbene sile, sindikati
še posebej, pa morajo že v
tem trenutku iskati vse ven-
tile, da zaustavimo upadanje
realnih plač. Zniževanje
standarda. Ne smemo čakati
na sistemske ukrepe, ampak
v možnostih, ki so na voljo,
do konca leta doseči vsaj
tisto, s čimer smo se pohva-
lili po zaključnih računih za
gospodarjenje v minulem le-
tu.

J. V.

Nerazviti

VENDARLE PREMİK

V izhodiščih za pripravo
stališč in sklepov X. kongre-
sa ZKJ je med drugim govor
tudi o problemih nerazvitosti
v jugoslovanskem družbenem
prostoru. Vemo, da nerazvi-
tost ni le značilnost nekate-
rih jugoslovanskih republik,
ampak da ima celo Slovenija
več občin, ki sodijo v kate-
gorijo manj razvitih ali ne-
razvitih. Na celjskem območ-
ju dobro poznamo probleme
Kozjanskega in šmarske ob-
čine ter Sentjurja, pa tudi v
Laškem in Konjicah se spo-
rijemajo s kopico težav. Ali
se vendarle kaj premika? O
tem in o sedanjem šmarnskem

političnem trenutku smo po-
vprašali Darka Bizjaka, se-
kretarja komiteja občinske
konference ZK v Šmarju pri
Jelšah.

Kaj označuje politično živ-
ljenje v šmarnski občini v zad-
njih mesecih?

Darko Bizjak: Najprej mo-
ram povedati, da bomo na
prvi naslednji seji občinske
skupščine preverili, kako ure-
sničujemo akcijske programe,
ki smo jih sprejeli po Tito-
vem pismu. Vtis je, kot da se
je politična dejavnost umiri-
la. Ne smemo pa dovoliti, da

zbledijo naloge iz pisma. V
naši občini na primer nismo
zadovoljni z obsegom druž-
benega izobraževanja. Spre-
jeli smo družbeni dogovor o
kadrovske politiki, se dogo-
vorili, da bi morali vsepo-
sod izpeljati minimalni pro-
gram družbenopolitičnega
usposabljanja, a še ni dovolj
dobrih rezultatov. V večini
delovnih kolektivov bodo mo-
rali spregovoriti o tem, kako
uresničujemo družbeni dogovor
o kadrovske politiki.

Kako ocenjujete uresničeva-
nje drugih aktualnih politič-
nih in družbenih nalog, še
posebej pri premagovanju ne-
razvitosti?

Darko Bizjak: Do polletja
smo sprejeli v ZK 58 novih
članov, do konca leta pa bo
naša ZK bogatejša za 100 ko-
munistov. Zanimanje za vstop
v ZK je poraslo zlasti med
mladino in delavci. Za nas je
najvažnejše, da gospodarstvo
dosega zelo dobre poslovne
uspehe. Stabilizacijsko se do-
bro obnašajo. Pač pa poteka
v uveljavljanju ustavnih do-
polnil prepočasno. V Zdravili-
šču in v Steklarni so največ
storili. Marsikje pa pristopa-
jo k ustavnim dopolnilom
preveč formalno in premalo

vsebinsko. Najslabše je v šol-
stvu, kjer najbolj zaostajajo.

Kar zadeva razvoj našega
šmarnskega območja smo lah-
ko z doseženim zadovoljni.
Slovenska družba kaže druga-
čen odnos do nerazvitih. Edi-
no pri cestah akcija še šepa.
V industriji se nam obetajo
boljši časi. Odprli smo okrog
500 novih delovnih mest. Ure-
sničujemo nove naložbe. Iz
usmerjenih sredstev Ljubljans-
ke banke smo prejeli 7 mi-
liard. Tudi v šolstvu lahko
sedaj pokažemo nove stavbe.
Izvajamo reorganizacijo šol-
ske mreže, da bodo imeli
otroci še boljši pouk. Mnogo
več pa bomo morali storiti
na področju socialne politike.
Izpostaviti moram delovne
akcije slovenske in jugo-
slovanske mladine in zasnovo
programa za ureditev spomin-
skega parka Kumrovec —
Kozjansko. Vsi delovni kole-
ktivi bodo prispevali za
spominski dom v Kumrovcu
pol delovnega dne in še dru-
ga sredstva. Računamo, da
bomo namesto 16 starih mili-
onov, zbrali 27 milijonov. Če
torej danes govorimo o spre-
minjanju podobne nerazvitih,
smo lahko ohrabreni. Čeprav
seveda še ni vse narejeno. A
tudi sami vlagamo veliko na-
pora. Za vse te spremembe.

Kaj pa razprava o osnutkih
zvezne in republiške ustave?

Darko Bizjak: Politični ak-
tiv občine se je že dogovoril,
da bodo morali o ustavnih
osnutkih spregovoriti v vseh
delovnih organizacijah zdra-
ženega dela in v krajevnih
skupnostih. Vsak občan naj
bi sodeloval v teh razpravah.
Ustanovili smo aktiv družbe-
nopolitičnih delavcev, ki bo
razlagal ustavno vsebino in
zbiral pripombe in nove pre-
dloge na besedilo obeh osnut-
kov. Ustavno razpravo bomo
združili z akcijo za okrepitev
delovanja krajevnih konferenc
socialistične zveze. Komun-
isti so neposredno zadolženi,
da bo SZDL na terenu bolj
prisotna. Ustavno razpravo in
to akcijo bomo izpeljali v
septembru. V tem mesecu bo-
do tudi konference osnovnih
organizacij ZK. Na seji ob-
činske konference ZK v za-
četku oktobra pa bomo raz-
pravljali o dokumentih za
oba partijska kongresa in iz-
volili delegate za kongres.

M. BOZIC

—nd

Slovenske Konjice in ustava

O PREDLOGU

Občinski vodstvi organiza-
cije Socialistične zveze delo-
vne ljudi in zveze sindikatov
Slovenskih Konjicah sta
zabala s prvimi pripravami
za javno razpravo o
predlogu zvezne in republi-
ške ustave. Naloge iz tega
področja so obravnavali na
skupni seji predsedstva
občine, na kateri so sprejeli
nekateri sklepe za izved-
bo celotne akcije, ki mora
končana do sredine ok-
tobra.

Za njeno koordiniranje,
usmerjanje in vodenje
so imenovali sedem članov
odbor, v katerem imata
organizaciji SZDL in sindika-
lni glavni nosilki po dva
člana, občinska vodstva Zve-
ze komunistov, mladine in
združenj borcev pa po enega
člana. Ta organ bo
vse potrebne podatke
predloge in pripombe iz
razprav ter jih posre-
dil republiškim organom.

Med same organizacijske
naloge so predlagali, da bi
razprave potekale načeloma
v krajevnih skupnostih, kjer
so organizirali odbori so-
cialistične zveze skupaj z
občinskimi organizacijami, v po-
moč in zavodih pa bodo

nosilci te pomembne družbe-
ne in politične naloge sindi-
kati. Ob upoštevanju njihove
vega števila bo torej v konji-
ški komuni najmanj kakih
40 do 50 sestankov in razgo-
vorov z občani. Vsakemu bo
torej dana možnost, da bo-
disi na terenu v krajevni
skupnosti ali v delovni or-
ganizaciji, kjer je zaposlen,
sodeluje v ustavni razpravi.
Zato so predlagali, da bi jih
pripravili za delavce, ki de-
lajo na področju prosvete in
kulture, dalje za gospodarst-
venike in predstavnike samo-
upravnih ter izvršilnih or-
ganov v podjetjih ter za vo-
dilne funkcionarje v krajev-
nih skupnostih. Če bodo po-
trebe pokazale, bodo seveda
organizirali še več posebnih
razgovorov, pri čemer so že
omeli mladino in njeno
članstvo.

Obe organizaciji sta že tudi
pripravili imenski predlog 25
družbenopolitičnih in gospo-
darskih delavcev, ki bodo lah-
ko tvorno sodelovali na se-
stankih občanov ter jim po-
jasnjevali posamezne določ-
be v predlogu zvezne in re-
publiške ustave. V ta preda-
vateljski aktiv so vključili tu-
di republiške poslance iz ob-
močja občine, ki bodo tako

lahko neposredno spremljali
celoten potek javne razpra-
ve.

V. L.

Tapetništvo

NOVI VZPONI

Ceprav delajo v izredno
težkih pogojih, kar na sed-
mih mestih, so letošnje prvo
polletje zaključili z ugod-
nimi poslovnimi in seveda
delovnimi rezultati. Medtem
ko so lansko prvo polletje
imeli 3,5 milijonov dinarjev
realizacije, so v prvi polovi-
ci letošnjega leta zabeležili
že 5,1 milijonov dinarjev.
Skok je torej izreden, navz-
lic vsemu! Ta pa govori o
prizadevnosti kolektiva in
njegovi borbi za najboljše
rezultate. Ta bitka dobiva te-
daj zelo konkretne oblike
in vsebino.

Da, to je bitka kolektiva
celjskega Tapetništva, ki ga
je oktobra 1971. leta pri-
zadel požar pa se navzlic udar-

cu postavlja na lastne noge.
Se več. S pomočjo kreditov
Ljubljanske banke bo te dni
začel graditi svoje nove pro-
izvodne prostore. Lokacija je
v Oretu. Tu bodo v prvi fa-
zi zgradili dve hali s 1.800
kvadratnimi metri površine.
Po pogodbi bi morali ta de-
la končati do konca februar-
ja prihodnjega leta.

V prvi fazi bodo sanitarije
in druge prostore uredili le
začasno. Vse to pa tudi up-
ravni prostori so v načrtih
za drugo etapo, ki pa je vsaj
trepetno vprašljiva. Zaradi
sredstev namreč. Kolektiv bi
težko sprejel nove obvezno-
sti za posojila. Za drugo fa-
zo pa bi potrebovali okoli
3 milijone dinarjev, kar bi

bilo ob posojilu za prvo fa-
zo v znesku 6 milijonov di-
narjev kar prehudo. Navz-
lic temu so optimisti. Če jih
vprašate, kdaj bo na vrsti
druga faza, bodo rekli le-
to, da čimprej in menda tudi
med gradnjo v prvi etapi.

Naj bo tako ali drugače,
kolektiv Tapetništva, ki od
1. januarja lani dela skupaj
s prejšnjim kolektivom Mi-
zarja, je na vidiku novega
vzpona in razvoja. Na vsak
način pa bodo že spomnili
prihodnje leto učinili seda-
njih sedem krajev, kjer de-
lajo in vsi uredili v dveh
novih halah — za tapetnike
in mizarje.

IZ
DELOVNIH
KOLEKTIVOV

— **SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA CELJE JE MORALA V LETU 1972 VLOŽITI PRI USTREZNIH ORGANIZACIJAH ZA PREGON 74 PRIJAV.** Zaradi kršitev temeljnega zakona o graditvi investicijskih objektov, zakona o prometnem davku, zakona o knjigovodstvu delovnih organizacij in drugih je služba prijavila 3 kazniva dejanja, 52 gospodarskih prekrškov. Zanimivo je, da lani ni bilo ugotovljenih mnogo primerov nezakonite uporabe družbenih sredstev v osebne namene ali pa drugih kršitev predpisov. Značilni primeri so bili Slovenija — Mercur Celje, trgovsko podjetje Triglav iz Sentjurja in Cestno podjetje.

— **LANI JE BIL NA CELJSKEM OBMOCI NA NOVO USTANOVLJENIH VEC DELOVNIH ORGANIZACIJ. IZVEDE NE PA SO BILE TUDI NEKATERE INTEGRACIJE.** Obrtno podjetje Mizar Celje se je pripojilo k Tapetništvu Celje. Cetiš se je združil z Aerom. Novoustanovljeni delovni organizaciji sta bili v celjski občini lani Tekstilac, uredništvo, ter celjski Dom upokoencev. V moziški občini se je komunalno podjetje Ljubno pripojilo h Gradbeniku Ljubno. V Slovenskih Konjicah sta bili ustanovljeni dve delovni organizaciji: gradbeno podjetje «I. CO. RI. ROMA» in Dom upokoencev. V Velenju sta se z Gorenjem združila Lesna Soštanj in Feoro Slovenj Gradec. Komisijska trgovina in posredovalnica Velenje pa se je pripojila k velenjskemu stanovanjskemu podjetju. Novi delovni organizaciji sta IGE in Zavod za urbanizem Velenje. V šalski občini sta se k Savinjskemu magazinu pripojili braslovsko gostinsko podjetje in gostinsko podjetje Hmeljar. Pri Montani Zalec je začela z delom Stanovanjska enota.

— **POGLEJMO SE EN KOLEKTIV IZ ROGASKE SLATINE, SPLOSNO GRADBENO PODJETJE,** ki je po podatkih za lani štelo 456 zaposlenih. Dosegli so več kot 4,5 stare milijarde celotnega dohodka, vendar bi bil rezultat boljši, če ne bi bilo prehode fluktuacije delovne sile. Podjetje je dokaj slabo likvidno in je izredno visoko zadolženo. Njihove finančne težave pa so posledica tudi splošne zadolženosti v gospodarstvu. Delavci Splošnega gradbenega podjetja so lani prejeli poprečno plačo v višini 1.400 din.

— **DELOVNA ORGANIZACIJA KORS, KONFERENCIJA OBLACIL** v Rogški Slatini, je po zaključnem računu izkazovala 42.490 tisoč din celotnega dohodka, ali nad 4 stare milijarde, kar je za 33 % več kot v letu 1971. Nasploh so poslovni rezultati tega delovnega kolektiva z nekaj več kot 300 zaposlenimi, zelo ugodni. Povečali so dohodek, skladili in osebne dohodeke. Delavec v KORS-u je lani zaslužil poprečno 1.406 din.

NA DAN 20 000 PAROV

TOLU, tovarna lahke obutve iz Sentjurja je še razmeroma mlado podjetje, vendar se je zaradi naraščajoče proizvodnje močno uveljavilo na domačem in tudi na tujem tržišču. Poleg copat izdelujejo tudi natikače in sandale, ki zadnji čas polnijo izločke naših trgovin.

Obrat na Planini, ki je bil ustanovljen lanske leto, pa izdeluje samo en artikel, in sicer telovadne copate.

Ob mojem obisku v TOLU, mi je več o tem povedal direktor Adolf Salej.

Koliko dolgo pa že dela vaše podjetje?

Adolf Salej: »Najprej je bilo to obrtno podjetje kmalu pa se je začutila potreba po tem, da se osamosvojimo. Samostojno smo začeli delovati 1. januarja 1966.«

S koliko delavci ste začeli in koliko jih zaposlujete danes?

Adolf Salej: »Prav na začetku je delovalo pri nas v proizvodnji samo 55 delavcev; sedaj, ko naše podjetje obstoja več kot sedem let in

se je proizvodnja močno povečala, pa imamo zaposlenih 250 delavcev.«

»Kot je videti, so pri nas zaposleni pretežno mladi ljudje. Kako je z njihovo kvalifikacijo?»

Adolf Salej: »Direktno v proizvodnji dela približno 70 % nekvalificiranih delavcev. Na vodilnih mestih pa moramo imeti ljudi, ki imajo ustrezno kvalifikacijo. Le-teh pa močno primanjkuje; na čevljarški šoli v Kranju sicer štipendiramo tri učence, vendar pa to ne bo dovolj. Za ta poklic je vse premalo zanimanja.«

Delavci verjetno prejema plačilo glede na doseženo normo. Kolikšen je povprečni mesečni zaslužek delavca?

Adolf Salej: »Delavcem izplačujemo osebne dohodke glede na normo, ki jo dosežejo. Povprečje zaključka se giblje okoli 1550 dinarjev.«

Lani ste ustanovili oddelek TOLA na Planini. Povejte mi kaj več o tem!

Adolf Salej: »V našem obratu na Planini je zaposlenih

samo 38 delavcev. Bili smo prepričani, da se jih bo zaposlilo več. Izdelujejo pa samo telovadne copate. Dnevno izdelajo 1000 do 1400 parov copat.«

»Kako širok krog odjemalcev imate; samo v Jugoslaviji ali tudi izven meja?»

Adolf Salej: »Naša tovarna lahke obutve oskrbuje domače tržišče, zadnje čase pa izvažamo obutve tudi v Avstrijo in Nemčijo. Vendar nameravamo letos izvoziti manj obutve, zaradi podražitve usnja.«

Koliko časa mislite, da vam bo zadoščal prostor v tej stavbi, če pomislimo na naraščajočo proizvodnjo?

Adolf Salej: Prostor v tej zgradbi nam že precej dolgo ne zadoščajo več. Zaradi pomanjkanja prostora je že otežkočena proizvodnja, vendar smo pred tremi dnevi že začeli z gradnjo nove hale, ki bo stala poleg sedanje. 1. oktober 73 pa je rok, do katerega bo morala biti hala že pripravljena za vselitev. Njena velikost bo 1600 kv. m V

zvezi s tem bi še povedal, da bomo za delo v novi hali potrebovali še 300 novih delavcev. Z dograditvijo nove hale bomo mnogo pridobili. Delo se bo dalo bolje razporediti, mnogo pa bo doprinesel tudi tekoči trak.

V načrtu imamo tudi adaptacijo te stavbe, s katero tudi ne bomo dolgo odlašali.

Koliko parov lahke obutve izdelate letno in koliko dnevno?

Adolf Salej: Letno izdelamo približno 1 milijon 200.000, oziroma 1 milijon 300.000 parov. Samo letošnje pomlad smo naredili 230.000 parov natikačev. Sedaj — v poletni sezoni smo izdelali 20.000 parov obutve. To je zelo odvisno od artikla, ki ga nameravamo izdelati. Kako lažjo stvar izdelamo hitreje, tudi po 5000 parov dnevno.«

Glede na veliko povpraševanje na tržišču se vam obeta še lepa bodočnost. Zadošča sedanja proizvodnja lahke obutve vsem potrebam?

Adolf Salej: »Moram reči, da je kljub veliki proizvodnji naše obutve še čutili po-

manjkanje na tržišču, vendar bomo, ko bo nova hala dograjena s povečano proizvodnjo tudi tem potrebam zadovoljili.«

Kako pa je s surovinami? Jih morate uvažati ali dovolj domačih?

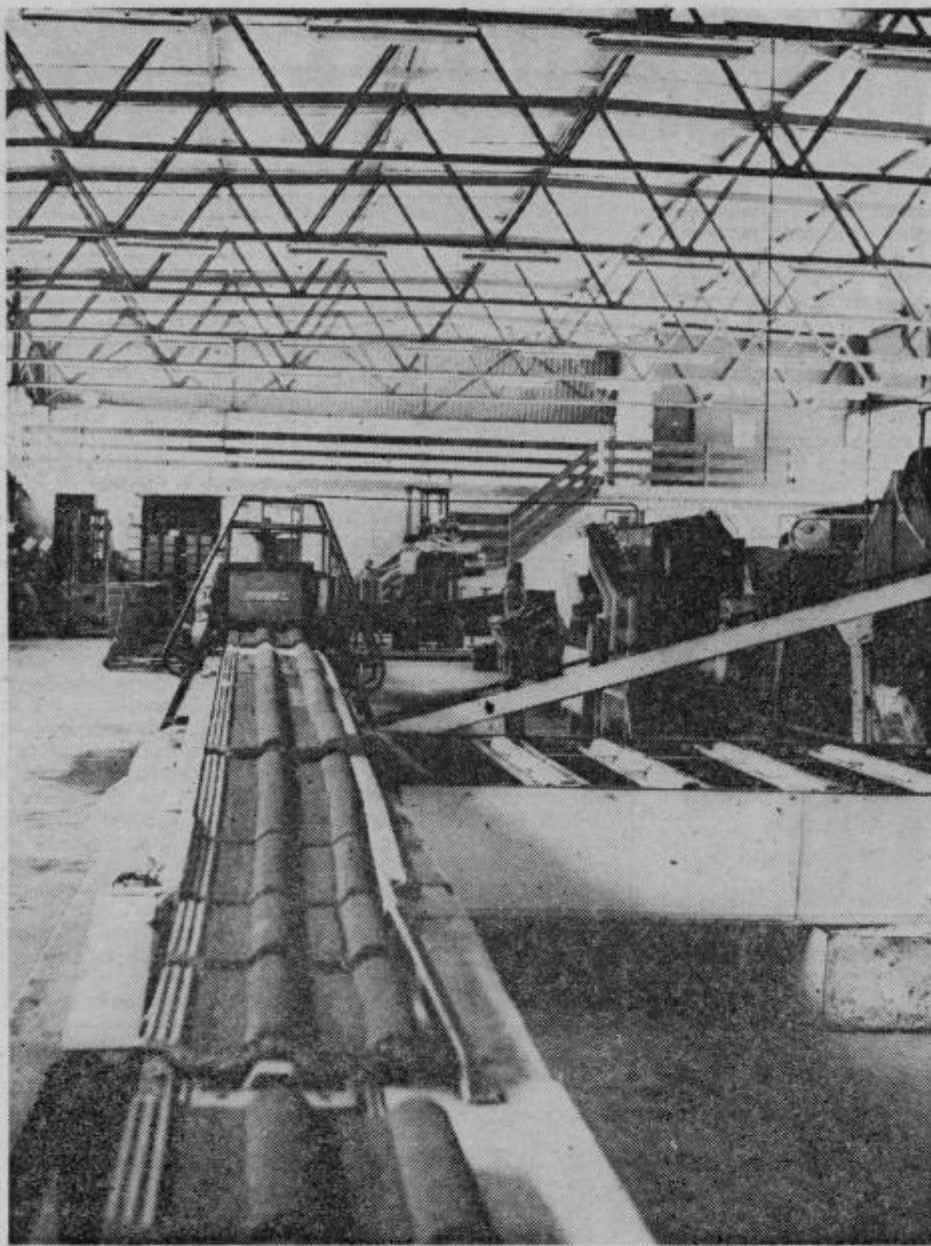
Adolf Salej: »V glavnem imamo dovolj domačih surovin, da nam ni treba uvažati. Letos smo uvozili malo umetno snov za proizvodnjo — iz bližnje Italije, kar je stalo 100 milj. lir.«

»Bi mi morda zaupali, da še želje in težave, ki jih imate?»

Adolf Salej: »Naša največja želja je, da bi bila gradnja nove hale kmalu gotova in bi s tem lahko močno povečali našo proizvodnjo. Želimo pa tudi urediti ceno — tudi to je pomembna za naš ugled.«

Kot sem že prej povedal, pa imamo težave s strojnimi kadrom. Kajti le, bomo imeli ustrezne strojnike, bomo lahko izdelali čimveč in čim ceneje parov, kar je tudi naš cilj.«

L. VRABEC

Obisk v IGE Velenje

NAČRTI
Z OBETOM

V šele pred letom dni ustanovljenem področju Industriji gradbenih elementov IGE v Velenju so ob koncu prejšnjega tedna sklicali tiskovno konferenco z edinim namenom, da predstavnik tiska seznanijo z dosedanjim razvojem in problemi mladega podjetja ter z načrti za prihodnje obdobje in prilagajanje tržišču.

Ker smo o IGE v zadnjem času v našem časniku že dvakrat precej obsežno pisali, bi se tokrat omejili morda samo na tiste stvari, ki so jih v podjetju od takrat dalje rešili, da lahko podjetje kolikor toliko normalno posluje. Tovarna, ki je bila do 1. junija letos v ustanovitveni fazi, od takrat dalje pa je po vseh zakonskih predpisih konstituirana, je sorazmerno visoko avtomatizirana za izdelavo strešnikov, katerih garancija obstoja 35 let. Delajo v dveh izmenah s petdesetimi zaposlenimi delavci, ki so se za poklic priuili. V upravi je zaposlenih pet delavcev. Trenutno imajo na dvorišču ob hali precejšnje zaloge strešnikov, kar pa podjetja ne vznemirja, ker njihova glavna sezona šele

prihaja. Tako predviden da jim bodo v jeseni zaloge pošle.

Poseben problem predstavlja pomanjkanje cenejše kar velja v letošnjem letu za vso Jugoslavijo, to onemogoča redno proizvodnjo. V IGE tudi razmišljajo o razširitvi proizvodnje, ne bi izdelovali samo strešnikov, temveč tudi druge stvari, kar se pri gradnji hla potrebuje. Zdaj imajo milijarde letne realizacije leta pa naj bi prišlo osem milijard.

Morda še nekaj podatkov o strešnikih: obstojnost 35 let, barve so obstojne in nebledijo. Strešnike izdelajo v različnih barvnih odtenih, kajti s tem želijo razpoštrajati v različnih delih in s tem strehami. Cene so de na garancijsko dobo vse ostalo konkurenčno. Sek, kot osnovno surovino dobivajo v lastnem poslovanju, barve pa zaenkrat uvažajo iz Srbije. Trenutno lahko v uri stroj proizvede 42 komadov strešnikov, začetku so največje porabniki povzročali stroji, ki jih uvažajo iz Italije. Ker se s italijanskimi partnerji niso mogli pametno dogovoriti o nadaljnjem sodelovanju, so se odločili, da vso nadaljnjo skrb preneso. Tako italijansko podjetje prilagajajo sebi in bodo s časoma povsem zeli.

V podjetju tudi razmišljajo o nadaljnjem medsebojnem sodelovanju z Gorenjskim sodelovanjem že od začetka obratovanja IGE teka zelo korektno, pri čemer pa je, ker vlada pri partnerjih za to interes nadaljnja poglobitev sodelovanja. Izvolili so tudi svoji delavski svet, organizirali ostale potrebne komiteje pripravljajo vse potrebne dokumente, tako da bo dano malo obratovanje. TONE V

AERO: USPEŠNO POLLETJE

Prvo šestmesečno obdobje poslovanja v letu 1971 je Aero zaključil uspešno. V začetku leta so si v kolektivu zadali nalogo proizvesti za 35 odstotkov več kot lani, šestmesečni dosežki pa dokazujejo, da pogumno zastavljen plan ni bil nerealen. Plan proizvodnje so v Aero presegli za 3 odstotke in proizvedli tako 43 odstotkov več kot lani v enakem obdobju lanskega leta ali z drugimi besedami — skladišča Aero je zapustilo dobrih 760 ton izdelkov več kot v prvem polletju lani. Zato so iztržili 161.300.000 dinarjev več. V primerjavi z enakim obdobjem

lanskega leta so v Aero prodali za 41 odstotkov več.

Aero torej zaključuje prvo polletje zelo uspešno. Uspeh pa je še pomembnejši zaradi neprestanih težav pri nabavi osnovnih surovin za proizvodnjo. Čeprav se je razmerje med domačimi in tuji surovinami spremenilo in je danes 40:60 v korist domačih, teh še vedno primanjkuje. Najtežje si Aero zagotovi osnovno surovino za pretežno del svoje proizvodnje — papir. Prav te vsakoletne težave in naraščajoče potrebe po papirju so vzpodbudile Aero, da se je pred nekaj meseci združil s Tovarno celuloze iz

Medvod. V Medvodah bodo namreč v nekaj letih organizirali proizvodnjo papirja, s tem pa bo odstranjena marsikatera ovira za hitrejši razvoj. Seveda pa pomanjkanje surovin ni edini problem v Aero. Težave predstavljata tudi dokaj močna fluktuacija delovne sile in nekateri problemi v kemični proizvodnji, ki jih pogosto leta zamrzne cene in starejša tehnologija.

Rekordne dosežke je Aero tokrat dosegel na področju izvoza. Z realiziranih izvoznih poslov je za 18 odstotkov več kot so predvidevali, medtem ko je sklenjenih pogodb že za

milijon in pol dolarjev. Letos se je Aero prvič posrečil tudi prodor na nekatera zahodna tržišča in v države tretjega sveta.

Na svoji nedavni seji je upravljalni odbor podjetja poudaril, da so z dosežki lahko zadovoljni, saj se na vseh področjih poslovanja gibljejo v okviru predvidevanj, medtem ko je finančni efekt še precej boljši. Kljub temu ne gre na doseženem vztrajati, ampak velja izkoristiti še vse preostale možnosti, kar bo omogočilo še boljše dosežke ob koncu leta.

B. STAMEJCIC

KOMUNISTI V ŠOLAH

Delo članov ZK na področju vzgoje in izobraževanja je spremenjeno v organizirano in konkretno vsebino. Tako sedaj skoraj vsaka vzgojno-izobraževalna delovna organizacija svojo organizacijsko, svojo pa imajo tudi predšolskih delovnih organizacij in celjski dijaški zvezi. Vse te organizacije združuje svet organizacij ZK vzgoje in izobraževanja, ki ga sestavljajo vsi sekciji iz posameznih vzgojno-izobraževalnih delovnih organizacij. Svet je na zadnji sekciji sprejel okvirni program vzgoje in dela osnovnih organizacij za naslednje leto, tako da ovir in preprek ob pričetku šolskega leta ne bo.

Program je po eni strani obsežen, po drugi pa

konkreten z nalogami, ki jih hočeš-nočeš, zaradi določenih konkretnih zadržkov iz stališč in sklepov višjih organov morajo opraviti. Svet bo organiziral več akcijskih skupin, kot so kadrovska, za idejno usposabljanje, koordinacijo dela in drugo. Vsaka bo imela dve do tri konkretne zadolžitve in te bodo skupine tudi opravile. Svet bo večkrat pregledal realizacijo programov iz posameznih delovnih sredin. Ovrednotil bo programe vseh institucij, ki se ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem. Sekretarji so namreč menili, da je delo neusklajeno, da so tu pri delitvi še mnoge rezerve in da bi bili rezultati, če bi te institucije realizirale vsaj nekaj — ne istih — nalog, lahko v Celju veliko ugodnejši. Največjo razdrobljenost čutijo predvsem na šolah druge

stopnje. Veliko razširjenosti, a tudi konkretnih nalog pa svet in članje ZK na področju vzgoje in izobraževanja še čaka pri uresničevanju sprememb odnosov v združenem delu.

Delo organizacij ZK v posameznih delovnih sredinah bo v prihodnjem obdobju nujno bolj konkretno in vsebinsko pestro. Omenili bi le nekaj značilnosti. Že dolgo na sestankih ZK niso ovrednotili iz idejno-političnega zornega kota, učno-vzgojnih rezultatov ob konferencah (menili so, da je že sama redovalna konferenca dovolj!), delo samoupravnih in drugih političnih organizacij (sindikata, ZMS...), delo pedagogov in še bi lahko naštevali. Preprosto povedano — v šolah morajo OZK obravnavati vse oblike delovnega procesa, tako kot v drugih de-

lovnih sredinah. Enako seveda velja za delovne programe (osnutek mora najprej obravnavati ZK!), kadrovska vprašanja (sprejemi v ZK in namestitve), delo z okoljem in še bi lahko naštevali. Posebej bi se izpostavili, da so na mariborski šoli bili sestanki organizirani v neprimeren času (vsem se je mudilo!), kar v prihodnje ne bo več. Sestanki OZK v vzgojno-izobraževalni delovni organizaciji je primerna oblika dela vseh naprednih sil, zato mora biti v tistem času, ko bodo lahko prišli vsi in ko bo tudi dovolj časa, da se bodo pomenili o vseh važnejših problemih do kraja. Odhajanja s sestankov zaradi različnih razlogov je treba odločno preprečiti, saj ravno zato ostane mnogo nalog neuresničenih.

J. ZUPANČIČ

Celje

RAZKOPANE CESTE

V Ljubljanski cesti že ne dmi ne velja več samo hitrosti, marveč je za promet povsem za-

prta. Sčasoma bodo podobni rešitvi veljali tudi za Šlandrov trg, za Vodnikovo in Cankarjevo cesto. Celjske

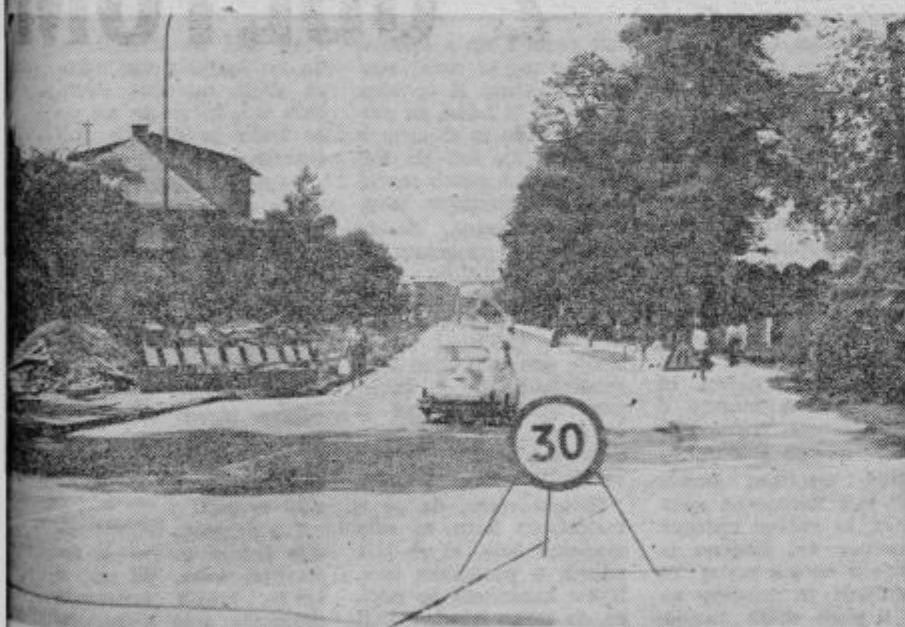
ulice so in bodo razkopane. Tako vse do novembra letos. In potem nič več? Pravijo, da pa ne zaradi Plinar-

ne-vodovoda, ki dela izjava zdaj, marveč zaradi drugih. Sicer pa, na razkopane ulice smo tako navajeni pa tudi na slabo usklajeno delo nekaterih delovnih organizacij. Takšna je pač praksa. Vprašanje je le, kako dolgo bo še veljala?

Plinarna-vodovod se je lotila rekonstrukcije vodovodnega in hkrati tudi plinskega omrežja, cevovoda. Dela potekajo v skladu z razvojnim programom. Gre za obnovo oziroma namestitve cevi, ki bodo dovajale potrošnikom več vode.

Po predračunu bodo za ta dela odšteli okoli dva milijona dinarjev. Gradbena dela izvaja splošno gradbeno podjetje iz Rogaske Slatine, montažna pa Plinovod-vodovod. Delavci so na gradbišču po dvajset ur, bodo pa tudi po 16 in v nekaterih primerih celo po 24 ur. Dobava vode bo v tem času vsaj v glavnem brez prekinitev; krajše bodo le izjemoma in še to v času, ko ni večje potrošnje.

MB

FRANC RAMŠAK

Te dni se je poslovil od rednega dela in po dopustu, ki ga ima v avgustu, bo stopil v zaslužni pokoj. Zelo enostavno. Povedano in napisano seveda. Toda, v petintridesetih letih ne prekinjenega dela in šestdesetih letih življenja, se skriva dosti več kot pa končna ugotovitev — po delu pokoj. Tu je velik kos življenja, lep in težkih trenutkov, odpovedi, veselja in še marsikaj.

Toda, Franc Ramšak, naš šestdesetletnik, ni tak, da bi govoril te-žavah in skrbeh. »Po-

sti Celjanov, in oni poznajo mene. Z njimi sem se dobro razumel, ni kaj reči...« je pripovedoval.

Po začetnem delu na takratni občini na Teharjih je že 1939. leta stopil v službo na teharski pošti. Prvo delovno mesto mu je bilo v rojstnem kraju. Tu je po odhodu takratnega pismonoše Jožeta Salamona v Celju prevzel njegova pota. Kolo, ki mu je že takrat pomembno prometno sredstvo, mu služi še danes za vožnjo po celjskih ulicah.

Kmalu po vojni je prispel v Celje, tudi na pošto. Delal je v skladišču, od 1953. leta dalje, torej polnih dvajset let, pa je na delovnem mestu rajonskega telefonskega monterja. To pomeni, biti vsak hip pripravljen, v najkraj-

šem času najti in odstraniti napako in znova vzpostaviti normalno telefonsko zvezo.

»Včasih je bilo delo lažje, saj je imelo Celje pred približno dvajsetimi leti okoli 500 telefonskih števil. Danes jih je samo v mojem rajonu, to je v ožjem središču Celja, okoli 2.500.«

Delo rajonskega TT monterja ni lahko. Je odgovorno in pestro. V Celju to delo opravlja dva strokovnjaka. Rajonski monter mora vsaj v glavnem poznati svoje naročnike, sicer pa vse telefonske linije, naprave in podobno.

Franc Ramšak je tak, da dobro pozna svoje stranke.

Zanimivo je, da je tudi zdaj kot Celjan v bistvu Teharjan. Dom in družino si je ustvaril skoraj na koncu Teharske ceste. Tako je tudi

obrazi

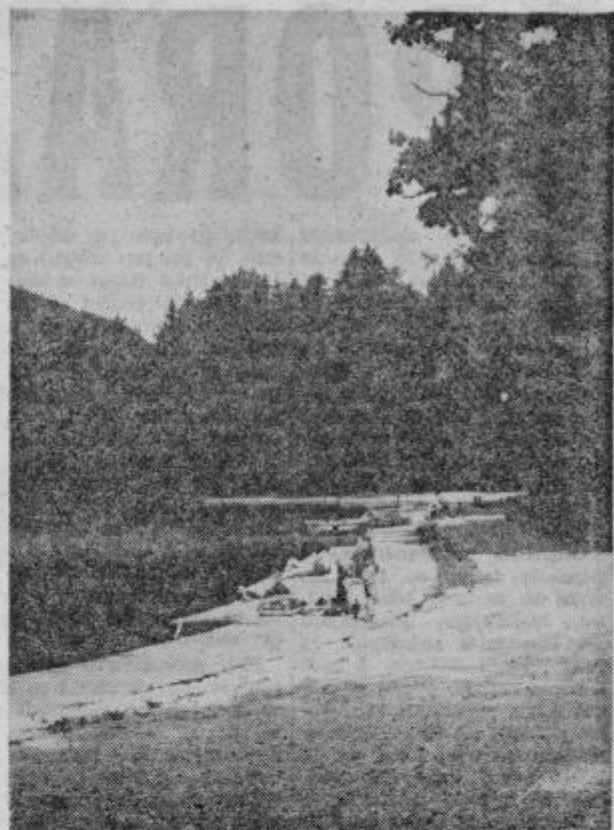
po imenu ceste, ob kateri stanuje, vezan na svoj rojstni kraj in seveda na začetke prvega službovanja.

Toda, Franc Ramšak ni samo rajonski monter, ki odhaja v pokoj. Je tudi oče srečne družine. Žena mu je rodila desetero otrok. Vsi živijo. Najmlajši ima trinajst let in bo letošnje jesen stopil v šesti razred osnovne šole. Sicer pa se okoli matere in očeta zbere šest jantov in štiri dekleta. Razen najmlajšega, so vsi ostali že pri svojem kruhu.

Tako Franc Ramšak ni ponosen samo na svoje opravljeno delo v poklicu, marveč prav tako na svoj dom, na svojo družino.

M. Božič

turizem

Ob Braslovškem jezeru. Lep je ta kotiček naše zemlje, primeren za oddih in razvedrilo. Najpogumnejši pa v jezeru tudi zaplavajo. Škoda le, da gostinski objekt ob njem ni odprt vse dni v tednu.

HMELJ, SPLAVI

Se dve in potem bo vsaj večjih turističnih prireditel na našem območju v letošnji sezoni konec. Pa tudi sicer je bila bera bolj skromna. Nekaj na račun dežja, deloma pa tudi po zaslugi pomanjkanja sredstev. Tako, vsaj pravijo, sta izpadli dve tradicionalni velenjski prireditvi — kotalkarski kriterij in »Evropa pleše«.

Konec tedna bosta dve prireditvi, čeprav se bo ena od njih šele začela in zaključila teden dni pozneje, 11. in 12. avgusta. To sta tradicionalni flosarski bal na Ljubnem ter dan Savinjskih hmeljarjev v Braslovčah.

Za ljubenski flosarski bal vemo prav malo in še to po zaslugi turistične zveze. Domačim organizatorjem prireditve se tokrat ni zdelo vredno, da bi nas in s tem širši krog bralcev našega lista seznanili s sporedom, ki so ga pripravili. Tako smo zvedeli, da bodo že jutri odprli razstavo domačih slikarjev Zdravka Bruneta in Lize Podpečan-Kuharjeve. V soboto bodo odprli razstavo lesenih izdelkov nazarskega GLIN. Ta dan bodo nastopili tudi pevski zbori z Ljubnega in Bočne. Nedeljski spored je več ali manj standarden: promena koncert godbe na pihala, nogometna tekma, povorka, nato udiranje flosa, vožnja splava po Savinji in flosarski krst.

Bolj skrbni in pozorni do propagande so bili hmeljarji, ki so ob koncu prejšnjega tedna pripravili celo tiskovno konferenco in tako napovedali vse, kar sodi k njihovem praznovanju. Tokrat bodo prireditve dneva hmeljarjev izvedli v dveh delih in tudi v dveh tednih. Začeli bodo v soboto, 4. t. m. Ta dan zvečer se bodo v hmeljar-skem domu v Zalcu zbrali hmeljarji, ki bodo imenovali ne samo novega starešino, marveč izvolili tudi novo hmeljsko princezo. Starešina bo tokrat postal Anton Stožir iz Trnovelj pri Celju. In princeza? Kandidatek je precej. Le katera

Vili Korent, predsednik turističnega društva v Braslovčah

bo najlepša, najpričupnejša?

Kot vselej bodo tudi tokrat na sobotnem zboru podelili priznanja najboljšim slovenskim hmeljarjem. Pravijo, da bo okoli trideset takšnih priznanj.

Tak bo uvod in potem bo ves teden v pričakovanju zaključka v Braslovčah. Tega pripravlja domače turistično društvo. Priprave so več kot skrbne. Tako bodo v soboto, 11. avgusta najprej odprli cvetlično razstavo in razstavo ročnih del. Večer so namenili oesele-mu rajanju. V nedeljo, 12. t. m. bodo že ob dveh popoldne sprejeli starešino in vse kandidatke za hmeljsko princezo. Potem bo povorka in ne nazadnje prikaz kmetijske mehanizacije. Ne glede na to bo ob prireditvenem prostoru tudi razstava kmetijskih strojev SIP iz Šempetra. Po povorki se bo predstavil ne samo starešina, temveč tudi hmeljska princeza. In potem spet: zabava, razvedrilo...

Zakaj bo letos dan hmeljarjev izveden v dveh delih? Zaradi mednarodnega srečanja hmeljarjev v Münchnu, kamor morajo odpotovati tudi slovenski hmeljarji. Ker bodo 11. in 12. avgusta na poti, so se odločili za prvi del sporeda že to soboto.

MB

Kmetijstvo in cene

SPORAZUM

Sporazum o oblikovanju cen goveje živine in mesa je kriv, da kupci iz sosednje republike lahko plačajo za teleta in pitance več kot naše kmetijske organizacije. Po taki razlagi so kmetje vprašali odkupovalca: »Zakaj pa ste ga sprejeli, če škoduje živinorejcem, kmetijskim organizacijam in baje celo mesarjem, ki se tudi izgovarjajo nanj, kadar nimajo v prodajalnah dovolj mesa?«

Odgovori nekaterih odkupovalcev živine so zelo površni in se med seboj močno razlikujejo. Prilagajajo jih trenutnim razmeram in razpoloženju kmetov. A tudi z resno razlago doslej ni mogel nihče razvozlati tega vzroka povsem do kraja. Razmere namreč niso take, da bi lahko takoj uresničili tisto, kar bi najbolj ustrezalo.

Po odkupnih cenah telet in pitancev goved pri nas in v drugih republikah bi lahko sklepali, da je slovenski sporazum o cenah naprten proti živinorejcem. Že res, da od drage živine ni moči prodajati poceni mesa. Najvišje dovoljene cene pa so določene sorazmerno nizko. Sporazum med živinorejci, mesarji in trgovci naj bi sedanjim cenam mesa prilagodil cene klavne živine. Ker pa so cene mesa omejene tudi v drugih republikah, živino pa od-

kupujejo tudi po višjih cenah, je pri nas odprto vprašanje, kako lahko to delajo.

Slišati je pogost odgovor, da lahko plačajo več zato, ker pri njih cene niso določene s sporazumom. Zakaj pa podpisniki slovenskega sporazuma ne zvišajo dogovorjenih odkupnih cen, da bi odpravili sedanje razlike na trgu? Trdijo, da so mesarji že pri sedanjih cenah na robu izgub, če niso celo zabredli vanje. A kako je v sosednjih republikah? Če znajo tam te stvari urejati drugače, bi jih menda morali tudi pri nas.

Prvi sporazum o oblikovanju cen goveje živine in mesa so pred leti podpisali zato, da bi zaščitili predvsem živinorejce. S trdnimi in ustrezno visokimi odkupnimi cenami naj bi pospeševali pitanje. Živinorejci, ki so sklenili pogodbe o pitanju, so dobili k odkupni ceni, ki je bila približno enaka kot v drugih republikah, še premijo. Že nekaj časa pa skupno s premijo ne dosežejo njihovih cen.

Ali naj torej sporazum o cenah zavržejo? Bilo bi slabo, če zaradi današnjih razmer ne bi mislili na jutrišnji dan. Sporazuma torej ne kaže zavreči, bilo bi ga pa treba prilagoditi. Njegovi podpisniki so predlagali že pred

meseci, naj bi podobne sporazume sklenili tudi v drugih republikah. Potem bi veljale povsod enake odkupne cene telet in pitancev. Nihče ne bi smel plačati več. Ali bi ustrezale take cene, kot so določene s sedanjim slovenskim sporazumom, to trenutno ni najpomembnejše. Uskladiť bi jih bilo treba za vso državo. Pozneje pa prilagajati spremembam stroškov pri pitanju.

Podoba je, da nekateri — celo mnogi ali večina — v drugih republikah ne marajo sporazuma o oblikovanju cen živine in mesa. Mesarji menda znajo tudi pri visokih odkupnih cenah živine še kar uspešno gospodariti. Pomagajo si z izvozom, preskrbo turističnih krajev po višjih cenah ali jih morda podpira kdo na tistem. Zato so odkupne cene živine tako različne. Stroški pitanja pa so za enako kakovost živali enaki, če je pitana za domači trg ali izvoz. V tem je vsa zapletenost sedanjih razmer na trgu živine.

Te stvari naj bi uredili s sporazumom o cenah in družbenim dogovorom, ki je bil tudi že sprejet pred kratkim. Po starem receptu pa ne bo šlo. Upoštevati bo treba razmere in cene na vsem jugoslovanskem trgu.

JOŽE PETEK

PRAZNIK ŽIČNE

Člani kolektiva celjske Žične so pretekli teden proslavili 43-letnico ustanovitve njihovega podjetja. Proslavo jubileja so združili tudi s piknikom, ki so se ga udeležili tudi nekdanji člani kolektiva — upokoenci. Ob tej priliki je o razvojni poti ŽIČNE govoril FRANCE DRAGAN, direktor podjetja, ki je orisal tudi sedanjo situacijo in izrazil prepričanje, da bo kolektiv tudi v bodoče dosegal kar najboljše rezultate. Med gosti na proslavi je bil tudi GREGOR KLANČNIK, generalni direktor združenega podjetja Slovenske železarnice, LUSAN BURNIK, predsednik skupščine občine Celje, JANKO ŽEVART, predsednik občinske konference SZDL ter drugi. K visokemu jubileju kolektiva ŽIČNE, tudi naše čestitke. Na sliki: Na pikniku je bilo pa res veselo... (Foto: B. S.)

ODGOVOR

JAVNEGA DELAVCA

V zadnji številki vašega tednika ste mi postavili nekaj vprašanj, ki zadevajo reorganizacijo šolske mreže v občini Šmarje pri Jelšah. Prepričan sem, da bi bili odgovori popolnejši, če bi bili vprašanja zastavljena viru informacij in nosilcu reorganizacijske naloge: Svetu za šolstvo, kulturo in telesno kulturo občine Šmarje pri Jelšah. Tam bi vam bili povedali, da je program reorganizacije sestavljen v letih 1965 in 1966, večkrat obravnavani na obeh zborih občinske skupščine in v sedanji obliki tudi potrjen.

Vaša trditev, da so bili občani neinformirani in je zaradi tega prišlo do »pedagoške vojne«, je neupravičena, saj je program znan že dobrih sedem let in je zanj vedel vsak, ki ga je zadevala. Kolikor vem, je bilo k programu nekaj pripomb, ki pa niso bistveno vplivale na njegovo vsebino, tako da je obveljal tak, kakršen je sedaj in je doslej realiziran nekako do dveh tretjin. Pripombe pa seveda še niso pomenile »pedagoške pravde«, ampak so bile kvečjemu izraz prizadevanj, da bi reorganizacija potekala po čimbolj demokratični poti.

Manjše šole in šole s kombiniranimi oddelki na višji stopnji so se združile v večjih — centralnih šolah. Olinje in Vitrštanj s šolo Podčetrtek, Buče in Podsreda s šolo Kozje, Zagorje s šolo Lesično, Polje ob Sotli ter Donačka gora in Stojno selo s šolo Rogatec. V tej fazi je občinska skupščina nabavila

dva šolska avtobusa za prevoz učencev od petega razreda dalje. V šolo Rogatec so se učenci vozili z rednimi avtobusi. V naslednjih letih je bil realiziran še drugi del programa, tako da so se združile še naslednje šole: Sodna vas s Pristavo ter Sentvid, Lemberg, Sladka gora in Kristan vrh s Šmarjem. TIS Šmarje je nabavila še dva šolska avtobusa ter organizirala prevoze za učence višjih razredov.

V letih 1971, 72 in 73 je svet za šolstvo, kulturo in telesno kulturo občine Šmarje pri Jelšah pričel s pripravami za realizacijo tretje faze reorganizacije, tako da je oddelek za družbene službe pri občinski skupščini organiziral razgovore s prizadetimi kolektivi. V juniju 1972 so bili taki sestanki po nekaterih šolah, kjer je referent za šolstvo pojasnjeval smisel združevanja. Takrat je tudi povedal, da ponekod takih sestankov s kolektivi ni mogoče organizirati, ker se posamezniki o reorganizaciji ne marajo pogovarjati. Na razgovorih so nas informirali o dosedanjih uspehih reorganizacije in nas seznanili z nerealiziranim delom programa, ki je naslednji:

- upravnna združitev šol Lesično in Kozje,
- združitev šol Pristava in Podčetrtek,
- združitev Kostrivnice z Rogaško Slatino ter
- Dobovca z Rogatcem in Vinskega vrha s Slivnico v občini Sentjur.

S tem bi bil načrt realiziran in bi ostala nerealizirana le še šola Zibika ta-

ko dolgo, dokler bi v Šmarju ne dobili nove šole, ki bo imela primerno kapaciteto.

Ker me sprašujete tudi »kakšno vlogo mora igrati reorganizacija šolstva«, bi vam rad povedal tole:

Po reformi šolstva v naši republici je prišlo tudi do velikih premikov in sprememb pri mreži šolstva v SRS. Celotna Slovenija je v tem smislu spremenila svojo šolsko podobo. Spremembe so temeljile na znanstvenih izsledkih slovenskih pedagogov, ki so reorganizacijo utemeljili z izboljšanjem izobrazbene ravni vseh slovenskih otrok. Spremembe so bile za posamezne kraje večkrat tudi boleče. Do tega je prišlo tam, kjer so reorganizirali mrežo šol za vsako ceno in niso upoštevali učencev, ki so edino merilo za upravičenost reorganizacije. Vem, da učitelji in starši niso nasprotovali spremembam, če so spoznali, da bodo le-te v korist njihovim otrokom. Razumen izvajalec programa sprememb je enostavno prešel prek osebnih interesov posameznikov in izpeljal reorganizacijo na osnovi teže argumentov, ki so govorili v prid učencem.

...pri tem se ne pozabite ustaviti na posameznih primerih, pravite v svojem vprašanju.

Spoštovani tovariš novinar! Ali menite, da bi bilo prav zameriti »pri posameznih primerih« ljudem, ki jim je šola prirasla k srcu in menijo, da jim bo reorganizacija odnesla še tisto malo napredka, ki ga na nerazvitem področju prinaša šola? Ali ste prepričani, da sem kot posameznik sposoben dokazati upravičenost združevanja v posameznih pri-

merih? Sam sem prepričan, da tako upravičenost lahko dokaže le organ, ki je sprejel program. Program je javna listina, ki je na razpolago vsem zainteresiranim in je mogoče po demokratični poti doseči korekturo, v kolikor se komu zdi dvomljiv. Menim, da je mogoče doseči tudi to, da slovenske znanstvene pedagoške institucije presodijo strokovno vrednost reorganizacijskega načrta in dajo pisмено mnenje o upravičenosti posegov v mrežo našega šolstva.

Med vrsticami berem tudi vaše konkretno vprašanje, ki zadeva upravno združitev šol Lesično in Kozje v enoten zavod. To vprašanje je prisotno tudi v obeh vaših »vojno-pedagoških« člankih. Na ravnost povedano ni nikakršne »vojne«, ker sta si kolektiva edina, da pristajata na združitev le, če bodo učenci s tem kaj pridobili. V obrazložitvi programa ob konkretnem primeru upravne združitve je rečeno, da sta obe šoli organizirani tako, da morajo učitelji t. i. vzgojnih predmetov poučevati tudi predmete, za katere niso usposobljeni, ker v svoji stroki nimajo polne zaposlitve. Zaradi tega so nekateri predmeti na obeh šolah nestrokovno zasledeni in bi bilo z upravno združitvijo mogoče doseči, da bi tak učitelj poučeval na obeh šolah samo svoj predmet s tem, da bi se vozili na relaciji 6 km ob ustrezno sestavljenem urniku. Omenjena je tudi možnost združevanja vzporednic, ki so sedaj na obeh šolah na meji normativ. V takem primeru bi npr. iz štirih oddelkov nastal trije s tem, da bi se seveda morali učenci ene ali druge

šole voziti 6 km s šolskim avtobusom, ki sedaj vozi prazen zjutraj in opoldan v Lesično in nazaj, ko prevažajo učence iz Zagorja v Lesično. Obe šoli sta številno skoraj enako močni in bi bila drugačna združitev neumestna. Zaradi tega je v programu le upravna združitev obeh šol. Notranja organizacija dela naj bi bila zadeva novega kolektiva. Šola Kozje ima tudi novo telovadnico, ki bi jo lahko izkoristili tudi učenci iz Lesičnega, če bi bila organizacija pouka telesne vzgoje primerno urejena.

Gotovo veste, da je v Podčetrtku nova in zelo moderna šola, ki je bila odprta v preteklem letu. Njene kapacitete so takšne, da lahko sprejme tudi učence višjih razredov iz Pristave. Šola je bila grajena na osnovi programa reorganizacije šolske mreže v naši občini s predpostavko, da se bodo vanjo vselili tudi učenci iz Pristave.

Tudi v Rogški Slatini je nova šola. Kostrivnica je tej šoli tako blizu, da po asfaltni cesti ni posebnega problema prevozov, če bi se za to pokazala potreba.

Šola v Dobovcu deluje v težkih razmerah. Ni mogoče pričakovati, da bi prišlo do izboljšanja stanja na tej šoli, ki velja za najtežje delovno mesto v naši občini. Po referendumu za samoprispevek h gradnji šole v Rogatcu bo le-ta imela dovolj prostora tudi za učence višjih razredov iz Dobovca. Zaradi te možnosti je program predvidel postopno prešolanje iz Dobovca v Rogatec s pogojem, da bo šola v Rogatcu v treh letih dokončana.

V Šmarju so položili temeljni kamen novi in naj-

večji šoli na Šmarškem. Ta bo sprejela vse učence višjih razredov okoliških šol, ki so že ali pa še bodo priključene šoli Šmarje.

Problem Vinskega vrha je že dolgo prisoten, ker je vezan na sporazum med dvema občinama. Poleg kadrovske in stanovanjske problematike je tu še problem ceste, ki bi kraj povezovala s Šmarjem.

Glede šole Zibika je program pustil vprašanje odprto zaradi odmaknenosti in zvez, čeprav tudi to šolo tarejo stanovanjski problemi in kadri na višji stopnji.

Ves program reorganizacije šolske mreže je sestavljen tako, da se v večjih krajih formirajo močnejše šole z zadostnim številom strokovno usposobljenega pedagoškega kadra, dosedanje manjše šole pa se ne uklinjajo, ampak se postopoma adaptirajo za učence od prvega do četrtega razreda. Posamezni primeri adaptacij so že izvršeni, kot npr. Pristava, Podsreda, Lemberg itd.

Tako sem program reorganizacije mreže šol v naši občini razumel jaz in menim, da zasleduje naš skupen cilj — izboljšati pogoje šolanja našim otrokom ter poenotiti začne možnosti vsem učencem in tako prispevati k odpravljanju socialne diferenciacije že na štartu v življenje.

Zavedam se, da so moji odgovori dokaj splošni in le mnenje posameznika, vendar upam, da sem vsaj malce prispeval k informiranosti. Gotovo je, da ima program dober namen, ni pa mogoče trditi, da so postopki pri njegovem izvajanju vedno najprimernejši.

Franc Bizjak

Rogaška Slatina

Rojak razstavlja

V torek zvečer so v pivni Zdravilišča Rogaske Slatine odprli razstavo likovnih del akademkega slikarja Lavrenčiča, rogaškega rojaka. O umetniškem delu Lavrenčiča, rogaškega rojaka, so spregovorili višja kustos celjskega Pokrajinskega muzeja Milena Moškono-

na, pri otvoritvi pa je sodeloval tudi zdraviliški orkester pod taktirko dirigenta Bernarda Brošaja. To je peta Lavrenčičeva razstava, kjer je pred tem razstavljal v celjskem Likovnem salonu, v Ljubljani, Poznanju na Poljudu in v ljubljanskem Koncertnem ateljeju. Tokrat je pripravil likovne stvaritve, ki jih imeli priložnost videti že v Celju, za rogaški razstavi prostor pa pomeni precejšnjo osvežitev. Razstavo moramo tudi jemati kot umetniško oddolžitev rojstnemu kraju, kjer je prvič razstavil svoja dela.

Presenetljiva umirjenost, ki je s panojev do gledalca, ponovno potrjuje osnovno, pa tudi že močno razvite

in precizirane prvine Lavrenčičevega slikarstva. Podajanje v miselni svet slikarskega izpovedovanja ni nič tvegane ali celo novega, je pa svojsko narekovanje umetnika samemu sebi, je tista angažiranost, ki največkrat pripelje eksperiment kot sredstvo do cilja, ki pa kot cilj pomeni posvetitev.

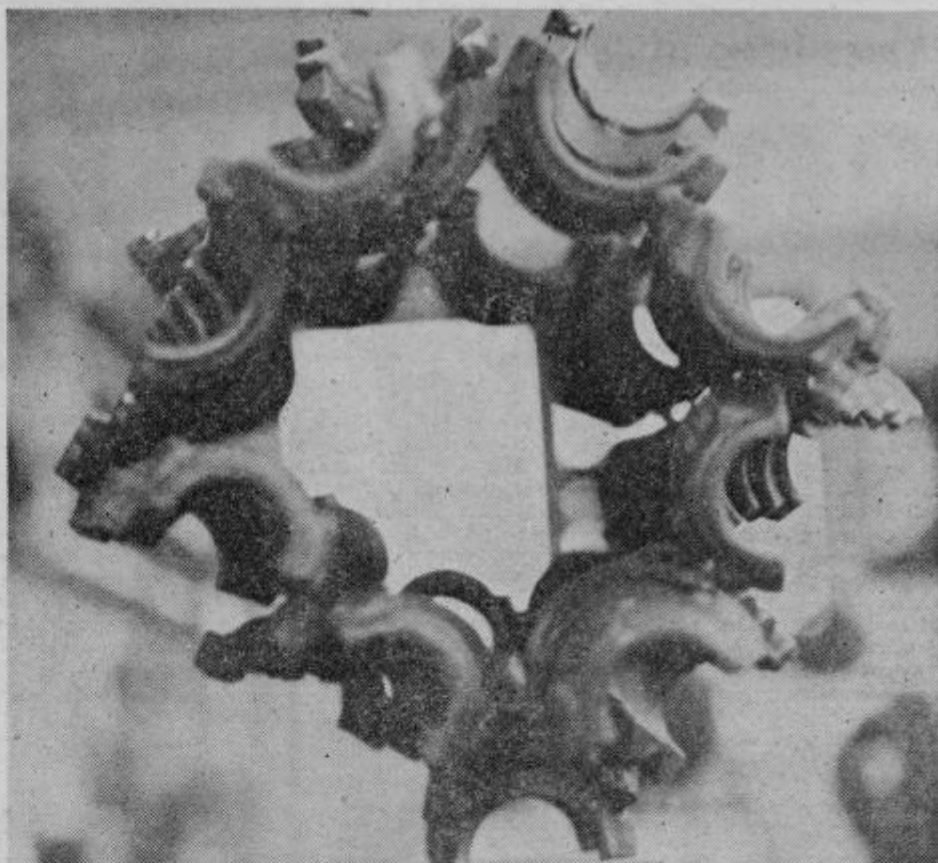
V tem je pravzaprav največja vrednost Lavrenčičeve ustvarjalnosti, ki ga tudi v bistvu odvaja od konvencionalne likovne govorice pa tudi od ustaljenih pripovednih oblik večjega dela likovnih ustvarjalcev našega območja. Zato je tudi toliko bolj dragocena omenjena razstava v Rogaski Slatini, ki predstavlja na zelo suveren način tisti del slovenske likovne umetnosti pred tujci pa tudi domačimi obiskovalci tega znanega turističnega kraja, ki je stopila na pota novih iskanj.

Izredno domišljene in izbrušene forme tvorijo s prav tako precizno tehniko osvajanja barvnih razsežnosti slik sintezo zaključenih ce-

lot. Morda ravno zaradi teh mnogih skupnih imenovalcev, ki vplivajo na končno vizualno karakteristiko likovnih del, malce moti preveliko estetiziranje, ki se kakor nevidna prisodoba pojavlja pri vseh delih.

Zelo ugodno pa na opazovalca vplivajo vse tiste osnovne likovne rešitve, ki kažejo povsem jasen in brezkompromisen slikarjev umetniški program, ki kažejo na doslednost dela in mojstrsko poznavanje likovne govorice. Nadrealističen svet se staplja do izhodišča realnega sveta, iz katerega pa je seveda pogojeno naše občečloveško delovanje. Poskus umetnika oplemenititi, predstaviti, pa tudi razgalliti te trenutke, ki vse prehitro beže mimo nas, pa je popolnoma uspel.

DRAGO MEDVED

Iz ateljeja kiparja Vasilija Cetkovića: najnovejša plastike že uveljavljenega akademkega kiparja Vasilija Cetkovića, ki ustvarja v svojem ateljeju v Zadobrovi pri Škofji vasi, izpričujejo notranjo elementarnost umetniškega duha in veliko občutljivost pri delu s posameznimi kovinskimi elementi. Dinamičnost in obenem umirjenost linijskega izraza tvorita sintezo domišljene kiparske stvaritve. Na posnetku je profil ovalnega jedra.

Foto: D. Medved

BLAŽU KOČEN
duhovniku, župniku, profesorju
in slovečemu kartografu ob
stoletnici rojstva in petdesetletnici
smrti postavili njegovi rojaki
* 24. 1. 1826 † 10. V. 1871

PLOŠČA Z ROJSTNE HIŠE
NA HOTUNJU PRENEŠENA V ŠOLO
OB PRILIKI ODKRITJA NOVE PLOŠČE

PONIKVA pri Grobelnem: ta plošča je stala nekoč na rojstni hiši svetovnoznane kartografa in geografa Blaža Kočena, ki se je rodil na Hotunju. Hiša je propadla, ploščo pa so prenesli v osnovno šolo v Ponikvo, kjer visi še danes. Na mestu, kjer je prej stala njegova rojstna hiša so postavili spomenik, prizadevajo pa si urediti še druge stvari, ki bi pripomogle k ohranitvi spomina na tega našega stanovnika ki ga še posebno mlajše generacije slabo poznajo. Zato bomo v eni prihodnjih števil naredili reportažni zapis o tem.

Svetovni filmi v Konjicah

V okviru poletnih prireditev bo Prosvetno društvo Loče v sporazumu s Kinopodjetjem Pohorje v Slovenskih Konjicah predvajalo revijo svetovnih filmov, in sicer:

- 2. in 3. avgusta film **BOTER**, ki je dobil 9 oskarjev
- 9. in 10. avgusta film **FRANCOSKA ZVEZA** (5 oskarjev)
- 16. in 17. avgusta film **V SLUŽBI NJENEGA VELIKANSTVA**
- 23. in 24. avgusta film **VALTER BRANI SARAJEVO**
- 30. in 31. avgusta film **V VRTINCU** (10 oskarjev)
- 6. in 7. septembra film **HERBIE** — Ah, ta čudoviti avto
- 13. in 14. septembra film **SACCO in VANZETI**

Organizatorji predvidevajo, da bo obisk filmov velik. Naslovi namreč povedo, da so to filmi, ki privabljajo v vseh krajih v dvorane veliko število obiskovalcev. Ljubiteljem filmov pa je dana možnost, da bodo videli predstave, ki so bile doslej le v velikih mestih. Če sedaj ljudje sprašujejo, kdaj bo npr. predvajan film **BOTER** ali **FRANCOSKA ZVEZA**, ki sta privabila v dvorane v drugih krajih ogromno ljudi. Ker so vsi filmi zelo dolgi, se bodo v določenih dneh pričele predstave že ob 19.30 uri. Predprodaja vstopnic bo kakor običajno v trgovini **SKALA** v Slovenskih Konjicah.

„Zarja“ dela

Prosvetno društvo »Zarja« in njegova igralska skupina spada med tiste kulturno-prosvetne kolektive, ki nikoli ne mirujejo. Tudi v teh poletnih mesecih, ko več ali manj prevladuje gledališka suša, pridno delajo. Za celjski občinski praznik so »krstili« novo urejeno dvorano v Smartnem v Rožni dolini. To gostovanje jim bo ostalo še dolgo v spominu: dvorana je bila nabito polna (več kot 50 gledalcev ni moglo dobiti niti stojišča). Gledalci so jih navdušeno sprejeli, imeli pa so tudi »dober vremenski nos«, ker so se pravočasno odločili za predstavo v dvorani. Prvotno je bilo predvideno gostovanje na prireditvenem prostoru. Okusili pa so tudi slabost te dvorane — neurejena odrska razsvetljava. Tudi to bo treba še ure-

dit, saj si Smartničani želijo čimveč kulturnih prireditev. V soboto je praznovala 43-letnico obstoja celjska »Zična«. Tudi tu so pomagali člani tega društva. Pripravili so, poleg Moškega pevskega zbora »Ivan Cankar«, kulturni program. To je primer, da lahko s pametnim sodelovanjem povežemo kulturno dejavnost in gospodarstvo. Poleg tega imajo namen ogledati si »Miklovo Zalo« v Šentjakobu na Koroškem. Tu bodo navezali druge tesnejše stike pred jesenskim gostovanjem z dramo Mihe Remca »Delavnica oblakov«.

V avgustu bodo predvidoma razvili društveni prapor, nato pa začeli novo sezono. Poleg stalnega režiserja vzgajajo še dva mlada sodelavca, ki bosta prav v tej sezoni doživela »režijsko premiero«.

25

Svetina - obnova cerkve

Utrjevanje

Zavod za spomeniško varstvo v Celju je spet prišel na delovno mesto. Na Svetini, v celjski cerkvi, ki jo obnovi letu je na prostoru obnove zunanjsčine in notranjsčine. Na fasadni strani bodo zamenjali poškodovane kamnite člene z novimi iz vinskih pečev. Obenem pa bodo popravili tudi zaplombirane pri tem ne gre samo za zunanjo, ampak gre predvsem za notranjo, ki naj mu vrnejo starostno trdnost. Zato sodeluje pri obnovi poleg domače zbirke ekipe tudi ekipa Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij iz Ljubljane, ki bo za metrom po najsočasnejših metodah injicirala starosti že načeto zidovje. V tem ukrepi so začeli pri temeljih, nadaljevali pa bodo z utrjevanjem ostalih zidnih

mas. Dela, ki so strokovno zelo zahtevna, bodo predvidoma trajala do konca avgusta. V zavodu za spomeniško varstvo pričakujejo, da bodo kljub nepričakovanim podražitvam v letošnjem letu le realizirali večji del obnovitvenega programa, ki sta ga poleg domačinov podprla tudi temeljna skupnost iz Celja in republiška kulturna skupnost.

Šentjur

Knjige, bralci

Šentjur se iz dneva v dan širi, vedno več je ljudi — posebno mladine. Za ljudsko izobrazbo prepotrebna knjižnica pa še vedno živitari v majhnem prostoru bivšega internata v zgornjem trgu. Ker se nahaja na tako neprimernem kraju, jo ljudje še manj obiskujejo.

Knjižnica je v hudi prostorski stiski, zato imajo v načrtu razširitev prostorov, tako da bodo imeli poleg izposojevalnice tudi čitalnico. V roku treh let pa se bo knjižnica preselila v center Šentjurja — v prostore starega otroškega vrtca. Predvidevajo, da bo potem knjižnica mnogo bolj obiskana, saj bo na vidnem mestu in lažje dostopna. — V ta namen bodo potrebovali poklicno knjižničarko. Vsa leta doslej je v knjižnici honorarno zaposlena samo ena, kar je vse-

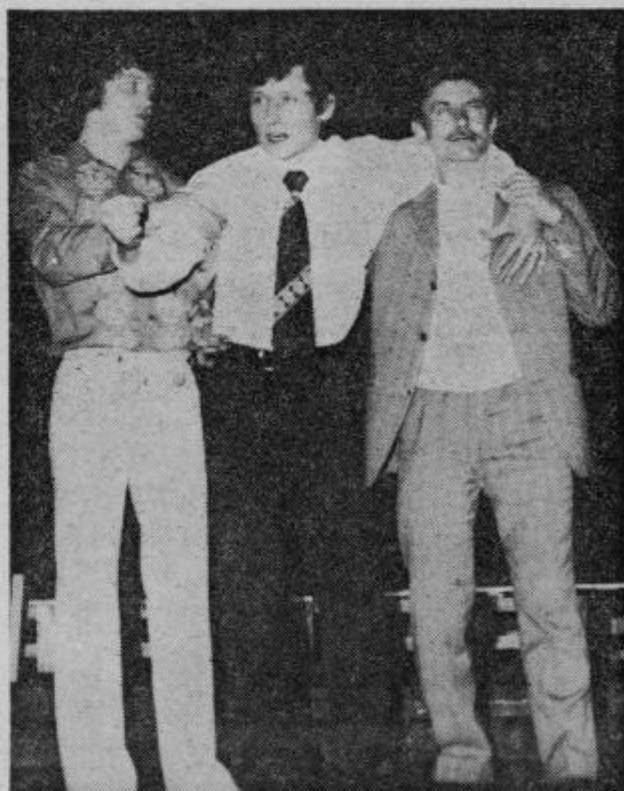
kakor premalo.

Sredstva za nakup novih knjig dobi knjižnica od občinske kulturne skupnosti. Ker pa je Šentjur nerazvita občina, so ji lani razne založbe darovale 300 knjig. Knjižnica ima sedaj na razpolago okoli 4500 knjig.

Izmed obiskovalcev je največ mladine. Precej pa je tudi starejših bralcev. Veliko obiskovalcev prihaja tudi iz okoliških krajev: Nove vasi, Slivnice, Grobelnega, iz Dremelj in od drugod.

Vpliv televizije se tudi v šentjurski knjižnici močno pozna. Ljudje mnogo manj berejo. Mladina se vse manj izobražuje iz knjig. Dobra stran knjižnice pa je v tem, da so vsi tisti, ki si s svojim skromnim zaslužkom ne morejo kupiti dragih knjig, lahko izposodijo v knjižnici.

L. VRABIC

Prizor z vaje za dramo Mihe Remca »Delavnica oblakov« v režiji Štefana Žvižca.

CELJE

B. Zupančič v Aeru

Pred dnevi je zvezni poslanec in predsednik mestne konference SZDL Ljubljane Beno Zupančič predaval kolektivu Aera o novi zvezni ustavi. Predavanja se je v mali dvorani Doma JLA udeležilo kakih pideset članov kolektiva Aera.

Beno Zupančič je dal v svojem predavanju največji poudarek obrazložitvi odnosov med gospodarskimi in negospodarskimi organizacijami v luči nove ustave. Te odnose bo treba urediti in jih ustrezno opredeliti. Precej je govoril tudi o vlogi države in o nujnosti podružljanja njenih funkcij. Le aktivno delovanje vseh družbenih sil bo omogočilo pot hitrejšemu odmiranju države kot nosilke institucionalizirane družbene prisile.

»Bistvo nove ustave je predvsem v tem, je dejal Beno Zupančič, da bo delavec prenehal biti zgolj predmet, objekt družbenega odločanja, politike in skrbništva predstavnikov, pa naj ga ti zastopajo v federaciji, republiki, občini ali delavskem svetu. Delavec mora sam postati kos upravljanja v najširšem smislu. Iz okvirov svojih temeljnih organizacij združenega dela morajo dobiti pregled nad celotnim družbenim dogajanjem. Omogočiti jim moramo, da bodo dobili vpliv na ta dogajanja.«

V razpravi so člani kolektiva Aera zastavili Benu Zupančiču vrsto zanimivih vprašanj, v katerih so se dotaknili med drugim vprašanj delavske kontrole in njene ustavne opredelitve, vloge krajevnih skupnosti in njene povečane vloge v odnosu do občine, spregovorili so o bodočem skupščinskem sistemu in predstavnosti narodov in narodnosti in njem, spregovorili pa so tudi o vprašanju seznanjenosti naših zdomev z novo ustavo in o reakciji tujine na dogajanja pri nas.

Ob vprašanju o vlogi družbenopolitičnih organizacij po sprejetju nove ustave pa je Beno Zupančič poudaril, da bo potrebno na osnovi izkušenj izbeževati boj za to, da bomo delansko uresničili in razvili sistem družbenega dogajanja na najširši možni osnovi. Le ob takem sistemu bomo namreč omogočili to, da bodo sklepi skupščine zgolj formalna potrditev najširših družbenih interesov, ki so vsaka, kor interesi delavskega razreda. Prav v formiranju in spodbujanju takega sistema moramo videti bistveno nalogo naših družbenopolitičnih organizacij — sindikatov in Zvezo komunistov na čelu.

Izredno poučno in zanimivo predavanje je bilo šele prvo iz vrste predavanj, ki jih namerava Aero organizirati v naslednjih mesecih. V kolektivu so namreč prepričani, da bodo le z dobro obveščenostjo o novi zvezni in republiški ustavi ter z ustreznim razlago obeh omogočili povečano sodelovanje delavcev na vseh ravneh znotraj in zunaj podjetja.

Branko Stamejčič

HOTUNJE

Vzeli štacuno

Obiščevali smo, da se bo eden naših novinarjev ogledal v Hotunjah pri Ponikvi in povprašal odgovorne čemu so zaprli trgovino.

Pri Ivanjskih, kjer je imela trgovina prostore smo izvedeli da je bilo sprva najemnik trgovine trgovsko podjetje »Reševna« Sentjur, ki se je kasneje združila z Merxom. Tako je podjetje Merx pred nekaj meseci zaprlo trgovino ne da bi o tem kakorkoli obvestilo dobavitelje blaga, kaj šele potrošnike. Po besedah šefa enote Sentjur trgovina v Hotunjah ni bila rentabilna. Vendar takrat, pa tudi danes nihče od odgovornih pri Merxu ne pomisli na prizadeje potrošnike, ki imajo po eno uro in še več do bližnjih trgovin avtobusne zveze so pa zelo slabe.

Torej za trgovsko podjetje Merx trgovina v Hotunjah pri Ponikvi ni bila rentabilna, pa tudi z najemnikom niso našli skupne poti zaradi plačila najemnine, ki je bila sorazmerno nizka.

Na občini v Sentjurju so povedali, da so posredovali pri Merxu zaradi trgovine v Hotunjah, vendar Merx ni več pripravljen odpreti te poslovalnice. Poskušali bodo poiskati primerni aranžma s kakšnim drugim trgovskim podjetjem. Ostane upanje, da bo občina le našla neko pravo pot.

MAJDA S.

SLOVENSKE KONJICE

Sindikalne igre

Od osmih športnih disciplin, ki jih zajemajo letošnje sindikalne športne igre, so jih pet že končali. Z ostalimi tremi bodo nadaljevali v avgustu in septembru, pokale, diplome in nagrade pa bodo razdelili ob občinskem prazniku 12. oktobra. V letošnjih sindikalnih športnih igrah sodeluje devet ekip, obisk na posameznih tekmah pa je bil dober.

Več bi prodali

»Čeprav vlada na tržišču lesnih izdelkov, to je lahkega pohištva in opreme, manjša stagnacija, pa bi lahko prodali še več naših proizvodov, če bi jih imeli.« je dejal direktor Lipa Moimir Delovič. To pa pomeni pravilnost dosedanje politike vlaganja sredstev in usmeritev ter specializacijo proizvodnje.

PETROVČE

Spomnili smo se

Ob stoletnici petrovške šole, smo se spomnili učiteljev, ki so nekoč poučevali na tej šoli, a so sedaj mrtvi. Zadnji dan, ki smo ga to leto prebili v šoli, smo odšli na grobove. Bile smo tri učence, tovariš ravnatelj in tovarišica. S seboj smo nesli več šopkov rož. Šopke smo položili na grobove in se odpravili. Spomnili smo se njih, kateri so postavili temelje petrovski šoli.

ROMANA STAJNER,
Več. Pircišca

MATIJECEVA BABICA

Čeprav je svet nad Ločami, vasi in zaselki, ki se skrivajo med gozdovi in obronki njiv, razpotežen, da mu ne izmeriš konca, Matijeceve babice ni bilo težko najti. V vsako hišo je stopila njena noga in pomagala življenju — 369 jih je bilo, da so zajokali in začeli živeti. Bila je neizprašana babica, takšna, ki se je te obrti naučila kar sama. Videla je žene trpeti, tudi sama je vedela kaj se to pravi, saj je rodila devet otrok in že so njene mehke roke pomagale lajšati bolečine materam, ki so rojevale na njivi, za pečjo ali na poti v gozd, ko so nosile malice svojim možem. Nobena pot ji ni bila pretežka in nobena ura prepozna, da bi lahko rekla ne. Zadnjega otroka je prinesla pred enajstimi leti in to je tudi zadnji otrok, ki se je tod okoli rodil doma. Od tega časa in od takrat, ko je babica Matijeceva izpregla, pa žene rojevajo v bolnici.

Babica TEREZIJA BRACKO, neizprašana babica, je v kraje nad Ločami prišla iz Smarja pri Jelšah. Z možem sta tolkla kočarsko življenje kakor sta vedela in znala. Narodilo se jima je devet otrok, šest jih še živi. Njena snaha ji je danes v veliko pomoč, zakaj Terezija težko hodi in rabi močno oporo. Ko se je »primožila« na malenkost zemlje ni mislila nositi otrok, pravi sama. »Prišlo je kar tako, ko sem videla trpeti žene in morala sem nekaj delati. Vedno sem za nečim hitele... vsak porod sem pravočasno ujela. Od vseh 369 otrok mi ni niti eden umrl, vse sem prinesla srečno. Moški so delali na cugi, jaz pa sem bila kar sama za sebe in sem tudi po poteh hodila sama.« Besede so imele globji pomen, govorile so o hotenju žene, preproste matere, ki je prehitela čas in šole, zaverovana v svoje poslanstvo.

Iz kakšnega prediva je stkana, je Matijeceva mama dokazala med vojno. V njeni hiši so imeli partizani vsakodnevno zatočišče. Pri vratih so hajkali Nemci, skozi okna so poskakali partizani. Tako se je zgodilo velikokrat in mati se dobro spominja padlega partizana, ki je omahnil pod njenim oknom. Stari borci partizansko mamico še vedno obiskujejo in se ji zahvaljujejo za njeno plemenitost. Njena hrabrost je pri-

Kaj ni lepa?

Osem križev in pol si je naložila, zato je njena roka v pozdrav dobra in topla kot so tople tudi njene besede. Starost ima neprecenljiv čar, ki zagradi na začetku srečanja. Spoštovanje in modrost. In tople dlani spominjajo na 369 porodov, ki jim je botrovala babica Matijeceva. Iskre v očeh pa govore o pogumu med vojno, ko je reševala partizane.

šla celo v vaško kroniko, kjer smo prebrali pogumno dejanje Matijeceve mame.

IZ KRONIKE

»Partizan IVAN KRIVANEK iz Sladke gore je spomladi leta 1945 dobil strel v pljuča! Težko ranjenega so skrivali pri Matijecu, kjer ga je ponoči previdel župnik, ker ni bilo zdravniške pomoči od nikoder (v tej osumljeni hiši so Nemci vedno hajkali), se je opogumila Terezija Bracko, ga naložila na voz v kišti za slamo, jo pokrila z deskami, na deske naložila gnoj, na vrh pa dala še plug, kot da gre orat in ga tako srečno prepeljala iz Ličnice v Petelinjek, skozi od Nemcev zastražene Loče (na mostu je bila dvojna straža) v lipoglavske hribe ter mu tako rešila življenje.«

O tem svojem dejanju

nam babica ni pripovedovala, le medlo se je spomnila tega dogodka in mu ni posvečala potrebne pozornosti. Raje je pripovedovala o otrocih, ki jim je pomagala na svet, pa je bil vsak od njih tako drugačen. Danes že imajo svoje otroke, rodili in spočili so jih bolj zadržano kot v starih časih, ko se otrok niso bali, ve povedati »neizprašana« babica, ki je svoje znanje in vednost dokazovala v štiristotih primerih. Le enemu manj.

Tudi ni veliko govorila o svoji hčerki, ki je kot dvanajstletna kurirka padla v roke Nemcem in bila ubita v Slivnici pri Mariboru kot partizanka-borba. Babica noče brskati po trpkih spominih, ohranja le svetle in jih čuva, da jih ne zamagli noč. Vse slabo pa je zdavnaj popokala in le z natančno lupo izpraševanja in s pomočjo njene snaha smo jih toliko, da jih zapišemo ker

je brez njih živeti lepše, privlekli na dan. Pa le za toliko, da jih zapišemo, ker je brez njih živeti lepše. Kakšna modrost — ohraniti lepo, pozabiti slabo. Le s takim spoznanjem so preživeli rodovi in le taki nam morajo biti za vzgled!

LE OD DOMA NE

Le zakaj bi pisali o meni, ki nisem nič naredila, nas je večkrat prekinila, ko smo odmotavali štrno spominov. Vedela je povedati, da je že od leta 1956 vdova, o svojem možu pa ni več govorila. Ves čas se ji gube na obrazu niso zravnale, ker so bile od vznemirjenja in pripovedovanja v neprestanem gibanju. V podzvesti je ostal strah od vojne, strah, da jo bomo odpeljali, ker smo tujci, ona pa tujce že pozna. Mehka dian, vsa prepletena z žilicami ni mirovala do konca. Kot da bi imela še vedno željo po tolikokrat preizkušenem gibu, zavezovanju popkovine. Glas je izdajal blagost in mil značaj, ki pa v trenutkih odločitve zna postaviti stvari na pravo mesto.

V rožnat plašč se je ovila njena postavica, šibke noge pa so komaj vzdržale lastno težo. Ne gredo in ne gredo iz glave njene roke! Voljne, tanke, pravne, da pomagajo takrat, ko se telo zvija ob želji novega človeškega črvička, da zaživi in takrat ko se zgublja um v potu mokrih las — takrat je prišlo odrešenje — MATIJECEVA BABICA, ki je dvignila nadobudneža visoko v zrak, ga udarila po ritki in srečni mamici povedala, da je sin. Tako je storila 369-krat in vsakokrat je bilo živo, zdravo in morda tudi srečno.

Babica tolikih otrok za svoje delo ni nikoli računala. Kar je storila, je naredila iz dolžnosti. Tako je čutila in tako je delala vse življenje. Vprežena v voz, ki je peljal na različne strani, v temne grape in v svetle domačije, je izpregla šele pred desetimi leti. Izpregla sama in sama izpregla. Nikomur ni bilo podložna, le svoji vesti in svojemu hotenju. Bogastvo njenega življenja danes počiva v njenih očeh. Ne moremo izmeriti njene globine, veliko je ohranila zase in bo odnesla v grob. Tega si želi v teh krajih, ki jim je pomagala živeti vse življenje.

Zdenka Stopar

Njihovo življenje je materinstvo

DUCAT ŽIVIH

Ko se je mati PAVLINA ZGUBICEVA iz Zgornjih Laš nad Ločami postavila na kuhinjski prag smo vedeli, da je prava. Tista, ki je rodila 14 otrok, ducat pa jih živi. Vsa krepka in postavna skriva svojih 71 let in ni ji videti, da bi imela za seboj težko življenje. Pa je bilo. Mala siska je komaj sprejemala vsako leto novo bitje, ki je prišlo na svet iz ljubezni med Pavlino in Francem. Krepko sta morala v življenju poprijeti, da sta spravila h kruhu vseh dvanajst otrok. Vsi so se izučili in se razgubili v svet, pa nikoli pozabili od kje so doma. Otroci sta dajala celo v tavr, da je bilo manj lačnih ust pri hiši, pa so se na jesen vračali bosi in jih je bilo potrebno obleči tako kot druge, ki so ostali doma. Svinje in telice so romale pod mesarjev nož, da se je družina oblekla.

Mati Pavlina, s katero smo se usedli pod mogočnim oreh, ki ga je oče Franc nasadil, ko je kupil skromno domačijo, pred 45 leti je bilo, vdana pripoveduje o prečutih urah in besedah, ki jih težko grede z jezika. Je potrebno sploh spraševati mater o tem, mater, ki je povijala pol stoletja, mater, ki potem, ko pobska po spominih pove, da je vsak dan vstajala ob tretji uri, da je prvega sina odpravila v k, ob pol štirih je zbudila drugega, potem tret-

jega...

Po trikrat na teden je mesila kruh, da niso bili lačni, niti takrat ne, ko je bilo treba dati partizanom in se tresti pred Nemci. Takrat je bilo najhuje pove mati Pavlina, zlasti zato ker je na te čase vezan njen najhujši življenjski udarec. Padel je sin partizan. Partizani so bili njihovi vsakodnevni gostje in z Nemci so si podajali vrata. Spominjajo se partizanke Anke in ostalih fantov, ki so prihajali k njim po pomoč.

Danes Zgubiceva še krepko poprime doma, gospodinja in skrbi za vnuke, ki se jih je nabralo osem. Nič več nočejo toliko otrok, pravi, ti moji otroci, nočejo toliko trpeti kot smo mi. Nismo mogli zvedeti, ali je to oči tek ali njeno mišljenje. Pa smo ji pustili njene

misli, ker jih nismo razbrali in jo povprašali po njenih srečnih trenutkih. To je takrat, ko se vsi otroci zbero na njen ali očetov god, se vrnejo iz Nemčije ali iz bližnjih krajev in je hišica prepolna, da bi sprejela vse. Veselje nad svidenjem pa je toliko, da se porazgube po bližnjih domovih njenih dragih in se drugi dan spet zberejo pri njej. Kako bo veselo šele čez štiri leta, ko bosta zakonca Zgubiceva praznovala zlato poroko, si potem lahko samo mislimo. Pravita sicer, da je ne bosta dočakala, a materina krepkost in očetov pogum to zanikata. Hčerka nas je povabila in mi se bomo čez štiri leta vabilu odzvali. Da se spet srečamo z materjo, ki je s tako vdanostjo porajala otroke in skrbela za njihov kruh.

NAŠI DOPISNIKI

JOŽE KUZMA

Z Jožetom sva se sestala v moji pisarni. Bil je sredi dela in pripravil za največjo letošnjo atletsko prireditev v Celju, zato sva v zatišju lahko pokramljala odkrito, duhovito in pošteno.

Jože je rojen Celjan, rodil se je leta 1934, končal srednjo tehnično šolo, bil aktiven športnik, zdaj pa je zaposlen pri »Libeli« kot vodja propagandne službe.

Jože, kdaj si začel namerjati dopisniško pero?

To je že davno! Leta 1956 sem začel poročati z naših prireditelj, spoznaval probleme, ki tarejo celjske športnike in se vedno bolj »pogrezala« vanje. Prve prispevke sem objavil v »Večerus«, kjer so mi bili vzorniki in učitelji Mile Jeršič, Janko Volf in Zdeno Vahter.

Probleme celjskega športa torej dobro poznate. Kaj bi predlagal tistim, ki »imajo besedov« na tem področju?

V prvi vrsti bi se ogreval za enoten program gradnje športnih objektov. Brez tega ne bomo nikamor prišli. Dobro vem, da je vse to povezano z velikimi finančnimi izdatki, lahko bi pa vsaj postavili načrt po katerem bi se vsi ravnali. Zvedeli bi (n. pr. rokometaši, košarkarji idr.) kdaj lahko računajo, glede na objektivne možnosti, na lepše dni. Zelo pogrešam zimski plavalni bazen in dolgo obljubljeno športno

dvorano. Več bi lahko bilo tudi razumevanja za vrhunške športnike, nadomestila za izgubljen čas, tekmovanja in treninge... itd.

Kaj meniš o vsebinski podobi NT in Radia Celje?

Odkrito moram priznati, da se je NT v zadnjem času povzpela med tiste liste, ki vedo kaj hočejo in komu so namenjeni. S takim načinom dela in morda še z nekaterimi novimi prijemi, bomo lahko na ta list resnično ponosni. Približal se je delovnemu človeku, občanu, kmetu. Zelim si, da bi bilo tega še več še več obrazov tistih, ki veliko prispevajo za družbo, so pa skromni, preskromni, da bi svoj delež obešali »na veliki zvon«. Predlagam tudi več akcij s katerimi bi na nevtralen način odigrali marsikatero nepravilnost.

Kaj meniš o našem klubu dopisnikov?

Ideja je več kot imenitna. Zdi se mi, da je zelo izvirna, saj je tovrstni klub prvi v Sloveniji. Dogovori, izmenjave izkušenj, zlasti pa prijateljstvo, lahko veliko prispevajo k napredku lista. Na ta način bi se dopisniki tudi spoznali z novinarskim kodeksom, pa tudi dopisniki se bodo počutili kot soustvarjalci. Tak klub bi dosegel svoj namen z ureditvijo posebnega prostora. Redakcija bo o tem razmišljala.

Težko je predstaviti Jožeta v tako skopem zapisu, težko predvsem zaradi tega, ker je prisoten na vseh športnih prireditvah, hkrati pa zatrjuje, da mu pomeni dopisovanje konjička na katerem jezdi že celih 16 let. Prisuzen honorar je le skromna oddolžitev za izgubljen čas. Če bi delal izključno za finančno protivrednost, bi se že zdavnaj poprijel za kak bolj donosen posel.

Stefan Zvižej

SOSED SOSEDU

NEVIDNI VPLIV

Dan za dnem poslušamo radio, prebiramo časnike in gledamo televizijo. Vse več je v svetu dogajanj, ki gredo kljub temu mimo nas in nas puščajo ob strani le kot poslušalce, bralce ali gledalce. Zavedamo se, da smo preveč majhni in zato nemočni, da bi lahko vplivali na pojave in procese, ki nenehno nastajajo v širši mednarodni skupnosti. Počutimo se majhni in izgubljeni, prepričani v lastno nesposobnost. S tem pa se ne zavemo, da smo postali še bolj odvisni in podrejeni tudi tistim dogajanjem, ki so nam blizu in na katera bi lahko vplivali.

Se bolj pa je človek predmet tuje volje takrat, ko nastopa v vlogi potrošnika. Značilnosti današnje potrošniške družbe so namreč take, da je dojemljiva za vse novosti. To pa s pridom izrabljata propaganda in reklame, ki ljudem vsiljujejo nove proizvode in organizirane akcije. Posebej pomembno pri neki propagandni akciji je to, da tisti, k je sprožil dobro pozna- jo psiho potrošnika, ki mu je nov proizvod namenjen.

Zahodna, pa tudi propaganda v socialističnih deželah izvaja velik pritisk na otroke različnih starosti. Zelja take propagandne akcije je nedvomno ta, da bi v otrocih že od malega vcepili željo po novostih in jih počasi vzgajali v člane potrošniške družbe. Vendar se sproži vprašanje, ali so principi in želje potrošniške družbe zahodnega tipa v skladu s idejami in načeli socializma?

Težko se je upreti pritiskom propagande in reklame, ki s privlačnimi nagradami ali izdelki tako vplivata na otroke, da mu vcepita mentalitetno potrošništvo. Vendar je dolžnost staršev tudi ta, da vzgajajo otroke v duhu socializma. Trditvi sta si v nasprotju, vendar se ne vemo, katera od njih bo zmogla. Upamo, da slednja.

DAMJANA STAMEJCIC

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

Va stvar okoli našega področja bi se lahko kmalu končala. Ob obliči Stanko pa ima dopust, je tudi malo doma, je tudi na tisti trenutek, da se usede za mizo in pogovori. Ko sem stal pred vrata njegovega stanovanja sem

še čul Stanko glas, kako je pripravljen družino naj pohiti, da grede. No, sem si mislil, zdaj sem pa opel. Pa nisem! Ko je Stanko odprl vrata je hitel v zboru družine pripovedovati, da grede na krajši izlet na Pohorje.

Zena Pinka: »Zadnje dni sva sama stregla zidarjem pri gradnji hiše in danes smo se odločili, da gremo na krajši izlet. Malo na odih. Potem tako ponovno ne bo časa. Danes popoldne ima sestanek atletskih sodnikov na stadionu in do takrat moramo biti nazaj. V naslednjih dneh pa sledijo nove obveznosti. Teh nikoli ne zmanjka, zmanjka vedno časa za družinski izlet.«

Skoraj si še nisem upal prositi za petminutni razgovor pa sem le potkusil.

»To pa lahko,« se je odrezal Stanko, zleknila sva se v svetlo zelene naslanjače pri- skupno urejene sobe in razgovor je stekel. Stekla pa je tudi kavica, za katero sem se čutil, da jo je uspela Stan- kova žena tako hitro skuhati.

»Ne, iz »termovke« je. Imeli smo jo pripravljeno za izlet.«

Stanko: »Res je, da sem zaradi športa izgubil veliko slušnih let, pa vendar ko danes gledam takole nazaj moram priznati, da mi za ta izgubljen let ni žal. Prepotovalne države in preleteni oceani — to je gotovo enkratno in tega ti ne more dati nobena šola, nobena knjiga in noben profesor. To moraš sam videti, da znaš potem oceniti tisto, kar imaš doma. Po vsakem daljšem ali krajšem potovanju sem bil navkljub vsemu lepemu najbolj srečen takrat, ko sem se vrnil domov. Prav gotovo se je bilo težko posloviti od aktivnega uk-

varjanja z atletiko kateri sem žrtvoval dolgih 14 let. Vendar če kje velja pravilo »Sic transit gloria mundi« (tako mine na svetu slava) potem velja tu. Zavedal sem se, da je konec neke dobe v mojem življenju in da se začne nova doba: služba, skrb za družino in otroke. Res, velikokrat mi je bilo, zlasti v začetku, težko, ko sem bral v časnikih postav- naše atletske reprezentance, mojega imena pa ni bilo v njej. Stvarnost sem pač mo- raj sprejeti takšno, kot je. Sprejel sem jo nekoliko grenko, vendar hrabro. Zave- datelj se je pač treba, da vse enkrat mine. Pri špor- tu še toliko prej, kot pri drugih stvareh.«

Stanko je ob vsem tem nekoliko zamišljen. Prepričan

sem, da se vedno diha z atletiko, kajti kdor ji je po- daril 14 let, potem je kar tako hitro ne more pozabiti. To se zakorenini v človeka, ga prevzame in razjeđa. To je njegov svet, svet lepote in poštenosti, kajti šport, predvsem atletika, je takšen.

»Moram pa priznati, da sem na Ekonomski šoli, kjer sem nastavljen kot profesor matematike, našel dobro na- domestilo za vsa leta preživeta v športu. Prišel sem v čudovit kolektiv in med dobre dijake, tako da mi je bilo slovo od atletike v mno- gočem lažje. Kljub zaposle- nosti na šoli pa še vedno skušam najti čas, da si ogledam vsaj najvažnejša tek- movanja v Sloveniji, pred- vsem pa v Celju.«

Ker smo radi aktualni bo-

dimo še tokrat, Stanko, kaj mislite o bližajočem se APE- ju 73?

»Bil sem na velikih po- memnih tekmovanjih, ven- dar moram iskreno priznati, da se še nobenega nisem ta- ko veselil kot tega, ki bo v soboto in v nedeljo v Celju. Vedno sem imel rad celjsko občinstvo in Celje in zato vsem skupaj iz srca privoščim, da bi se na tekmovanju dobro počutili, predvsem pa da bi prisostvovali lepim borbam in dobrih rezultatov naše atletske vrste. Posebej šelim, da nas bi celjski atleti v državnih dresih Lešek, Kocu- van, Svet in Pečar najbolj razveselili. To je — mislim — tudi želja vseh ljubiteljev atletike.«

Boste prisostvovali tekmo- vanju?

»Bom. Sodil bom. Celotna družina pa si bo tudi ogle- dala tekmovanje.«

Kolikokrat ste oblekli dres z državnim grbom?

»38 krat.«

Roman Lešek ga bo v ne- deljo...

»To je lepo in čestitam mu.«

Najin dialog, Stanko Lor- ger, je končan. Vsega nisva uspela povedati in zapisati, ker naša oba preganja čas. Možnosti za dodatna pojasni- la so še. Kaj bi ob seda- njem koncu hoteli še pove- dati?

»Vse skupaj naj bo za slo- vo bralcem Novega tednika in hvala vsem, ki so me spremljali prej na atletske stezi in zdaj brali o moji karieri v vašem časniku.«

(Koniec)

Stanko Lorger po končani atletske karieri med dijaki v razredu Ekonomske šole.

pisma

KAKO BOMO DIHALI?

Smo v času, ko se je naš standard že toliko dvignil, da avto pri hiši ne pomeni več razkošja, ampak večkrat že kar potrebo. Seveda pa le malo-kdo pomisli, koliko škode naredi s svojim avtomobilom. Znano je da je zrak okrog nas onesnažen in da se zastrupljamo ne le s plini iz tovarn, ampak tudi z izpušnimi plini — plini iz avtomobilov. To vprašanje postaja vedno bolj aktualno in pereče.

Prav zato je marsikdo še bolj pozorno prečital članke, ki so se te dni pojavili v nekaterih slovenskih časopisih. Gre za posebno čistilno napravo — električni kompresor, ki izboljšuje notranje izgorovanje bencinskega motorja. Posledica tega je, da je v izpušnih plinih manj strupenih snovi. Naprava se lahko priključi na vsak avto serijske proizvodnje. V sesalnih cevih nastane nadtlak, zaradi tega se moč motorja poveča. Sam motor pa deluje bolj umirjeno in elastično. Ker je notranje izgorovanje boljše, pride skozi izpušno cev manj strupenih plinov.

Konstruktor te naprave je mlad fant, ki s svojo zastavo 750 vsak dan vozi iz Rečice pri Laškem, kjer stanuje, v Celje, kjer je v službi. To je Marjan Dernovšek, zaposlen pri Avtomotorju v Celju. Precej opravka ima z avtomobili in velikokrat priložnost, da opazuje črne izpušne cevi avtomobilov in gost črn dim, ki se vili iz njih. In najbrž ni le enkrat pomislil, da bi se to moralo nekako izboljšati. Iz te misli se je rodila ideja, iz ideje je nastala zamisel in Marjan je prešel k dejanjem.

Skonstruiral je kompresor in ga ustavil v svoj avto. Naprava je zadovoljila njegova pričakovanja. Posledica tega je, da izpušna cev njegovega avtomobila ni nikoli umazana.

Ko je javnost izvedela za to napravo, so se nekateri začeli zanimati zanjo. Tako se za stvar zanima tudi nek inženir in možno je, da bo prišlo do sodelovanja. In strokovna pomoč bi bila potrebna. Marjan ni strokovnjak, ki bi lahko delal zahtevne strokovne analize, ki bi bile potrebne. Ugotovil pa je, da njegov avto porabi tudi sedaj enako količino bencina. Če bi se naprava priključila na avto za stalno, bi bila možna uporaba bencina z nižjim oktanskim številom, ki ima tudi manj izpušnih plinov.

Marjan je svojo zamisel že spomladi poslal zavodu za patente v Beogradu, ki jo je vzel v zaščito. Pri vsem tem pa ne moremo mimo denarja, ki je seveda problem. Marjan je zaposlen kot ekspediter v skladišču in njegova plača nikakor ni za drag material, ki ga potrebuje. Poleg tega je potreben material zelo težko dobiti. Na srečo so tu dobri prijatelji, ki pomagajo po svojih močeh. Zato je Marjana zelo težko dobiti doma. Neprestano je na poti za novim materialom, ki ga potrebuje za svoje delo. Doma potem razmišlja, dela in preizkuša. Prvi rezultat tega dela se je že pokazal.

Mlademu konstruktorju ni do tega, da bi postal znan. Že dolgo ga poznam in prav nič se ni spremenil. Skrbno pazi, kaj reče, kajti sam pravi, da želi nekatere stvari obdržati zase, želi le pomagati vsem, ki vdihavajo onesnažen mestni zrak.

Pripravi nekatero izboljšavo, ki pa jih skrbno čuva. Morda mu bo ob podpori drugih in ob njegovi vnemi uspelo napraviti izboljšavo tako, da bo našla svoj prostor v vseh avtomobilih in vsaj delno zavarovala zrak, v katerem se vsak dan bolj zastrupljamo.

JOŽICA SELIC
Rečica 38, Laško

KLOPI GROZIJO

Ljubitelji romantičnih sprehodov po gozdovih, nabiralec gob, borovnic, priložnostne obiskovalce gozdov in lovce v Gornjesavinski dolini letos lahko že en sam sprehod spravi v bolnico in v posteljo za celi mesec. Številni primeri obolenja za meningitisom s tega področja kažejo, da se ni šalit z najmanjšim prebivalcem gozdov (klopom) ali cekom, kot pravimo Savinjecani.

Tihega sopotnika navadno začutimo šele čez kak dan, ko nas začne neprijetno srbeti. Toda takrat je že prepozno. Če je bil klop okužen z virusi, ki povzročajo meningitis, nam v dobrih desetih do štirinajstih dneh — glavobol, povračanje in visoka temperatura povedo, da gre verjetno za tovrstno obolenje.

Ali se moramo zaradi te nevarnosti odpovedati sprehodom po gozdu? Ne, to bi bilo za ljubitelje hujše kot obolenje. Pač pa se moramo po vsakem sprehodu temeljito pregledati, saj se klop prime šele po krajšem »sprehodu po žrtvi«.

V gobe torej z eno skrbjo več!

PEPI MIKLAVC

ALI SE JIM BO ŽELJA IZPOLNILA ...

Poleg samopostrežne trgovine namerava Ingrad zgraditi tudi nekaj stanovanj, katera bodo odkupila nekatera podjetja in organizacije. Naši ljudje si želijo, da bi eno od teh stanovanj odkupil Savinjsko - šaleški zdravstveni dom v Velenju za stalnega zdravnika, ki bi naj bival v Šmartnem ob Paki. Misl

limo, da ljudje zaslužijo, da dobe stalnega zdravnika, kajti sedaj jih morajo v nujnih primerih klicati iz Šoštanja ali Mozirja. Sedanja menjava, ko prihaja Šmartno vsak teden drug zdravnik, ni priporočljiva, pa tudi ne praktična. Upamo, da se bo prebivalcem Šmartnega ob Paki in okoliških krajev ta velika in upravičena želja izpolnila.

K. Z.

SAMO ZA NAJU

Samo za naju je pomlad
cvetela,
samo za naju kukavica
pela.
Ko prvič si našela le
do pet,
si rekla, premalo bo za
naju srečnih let.

Se predno zima je v dežel'
prišla,
si v tesni krsti z mrtvimi
rokami,
oklepala poslednje cvetje
z gred
in jaz preklel sem srečo
in ves svet.

Lojze Planinšek

O KRIŽANKAH

Zelo rada rešujem križanke, zato se danes oglašam. Križanke v Novem tedniku so res kvalitetno sestavljene, zato bi želela, da bi jih bilo čim več. Rada rešujem tudi druge vrste križank in ugank, ne samo skandinavskih. Boste kaj poskrbeli zame? Prav lep pozdrav ter upam, da v redakciji ni prevroče.

Lidija Brvar

Odgovor: Bobo poskrbeli, da boste zadovoljni. Vroče pa je.

OTO PESTNER

Devetnajst let se mladenič
nima,
v njegovem griu pa zaklad
je skrit,
da star in mlad svet se
zanj zanima,
to glas njegov je, glas
prečudovit

Oči so temne, kakor noč
brezdanja,

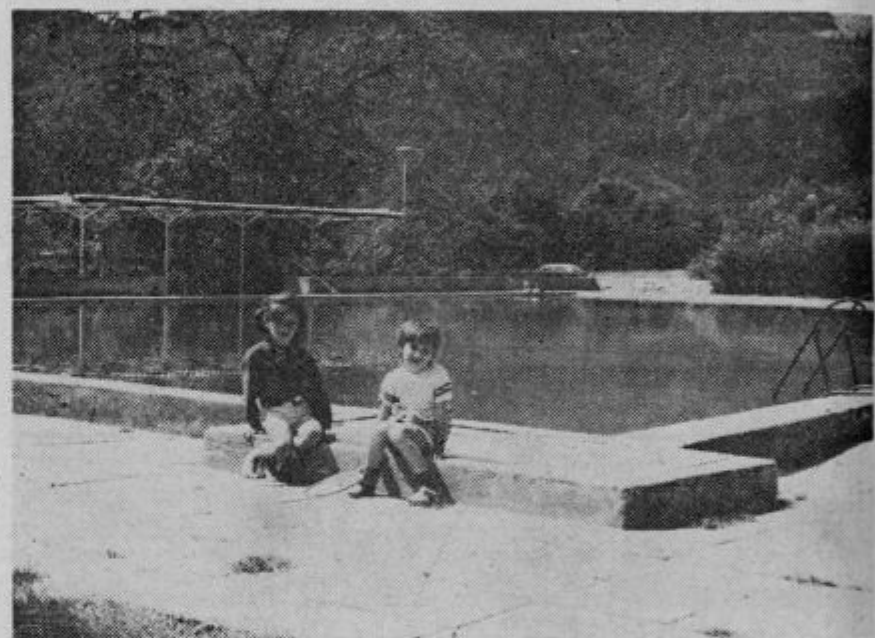
zda žalost, zda veselje
v njih miglja,
a če ustavi si se in
pogleda vanje,
pogled prijazen zale on
ima.

Kot slavček na večer
družico vabi,
tako miline poln, zda
glas njegov zveni,
a še močan je kakor
morja vali
razbijajoč ob morske se
čeri.

Mladenič ta, ki v rosi
že mladost
toliko lepih pesmi je
zapel,
med vsemi je najlepša
»Troje solze
vso spojo dušo in srce
je vanjo del

Kje deklica njegova res
prebiva?
ki pesem ta le samo njej
telja,
morda še let deset
mladenka nima
in Ota za zda se ne
pozna.

Plas Mara,
Kocenova 2

Tudi Vransko ima svoj plavalni bazen. Dolg je 25, širok pa 12,5 metra. Ob njem je tudi ličen bife, vse skupaj pa upravlja kolektiv hotela Slovan. Lokacija bazena je uredna, sredi travnikov in njiv. Tu pa je tudi dovolj prostora za campiranje. Morda se bodo v kolektivu le odločili za ureditev prostora za sodobne nomade.

FIJAVŽ
FRANJO
(3)

Delo aktivistov med NOB

DELOVANJE POLITIČNIH AKTIVISTOV V LETIH 1941—45 NA CELJSKEM IN SAVINJSKEM OBMOČJU

Sej Gestapa za Sp. Stajersko je v aprilu 1942 prestavil svoj sedež iz Maribora v Celje, ker se je izkazalo, da se delovanje proti okupatorju na področju Spodnje in Zgornje Savinjske doline in v smeri Kozjanskega čedalje bolj razširja.

Represalije so bile grozovite

Samo na majem dvorišču Starega piskra v Celju je bilo v 1941 in 1942. letu ustreljenih 374 talcev. Skupno število ustreljenih ali obešenih talcev v času okupacije v celjskem okraju presega 600. Imena teh žrtev so bila objavljena na lepakih, toda koliko je bilo ubitih po tako imenovanem hitrem postopku, ne bo mogoče nikoli točno ugotoviti. Dejstvo je, da so v Celju ostali pri življenju od prvih treh partijskih komitejev — v času od pričetka borbe do aprila 1942 — od skupaj 7 članov le trije (Stante Peter, Boršič Milan, Čoporda Svetozar), a od dveh frontovskih odborov sta od skupno 8 članov preživela vojno le dva (Frece Marica in Fijavž Franjo). Podobno stanje zaznamujemo na področju velikega izpada partijcev in frontovcev v Spodnji in Zgornji Savinjski dolini. Ntč boljše ni bilo tudi v drugih krajih tedanjega celjskega okrožja (Sentjur, Dramlje, Grobelno, Ponikva) in na šmarsko-kozjanskem področju.

Spodnja Savinjska dolina je imela v predvojni dobi dokajšnje število preizkušenih partijskih kadrov

Že v prvih tednih okupacije zasledimo živahno de-

Se en izmed mnogih lepih spominov na prvo srečanje aktivistov OF za celjsko in savinjsko okrožje, v soboto, 21. julija v Šmartnem v Rožni dolini.

javnost članov prejšnjega, predvojnega mestnega komiteja Zabukovica—Prebold, od katerih je večina prešla v okrožni komitej KP za Savinjsko dolino in to v juniju mesecu 1941. leta ter odšla tudi v ilegalo in v partizane. To so bili sekretar Pečnik Anton in člani: Lepajne Franc, Leionja Jože-Kmet, Vipotnik Albin-Stigari, Cilensek Julka-Beika, poleg njih pa še najaktivnejši Pečnik Janez, Cilensek Rudi, Kotnik Tone, Franci in Rudi Hribar, Peter Sprajc st., Farčnik Franc, Soster Miha, a od skojcev Vipotnik Anica, Peter Sprajc ml., Ludvik Zupanc, in še mnogi drugi. Njihova aktivnost je segala v vseh letih od 1941 do 1945, v kolikor niso preje padli ali bili ustreljeni kot talci, od Petrovč do Solčave, od Mrzlice in Dobrovelj do Dobrne in Kozjanskega.

Delovanje PK za severno Slovenijo je bilo skozi vse obdobje do jeseni 1942 vidno

Ko se danes v grobih obrisih seznanjamo s tedanjo kruto dobo, ki so jo naši ljudje na različne načine doživljali, ne smemo prezreti prizadevanj CK KPS in tudi vojaških enot, ki so v tistem času bistveno pripomogle k uspešni borbi proti okupatorju. V septembru in oktobru 1942 je PK zaradi težkih represalij nemškega policijskega aparata izgubil zvezo s preostalimi, a zelo okrnjenimi organizacijami partijskih komitejev in odborov OF, zato je CK postavil v jeseni 1942 novo vodstvo PK (Kraigher Dušan-Jug, Peter Stante, Nemec Ivan-Vojko, Zaucer Pavle).

Nadaljevanje prihodnj

ZAKAJ PRAZNA ZEMLJA?

Ker sem prepričana, da se bo tudi letos v Laškem odvijala že tradicionalna prireditve »Pivo in cvetje« z največjim možnim hrupom in pijančevanjem skozi cel teden in da se bo celjski oz. »Novi tednik« o tem veliko zanimal, vas še jaz povabim, da se nekdo od vašega uredništva zares oglasi pred to prireditvijo v Laškem in si malo ogleda levo stran ceste od gostišča »Ruma« naprej proti pokopališču!

Kako lepo je bila ta stran ceste urejena že pred enim letom oz. malo prej, ko so bile na tem mestu vrtnice, na katerih je rastle zelenjava in vse potrebno za v »lonce«, dovolj za vse prebivalce v blokih na drugi strani ceste. In kako je sedaj, ko raste plevel in se nabira nesnaga v mlakah, ki so nastale na opustošeni zemlji (saj dobro zemljo od vrha so vsi nekam zvozili)?

Ob cesti je bilo vedno cvetja dovolj na vsaki gredici, tako da se je

večkrat ponoči ustavil avtomobilist in si natrgal šopek rož (saj jih je bilo dovolj za vse).

In kako je danes? V porastu draginje, ko si mnogi težko nabavljamo prepotrebne zelenjave za v lonce, pa tako lepa ravna stoji prazna, uničena od letih, ki so podpisani na letaku za Pivo in cvetje. Ali ne bi bili lahko pustili zemljo pri miru in bi si sedaj, ko je regulirana Savinja, ljudje zopet uredili gredice za svoje najnujnejše gospodinjske vrtnice? Posebno je bilo to pri roki za ostarele ženske, da so imele v bližini svoj vrt, ker pač še ni pri vsaki družini na voljo avto, da bi odpeljal ženo ali moža z vsem potrebnim orodjem na delo. In tako smo ob zelenjavo, ki nam je zelo potrebna, ker pa je bilo tudi za kratek čas in razvedrilo, če je zvečer lahko človek stopil na gredico, jo lepo opel in si natrgal še »kamilice« za čaj. Sram jih naj bo vse tiste, ki so nam uničili vrtove, kar je bilo tudi za okras, ker je bilo cvetja dovolj!

In ravno ti se danes in vedno sklicujejo, naj skrbimo za lepoto svojega okoliša, sami pa uničujejo dobro zemljo. Pa potem pogledajte še naprej. Pojdite do pokopališča in videli boste mrliško vežico, kakršne ne najdete najbrž v »celjskem okraju«. Pa da vidite, kadar je kakšen pogreb! Najbrž so že vsi tovarnjaki iz vseh laških podjetij služili za mrliške vozove, ker pač ne premoremo skromnega mrliškega voza, čeprav gradimo tovarne in ne vem kaj vse. Da, o tem in še marsičem napišite in razmislite, če to spada v turistični kraj kot je Laško, kjer imamo goste skozi celo leto, tudi iz tujine in ne samo za praznik Pivo-cvetje.

Vaša bralka iz Laškega

Odgovor: Se bo naš novinar odpravil na ogled. Tisto o velikaših pa sem izpustil, ker je le malo preostro. Prav bi bilo, da se o tem problemu pogovorite tudi na krajevni skupnosti.

Kozjanska zemlja skriva kotičke, polne neslutene lepote in eden takšnih je prav go'ovo tudi žusemski grad, v razvalinah sicer, vendar tako lep, da človek ostrmi, ko prileze v te strmine. Grad bi lahko bil priljubljena izletniška točka, saj je v njegovi neposredni bližini še kar dobra makadamska cesta, ne daleč od njega pa obe žusemski cerkvi, za katere pravi ljudsko izročilo, da sta jih delala dva Ajda, nadnaravno velika človeka. Cerkvi naj bi delala z enim samim kladuom in sicer tako, da sta si ga metala s hriba na hrib. Na vrhu hriba je tudi prijazna gostilna. — Kot so nam povedali, ima žusemski grad čedalje več obiskovalcev, ki jih privlači njegova skrivnostna lepota propada. — Na slik* je del gradu.

—mst—

Zlatih porok je v Celju sorazmerno malo. Vendar so. V soboto dopoldne sta ponovno po 50-tih letih skupnega življenja sklenila zakonsko zvezo Martin in Ana Vrečar. On je upokojenec, rojen 1893 leta v Celju, žena pa gospodinja rojena leta 1901 prav tako v Celju. Zakonsko zvezo sta sklenila 15. 7. 1923. Njuno življenje je ves čas potekalo v slogi in medsebojnem razumevanju. Nikoli se nista sprla. Če pa je kdaj le prišlo do nesoglasij, sta jih rešila zlepa. Ob tako visokem jubileju tudi naše iskrene čestitke.

D. G.

MILENKO STRAŠEK (2)

ZVONAR MARKO

»Ali si Marko Breza, ali si duh, to je vseeno, samo pojdi. Nič ti nisem naredil, vedno sem bil dober do tebe, zakaj si se povrnil in mi želiš hudo?« Župnik se je ves tresel.

Gromki Markov smeh je napolnil izbo. Marko je tolkel z ного ob tla in se smejal in smejal.

»O, usmili se me, zdaj se še smeji. Tako strašno se smeji. Kam sem prišel! Vdajmo se v usodo.« Župnik je pograbil blagoslovljeno vodo, na mizo položil križ in vzel v roke bukve.

»Motite se gospod župnik, nisem mrtve...«

»Kako, nisi mrtve?« je planil župnik.

»Pred vami stoji Marko Breza, brez poškodbe se je vrnil iz vojske in sedaj prosi vas, gospoda župnika, za službo zvonarja. Upa, da mu prošnje ne boste odbili. Poleg tega vas prosi Marko Breza, tukaj navzoč, za kako suho stvar, da se obriše!«

Župnikov obraz se je raztegnil v en sam velik »aa«. Skočil je gibčno k Marku in ga prijel za roko.

»Pa je dejala, vsa objokana reva...«

»Preveč objokana ni bila, gospod župnik.« Pravi: »Danes so mi pisali. In pokaže črno na belem: Marko Breza je padel za domovino. Da, da, tako je bilo.« In kot da bi dvomil, stari gospod pogleda od spodaj Marku v obraz, Marko je bil namreč silno velik, in ga vpraša:

»Pa si res pravi, nisi duh?«

»Kakor gotovo stojim pred vami, nisem duh! Kaj sem že hotel! Aha, za zvonarja bi rad bil. Saj veste,

tako je. Katra je brez denarja, pa kaj bi denar, samo da bi zvonil.«

»Naj ti bo, Marko. Prestrašil si me, ampak pazi, Katro bo kap zadela!«

»No, no, tako hudo pa spet ni. Treba je le paziti na tistega kozla in pa na metlo, gospod. Jezna bo, zakaj me ni bilo tako dolgo od vas, če izve. Se iz vojske mora človek priti pravočasno. No, pa nasvidenje!«

»Ljubite se med seboj in bog vam bo pomagal,« je zamišljeno spregovoril župnik za odhajajočim.

Previdno je stopil v vežo. »Oster bom z njo, treba je stvar resno prijeti v roke. Meni nič tebi nič tudi ne bo mlatila čez mene. Da, sem pa le mož!« Ves resen je Marko stopil v izbo, brez pozdrava. Položil je svoje mršavo telo na stol, da je zaškrpalo in končno vrgel svoj pogled na ženo.

»Tako Katra. Sedaj sem doma. Dolgo me že nisi videla in jaz ne tebe. Ti si bila doma, dobro ti je bilo, zato vedi: Marko Breza je lačen. Skuhaj krompir.« Govoril je hitro, brez presledkov in v njegovem glasu ni bilo opaziti prejšnje zadrege. Marko se je razvnel. Pa kaj se ne bi, saj vojske je konec. Uvidel je, da slonijo burkije v kotu, kozla pa tudi ni bilo od nikoder. Torej prosta pot.

»Marko, sedaj mi pa najprej povéj, kam so te postavili. So te dali v peklo, no drugega tako ne zašlúžš. Ko boš povedal, potem pa kar lepo pojdi in pusti poštene ljudi pri miru. Vrni se, da te ne bodo prijatelji pogrešali. Razumel?«

— Na, prekleta baba, zdaj bi se pa še usajala rada, je pomislil in se napol dvignil v škripajočem stolu. »Nič ti ne bom povedal. Prišel sem in pravim ti, če

krompirja kmalu ne bo, se bo marsikaj zgodilo. Gromska strela, ali bo kaj?«

In ko je Katra videla, da se ni pri tej stvari šaliti, je lepo pograbila krompir in začela lupiti. Markovo rohpenje je napovedalo slabo vreme, burkije in kozel sta izgubila oblast. Cisto majčkeno je poškilila izpod rute, da bi videla, kaj stari počne, pa jo je že zadela pogled, ki ni obetel nič dobrega. Poslej je gledala samo še krompir, katerega olupki so frčali po tleh.

Ogromna lipa, v kateri so brenčale čebele, da je šumelo kot vihar, je metala veliko senco prav do cerkve. Senca se je dotaknila celo kamnitega praga in tam risala svoje figure. Včasih se je povzpela tudi do velikega ključa, nato pa sunkovito padla in se zazibala v vetru. Ko je padla spet nazaj na prag, je tam že stala senca in se je je dotikala. Skoraj po prstih je stopil Marko po cerkvi. Motile so ga barvne sence, ki so se igrale na tlaku, tudi mrki in strahovito resni obrazi svetnikov so ga čudili. Bilo mu je, kot da še ni nikoli videl teh negibnih postav. Danes je videl čisto drugačne. Bili so veliko lepši, da, zdelo se mu je celo, da so mlajši. Ampak, za božjo voljo, kako naj bo lesena stvar mlajša? »Seveda, amapka, amapka, vse je tako, hm, tako čudno!« si je odgovarjal. In nenadoma je ugotovil, da sta dve sliki na stropu novi, da je sv. Peter v kotu za spoznanje večji in da so orgle zlate, čeprav so prej bile srebrne. Pa vendar ni bilo nič res. Ze desetletje se razen pobožnih ženic ni nihče dotaknil negibnih lesenjakov.

(Nadaljevanje prihodnjič)

mini reportaža

ASFALT BO!

Konec julija so v Kopolah nad Storami trije mladi fantje pripravljali rekonstrukcijo ceste in jo merili. Kajti tudi Kopolčani bi radi prišli do asfaltirane ceste. To jim bo verjetno uspelo.

Z občino so sklenili, da jim bo le-ta pomagala pri financiranju, če bodo sami zbrali sedem starih milijonov denarja. Vaščani so se zbrali, se pogovorili in sklenili, da bodo denar zbrali s samoprispevkom. Cesto bi radi prevlekli z asfaltom od kmeta Ocvirka pa do šole, to je dober kilometer. Vaščani so pripravljeno dati denar, posebno se tisti, ki stanujejo ob cesti, da bi se le rešili neprijetnega prahu, ki

jim sili v stanovanje ob večjem prometu.

Pogovarjala sem se z nekaj vaščani, povedali so mi, da bodo gotovo uspeli. Rekli so, če smo pred leti zgradili vodovod z udarniškim delom iz Sentjanža nad Storami, bomo zmogli še ta kilometer ceste urediti, da ne bo prahu in ne bomo prehitro uničili naših jeklenih konjičkov po makadamu.

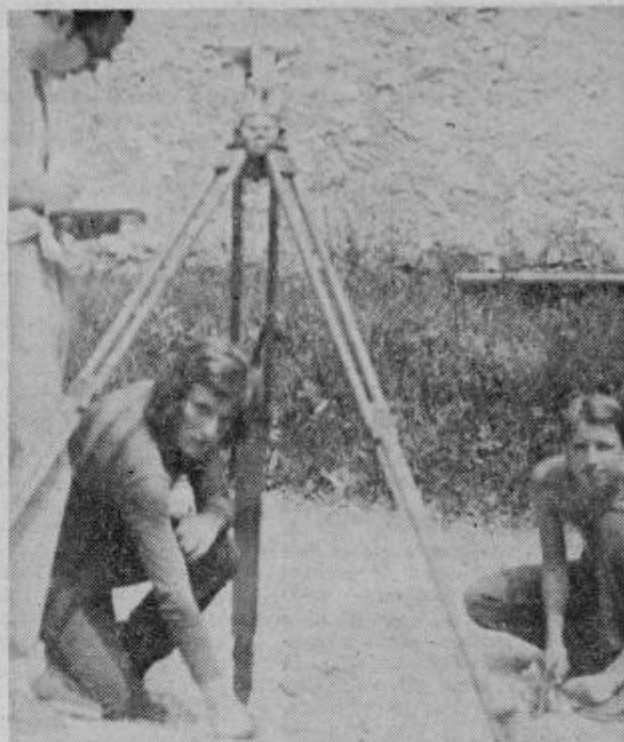
Ko so merili cesto sem v objektiv fotoaparata ujela inženirja rekonstrukcije in dva poletna garaža, kot sta rekla sama.

Sta dva mlada fanta s celjskih srednjih šol, ki sta si služila denar za počitnice, ki jih bosta ta mesec preživela na morju. To sta bila Uroš

Goričan zgovoren mlad fant, sicer gimnazijec, in še ne ve kje bo nadaljeval po končani srednji šoli študij in Peter Rednak, ki obiskuje Srednjo ekonomsko šolo — turistično smer. Rekla sta, da se prav prijetno počutita na počitniškem delu, da ni preveč težko, in ljudje v Kopolah so prav prijazni.

Rekonstrukcijo ceste in načrte morajo končati do jeseni, nato pa bodo na pomlad pričeli s pripravi za popravilo ceste.

Kopolčani se bodo potrudili, da bo njihova cesta kmalu lepo urejena in prijetna za voznike. Saj z lepo cesto imajo tudi več možnosti za razvoj turizma v svojem kraju.

RAZBURJENJE ZA ZAPORNICAMI

Minilo je že skoraj leto dni, odkar je železniški prehod v Novi vasi pri Sentjurju opremljen z rdečim utripajočim semaforjem ter z alarmnim zvonom, ki opozarja, da se zapornice zapirajo. Te naprave so vsekakor zelo koristne. Razumljivo je tudi, da se spustijo zapornice pet minut prej, preden pripelje vlak — nerazumljivo pa je to, da so zapornice nemalokrat zaprte že pol ure pred prihodom vlaka.

Normalno je, da se za zaprtimi zapornicami nabere z obeh strani kolona vozil, ki s svojimi zvočnimi signali uprizorja pravi koncert. Prav pretresljivo pa je poslušati zavijanje siren rešilca ali gasilskega avtomobila. Sprašujemo se, kdo bo kriv, če bo pomoč ponesrečencem prišla prepozno.

Mnogokrat se zgodi, da kakšen nestrpen pešec kljub prepovedi smukne pod zapornicami na drugo stran, kjer ga preseneti miličnik.

Eden izmed uslužbencev v čuvajnici kljub vsem opozorilom in grožnjam še vedno vztraja pri svojem predčasnem zapiranju zapornic. K sreči je čuvajnica precej oddaljena od železniškega prehoda, sicer bi imel trdovraten uslužbenec priložnost slisati marsikatero »šofersko« na svoj račun.

GASILSKO SLAVJE

Gasilsko društvo Smartno ob Paki je zadnje nedeljo proslavilo 70-letnico svojega obstoja. Pohvaliti moramo kulturni del proslave, ki je bil res posrečeno sestavljen. Marsikateremu starejšemu gasilcu so postale oči motne, ko je poslušal sestavljen recital za 70-letnico, pa tudi veselica sama je bila na pravi višini, za kar pa gre zahvala in vse priznanje gasilcem — rediteljem.

KARLO SAGADIN 60 LET

Znani in ugledni Celjan Karlo Sagadin je včeraj, 1. avgusta, sklenil 60 let plodnega življenja. Zanj ni mogoče zapisati, da uživa zaslužen pokoj. Ko se je pred leti poslovil z delovnega mesta direktorja kadrovskega sektorja celjske cinkarne, je ostal v vrstah aktivnih družbeno političnih delavcev, med funkcionarji ribiške organizacije in ne nazadnje med aktivnimi pevci in sodelavci v komornem moškem zboru. Zlato Galusovo odličje na zavijku njegove praznične obleke pričča, da je naš ugledni jubilar slovenski pesmi zvest že dolgo čez petindvajset let... Ta ga bodri in dviga, z njo izpričuje svoj nazor in svoje razpoloženje na vsej življenjski poti, v poklicu in v boju, še zlasti v narodnoosvobodilnem boju z brzostrelko na rami, vse do nas, v mesto ob Savinji, kjer je, srečen v družini in družbi dokončno pristal.

Z željo, da bi še dolgo čil in zdrav služil slovenski pevski kulturi — sebi v zadovoljstvo, sodelavcem pa v pomoč, mu k življenjskemu jubileju iskreno čestitamo in pojmemo z njim: Da bi bila lepa ura! GG

VARNO ČEZ CESTO

BORIS FERLINC 60 LET

Te dni je Boris Ferlinc praznoval 60 letnico svojega bogatega, razgibanega, dela polnega življenja. Rodil se je v Smarju pri Ješah, kot sin učiteljske družine. Njegov oče je bil znan pianist, zborovodja in priložnostni skladatelj. Komaj 14-leten je ostal brez očeta, prvega učitelja glasbenega pouka. Na mariborskem učiteljskem so ugotovili, da verjetno nima posluha, nedolgo za tem pa ga je sprejel v zbor prof. Karel Pahor in postal je tudi njegov korepetitor. Ustanovil je »Ferlinčev oktet« in zabavni ansambel. V prostem času se je ukvarjal v Smarju in v Rogaski Slatini z uprizorjanjem gledaliških del.

Kot mlad učitelj je okusil brezposelnost, nato odšel na odsluženje vojaškega roka v Bilečo. Po vrnitvi v Slovenijo je služboval v Crensovcih in Markovcih v Prekmurju, v Stojnem selu pri Rogatcu, Rogaski Slatini (tu je vodil pevski zbor »Sloga« in velik plesni orkester). Kot spomin na te dni ga več pevski tabor na katerem je nastopilo več kot 500 pevcev. Z udeležbo na tem delavskem in kmečkem slavlju si je nakopal zaslužnjo, ker so ob tej priložnosti prepevali tudi prepovedano Internacionalno. V tem času se je začel ukvarjati tudi s skladanjem. Med vojno je okusil ujetništvo, pa tudi tam ni miroval: organiziral je pevski zbor, ki ga je vodil Ferdo Skok, za njim pa ga je prevzel on.

Takoj po osvoboditvi je v Rogaski Slatini nadaljeval s kulturnim delom. Vodil je mešani pevski zbor v Rogaski Slatini, bil udeleženec delovne brigade Samac-Sarajevo kot vodja centralnega mladinskega zbora, v jeseni pa se je kot prostovoljec javil na mostarsko gimnazijo kot korepetitor pri KUD »Abrašević«. Ponovno se je vrnil v Smarje pri Ješah, kjer je organiziral gimnazijski pevski zbor. Glasbeno šolo, vodil moški oktet itd. Odšel je na študij v Ljubljano, kjer je končal Višjo pedagoško šolo, nato pa odšel v Celje. Tudi tu se je v svoji zagnanosti posvetil glasbenemu — pedagoškemu delu na učiteljski, gimnazijski, pri »Svobodi«, »Prešernu«, v štorah, na medicinski šoli in nekaterih delovnih organizacijah, ki so imele posluh za zborovsko udejstvovanje njihovih delavcev, zato ni zgolj naključje, da je bil celih 10 let predsednik glasbene komisije pri Okrajnem svetu »Svoboda« in prosvetnih društev. Poleg tega je bil še član Okrajnega sveta za šolstvo in kulturo, član okrajnega plenuma SZDL, član Občinskega komiteja ZK, sekretar OO ZK — skoraj 15 let, član republiške glasbene komisije, član Društva glasbenih pedagogov in podpredsednik Mladinskega pevskega festivala.

Se in še bi lahko navajali zasluge, ki jih ima Boris Ferlinc za glasbeno in družbeno politično življenje.

STEFAN ZVIZEJ

LUDVIK ZUPANC PETDESETLETNIK

Pravzaprav je resnično neverjetno, kako leta neusmiljeno hitro bežijo. Tečejo druga za drugo in kar naenkrat se človek sreča z leti, ko ne sme ravno na vez glas zatrjevati, da je še mlad...

Ludvik Zupanc-Ivo je bil rojen 3. avgusta 1923, kot edini sin v rudarski družini v Migojnicah. Ko je končal meščansko šolo v Zalcu, se je pričel učiti za trgovskega pomočnika v tako imenovanem rudarskem konzumu v Zabuškovi. Ze kot petnajstleten fant se je vključil v delavsko prosvetno društvo Vzajemnost. Tu je med starejšimi delavci — revolucionarji prišel zoreti Ludvikov pogled na svet. Nič čudnega torej, če ga že leta 1939 najdemo med skojevci, ko je bila v Grižah ustanovljena prva skojevska organizacija na tem območju. Od tod naprej je bila njegova pot jasno začrtana. Bil je med ustanovitelji I. savinjske čete 26. julija 1941, torej nekaj borih mesecev po tistem, ko je v domovino stopila tužjeva vojaška peta. In tako je Ivo, njegovo partizansko ime, partizani do poletja 1943 v I. Stajerskem in tudi Kozjanskem bataljonu, od takrat naprej pa je bil poslan na te-

ren in sicer najprej kot član, nato pa sekretar okrožnega komiteja SKOJ-a za Savinjsko okrožje. Še predno pa je bila končana vojna je odšel na vojaško akademijo najprej v Beogradu in nato še v Moskvo. Do leta 1954 je služboval kot aktivni oficir naše armade, danes pa je rezervni major.

Po odhodu iz vojske je opravljal mnoge odgovorne dolžnosti in številne družbeno politične funkcije. Kljub temu, da je že nekaj let upokojen še vedno aktivno dela, najraje pa se vrta med mladino, zato je tudi ostal kot predavatelj na šolskem centru Borisa Kidriča v Celju.

Premalo je teh nekaj vrstic, da bi vanje lahko strnili petdeset let plodnega življenja, zato le še želja: na mnoga leta — Ivo! B. S.

IZZREBANI REŠEVALCI

Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 19. julija, je žreb razdelil nagrade takole:

1. nagrada: 100 din — ERIKA SILAK, Ronkova 16, Celje
2. nagrada: 50 din — BOJANA TRUPEJ, 63260 Kozje, Kozje 94
3. nagrada: 50 din — SUZANA URISEK, Pohlina 2, Zalec
4. nagrada: 50 din — TONCKA PODJAVORSEK, Resljeva 1, Celje
5. nagrada: 50 din — JOZE HORVAT, Trubarjeva 3, Celje
6. nagrada: 50 din — HINKO LEBINGER, Levstikova 4, 61270 Litija.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV

VODORAVNO: kis, sigma, blago, poskok, Arp, čmrlj, kalup, trioda, Yale, puja, kosar, amper, edili mehur, Altaj, AERO, Itaka, tiran, Elnem, Rus, za Neva, lapor, Jazon, He, Aca, Bell, aviza, Erie, r, mitra, kvistling, Gramsci, Ejrene, okel, kisik, esej, Tainan, Veno, abuna, soha.

APE PO

V soboto bodo na atletski šestih evropskih letskih tekem. Ze po vojni v Cretu, po Glaziji in v zadnjem našem lepem novem s tartanom. Toda po APE je največja nagrada generacijam, ki so se bavile z atletiko in z vete. Petintrideset let dobiwa sedaj svoje priznanje tudi iz Evro

V vrstah 78-letnikov ga bodo okrepili ljane in celo dva celjske atletike, nekdelavci in mednarodno smo izbrali peterico reditvi, ki pomeni tuživetje.

Mirko Polutnik: v smo imeli mnogo letskih tekem. Ze po vojni v Cretu, po Glaziji in v zadnjem našem lepem novem s tartanom. Toda po APE je največja nagrada generacijam, ki so se bavile z atletiko in z vete. Petintrideset let dobiwa sedaj svoje priznanje tudi iz Evro

Adolf Urbančič: v je sicer vsako tekmo celjskem stadionu pro tekmovalje. Toda dim na štartni liniji še iz Evrope, med di nosilce olimpijskih sem ponosen. Celje bilo svoje pravo mesoglovanjski atletiki. v odnesli prijetne vtiskega mesta. Mi pa vali v enem od najmovanjan na starem tu.

Ciril Ilvar: »APE« znanje za atletsko lika preizkušnja za nlike in istočasno deska za kandidaturonizacijo balkanskih

Priznati jim razumemo njihovo organizacijo BAL. U

LJUDJE MED SEBOJ

Miha je te dni praznoval obletnico garanja, težkega udinganja zase, za družino in družbo. Podvojeno je izdajal svoje moči, si obetal plodno leto, koval načrte, vstal ob petih, k počitku se je odpravil pozno v noč — pa še takrat je moral zaužiti svoj obvezen »benifens«.

Hodil je s seje na sestanek, delal do onemoglosti...

In zgodilo se je...
Oh, kako čudovito je biti slavljenec! Rože se kot ma-na usipajo z neba, družbeni delavci stojijo v vrsti, da bi se mu zahvalili za zasluge pri graditvi socializma; deklice so se v belih oblekah in s trobojnico v gumbnici vzpenjale po visokih stopnicah do trona, kjer je sedel Miha z glorio nad rahlo plešasto in osivelo glavo. Z neba se je spuščala mavrica pravljičnih barv, po nevidni poti je drsel proti njemu orden dela. Kakšna hvaležnost!

Telefon je zazvonil, glava se je hipoma dvignila ter udarila v goro papirjev. Miha, kaj pa počneš? Zdaj si slavljenec, pa spiš med službo. Kakšna sramota! Kje je tvoja volja, kje je tvoj čut za odgovornost?

Na delo! Miha je zagrabil mape, svinčnik, kos namazanega kruha in se zakadil na teren. Delal je z velikim občutkom krivde, imel je takega moralnega mačka, da je ponovno pozabil na sebe, na družino; dobil

je tudi rano na dvanajesterniku. Odrezal so mu želodec, pozdravili vnetje ledvic, ga na socialno zalagali s tabletami (do nedavnega, zdaj tudi tablete plačuje sam) in ga usposobili za družbenega delavca. Miha je delal naprej.

Ni bilo akcije ali prireditve, na kateri ne bi bil vsaj navadna delovna sila. Kako pa delaš, Miha? Odgovarjal boš za vse napake, kaj pa misliš, da si? Na terenu pre-maio delaš, kje je tvoja partijska obveza? Se ena funkcija je na naši vasi, vzemi tudi to, saj boš zmogel! Bom, je zaklical Miha, hvala za priznanje. Ob službo boš, Miha! Delaj kot smo ti naročili! Če bo kdo zamudil na sestanek, prireditve ali v službo, boš odgovarjal ti! Pazi se!

Bom, vse bom storil, zaupajte mi, tovariši! Preveč mi nalagate, je zahropel Miha in... izdihnil.

Imel je čudovit pogreb... za honorarno prisluzen denar. Prišedil si je za krsto, lepo okrašeno, imel je za izkop zemlje dobil je poslednji blagoslov — še sreča, da so njegovi najbližji versko obremenjeni! Rože so se usipale od zgoraj, prijatelji so se v črnih oblekah zgrinjali ob gomili, nad grobom je plavala rdeča glorio — edino priznanje — sanje v pisarni so se uresničile. Miha sladko spi in sanja večne sanje!

mali intervju

Vprašuje: Majda Starlekar

Odgovarja: Branko Oset

Branko je mlad Sentjurčan in pravi, da bo to tudi ostal. Zaposlen je pri Avto Celje. Službo bo v avgustu zamenjal in se zaposlil v kmetijskem kombinatu v Sentjurju. Tako je zaposlen, da ga je prav

težko najti. Če ni v službi je v klubu ali pri gasilcih ali na bazenu. Ali pa piše, saj ga naši bralci gotovo poznajo kot dopisnika NT. »Brane, ti si eden glavnih organizatorjev in voditeljev mladinskega kluba v Sentjurju. Mi lahko prosim poveš kaj več o njegovem delu?«

»Klub dela že od oktobra lani. Vendar zdaj ni več tako aktiven kot je bil na začetku. Poleti so aktualni predvsem plesi. Pozimi in poleti organiziramo razna predavanja, pripravljamo recitale in proslave za proslave. Za občinski praznik pripravljamo kulturni program. Ta mesec bomo izdali svoje glasilo z naslovom »Naše misli — naše delo«. Glasilo obravnava v glavnem klubsko življenje, probleme mladih in še kaj. Naš klub je organiziral tudi majska športna srečanja, ki so lepo uspela. Vendar smo drugo leto spet mi organizator, kajti dogovorili smo se da bo zmogovalna ekipa pripravila srečanje v prihodnjem letu.«

Branko je mnenja, da bo klub delal še naprej, saj so začetne težave že prebrodili, akcijske programe, ki si jih zastavljajo tudi realizirajo v večini.

»Slišala sem, da si tudi gasilec!«

»Da pri gasilcih sem pa že veliko let, čeprav sem še mlad. Oče je že več kot dvajset let gasilec in ker sem bil skoraj vedno zraven njega sem kmalu postal član gasilskega društva. Najprej sem bil navaden član, zdaj, ko imam vozniški izpit sem šofer.«

»Vem, da si tudi veliko pisal, zadnje čase pa ne več toliko, kaj je vzrok?«

»Služba, klub, gasilci. Pri folklorni skupini plešem, pa še na bazen grem, tako, da mi za pisanje res zmanjka časa. Pišem v večini o problemih mladih, saj te najboljše poznam.«

»Se zadnje vprašanje. Povej mi kaj misliš o mladini, neko tvoje mnenje o tvoji generaciji?«

»Spadam v generacijo, ki ni idealna, niti pokvarjena, gremo neko srednjo pot. Vendar lahko povem tole, velja tudi zame: Mladi danes jemljemo vse stvari in dogodke precej površno, globlje se v nek problem ne znamo poglabiti, to je ena velika napaka, ki se je niti ne zavedamo.«

Kokarje 73 - zaključek

TABORA BRATSTVA

Kot že vrsto let nazaj, je bilo tudi letos v taboru odreda II. grupe odredov iz Celja v Kokarjih veselo in živo. Pa vendar je bilo minuli petnajst dni marsikaj drugače, kot nekoč. V Kokarjih so se namreč zbrali mladi taborniki iz Sida, Stajiceva pri Zrenjaninu, Novega Beograda in seveda Celja. Zbrani v prvem taboru grupe bratskih odredov »TITO«, so mladi taborniki preživeli v Kokarjih prečudovite dneve.

Ze pred nekaj več kot tremi leti so se na Bledu zbrali predstavniki omenjenih taborniških odredov in ustanovili grupo bratskih odredov TITO, ki je prva tovrstna organizacija znotraj Zveze tabornikov Jugoslavije. Kljub temu, da so to grupo ustanovili že pred tremi leti, pa so se na skupnem tabornem dobili v Kokarjih letos šele prvič. V minulih letih so se sicer dobivali na skupnih akcijah in pohodih tako po poteh Stajerskih in Koroških borcev, kakor tudi po poteh Sremskih borcev.

Dnevi so mladim tabornikom kar prehitro minevali. Niso pa se v tem času le zabavali, imeli so tudi takolimenovano gozdno šolo, v okviru katere so opravljali poseben tečaj bodočih taborniških vrstnikov. Izpite na koncu tečaja so opravili več kot odlično in kdor je videl njihove praktične taborniške iz-

delke, je lahko ugotovil, da so se v tem času resnično marsičesa naučili. Poleg tega pa so opravili tudi pohode po poteh I. Savinjskega bataljona in II. grupe odredov, v okviru praznovanj celjskega občinskega praznika pa še pohod iz Dobrne v Smarino v Rožni dolini. Seveda pa so bili v teh petnajstih dneh tudi na mnogih izletih, med drugim so si ogledali tudi Logarsko dolino in Golte.

Med mladimi taborniki pa so se pletla tudi mnoga nova poznanstva in prijateljstva. Tudi to je eden izmed osnovnih smotrov organiziranja podobnih taborov in skrbnim organizatorjem gre tudi po tej plati kovanja vezi med mladino velika hvaležnost.

Minulo nedeljo zvečer so v Kokarjih poslednjič sneli zastavo z jambora. Ob velikem tabornem ognju so se zadnjikrat zbrali mladi, z njimi pa tudi okoliški vaščani, predstavniki družbeno političnih organizacij iz moziške in celjske občine, ter drugi. Taborniki so ob tej priliki slovesa pripravili obsežen kulturni program, za ples in razvedrilo pa je poskrbel vojaški ansambel celjske garnizije. Steptana llovica prav nič ni motila mladih nog, da niso kar najbolj veselo zaplesali po njej.

Tabor grupe bratskih odredov TITO je končan. Mladi so odšli po svojih domo-

vil, s seboj pa so odnesli v svojih sroih nezbrisne spomine na mnoga doživetja in toplo hvaležnost do vseh, ki so jim s svojim nesebičnim delom to omogočili.

Tekst in slike:
BERNI STRMCNIK

humor

Ko je bil ruski vladar Aleksander II. še prestolonaslednik, je bil nekega večera v družbi, kjer so govorili o tem, kateri del človeškega telesa je najodpornější. Mnenja so bila različna. Oglasil se je tudi Aleksander in izjavil: »Mislim, da je najodpornější del telesa nos. Minister Kleinmichel vleče mojega očeta že deset let za nos, pa je nos še vedno enako velik in na istem mestu.«

Ko se je Machiavelli pogovarjal s človekom, ki je veljal za enega največjih izobražencev svoje dobe, je brž opazil, da je tega sama načitanost, da pa nima niti za ščepec bistroumnosti in da vedno navaja samo druge.

»Res, veste sleherno stvar, velika škoda pa je, da ne veste nič drugega,« mu je dejal Machiavelli.

Francoški škrik François de Malherbe je bore malo zaupal ljudem in slogi med njimi; v zvezi s Kajnom in Abelom je dejal: »In če pomislimo, da jih takrat na zemlji še ni bilo več kot štirje ali pet!«

»Za naš sod... je sobotno in ne... znanje veliko pri... znanje smo tudi... priznanje kot... zbor v Ju... tekmovalne... tekmovalne... rekreacija... S srcem smo... pri atletiki... pa bo tokrat... svoj najlepši praz-

»Vojnim delom smo... imamo v celjskih... odlične posame... največje prireditve... dokazati, da... organizirati pri-

»in da povsem... uspehi.«

Jože Kuzma

Hrana je bila odlična, skrbno pripravljena in nikoli ni manjkalo tistih, ki so odhajali po repete...

Ko sem minuli teden v zgodnjih jutranjih urah križaril z avtomobilom med izol-skimi breskovimi nasadi in iskal Medobčinsko pionirsko letovišče, si še predstavljati nisem mogel, da je lahko v skromnih pogojih mogoče pripraviti tako prijetno in lepo organizirano letovanje

pionirjev. Nekako sem končno le našel hribček nad Simonovim zalivom in že ob prihodu sem bil presenečen...

Otroci so ravnokar, po skupinah in ob spremstvu svojih vzgojiteljev odhajali na kopanje. Kasneje sem se jim pridružil tudi še sam. Še

prej pa sem si dodobra ogledal njihovo naselje. Rečeno mi je bilo, da naselje sestavljajo barake, namesto njih pa sem našel lepe, lično urejene, skrbno prepletkane male weekend hišice, ki jih je pred leti izdelovala »Smreka« iz Gornjega grada. Domiselno razpostavljene, vsaka z električno napeljavo, se bleščijo v soncu med mlado rastjo, ki so jo zasadili, ko so letos spomladi v težkih vremenskih pogojih selili naselje na ta prostor iz Rovinja, kjer jim je tamkajšnja občina odpovedala gostoljubje. V Izoli so jih prijazno sprejeli in jim za deset let odstopili lep prostor, kjer bodo odslej letovali otroci iz moziške, žalske, laške in sevnjske občine.

Ob našem obisku v naselju so bili na letovanju otroci iz domala vseh krajev žalske občine; od Petrovč do Vranskega in Galicije do Polzele. Kar 156 jih je bilo, z njimi pa pedagoško osebje in seveda upravnik s kuharicami ter zdravnicami.

Zivljenje v letovališču je izpolnjeno z dnevnim redom, ki se navidezno ponavlja iz dneva v dan, pa vendar je sleherni dan drugačno, zanimivejše, pestro in veselo. Kopanje dopoldne, kopanje popoldne, vmes pa obvezen počitek. Zvečer pa še družabno srečanje ob tabornem ognju, prepevanju, deklamiranju in seveda športu.

Povsod red in povsod disciplina. Za vse je preskrbljeno, zato ni čudno, da otrokom dnevi kar prehitro minevajo in tudi dolgečas jim ni bilo, čeprav je ta ali oni malce le pogrešal domače... Da je prizadevno osebje resnično mislilo o najboljšem počutju otrok, naj povemo le nekaj podrobnosti.

Kot se za vsako letovanje spodobi, tudi v Medobčinskem pionirskem letovišču jutraj ob pesmi dvigajo zastavo na drog, zvečer pa jo spuščajo. Bil sem prisoten ob spuščanju zastave in čeprav sem videl že veliko otroških kolonij, sem bil nad

marsičem kljub vsemu presenečen. Pedagoški vodja kolonije, tovarišica Kronovska, je najprej otrokom prebrala dnevni raspored za naslednji dan. Povedala je, kdo bo dežurni in pač vse tisto, kar je ob takih prilikah običajno. No, potem pa še nekaj posebnega. Pred zbor vseh pionirjev so bili povabljeni vsi tisti, ki so se tega dne dokončno naučili plavanja. Da je nekdo uspel priti med plavalce, je moral samostojno preplavati deset metrov. In veste, koliko jih je tega dne stopilo pred zbor? Deset! Deset novih plavalcev in tako so jim žarele oči, ko so jim njihovi vrstniki očuno zaploskali. Kasneje sem izvedel, da se je preko šestdeset otrok naučilo plavanja, in da je le nekaj najmlajših, ki bodo odšli domov, ne da bi se naučili plavanja. To pa še ni bilo vse! Ni se še polegel aplavz za nove plavalce, ko je bila pred zbor povabljena pionirka, ki je naslednji dan slavila svoj deseti rojstni dan. Velika škatlica napolitank in šopek svežega obmorskega

cvetja, to je bila pozornost, ki je bila deležna ob svojem jubileju. Prepričan sem, da marsikateri od teh otrok, še za svoj rojstni dan nikoli v življenju ni bil deležen tolikšne pozornosti, kot tod v koloniji. Prečudovito in enkratno!

Otroci pa so se v času svojega letovanja učili tudi drugih koristnih stvari. Imeli so na primer svojo samoupravno organizirano pionirsko zadrugo. V jedilnici stoji v kotu velik, z debelo ključavnico zaklenjen hladilnik. Kisla voda in sokovi so v njem. In to je možno kupiti. Ključ hranijo otroci, oni tudi prodajajo. S skromnim izkupičkom pa kupijo darila za rojstne dneve svojih vrstnikov in za podobne izdatke. Zopet nekaj posebnega in razveseljivega hkrati.

Novinar ne bi bil novinar — če ne bi pokukal tudi tja, kjer se blešči napis: Vstop prepovedan — kuhinja. Pokukal sem vanjo. Lepo urejen prostor, čistoča in brhke kuharice, ki so si dajale na

moč veliko dela s pripravo naslednjega obroka. Hrana, odlična in obilna, to tudi repetašev nikoli ni manjkalo...

In za konec morda to. Večina otrok, ki so tem času tod letovali, ni videla morja, kaj šele vala, če ne bi bili po v koloniji. Kdor je videl hove nasmejani obrazi, hovo veselje in zadovoljstvo vedno in povsod prispevati k temu, da bi takih letovanj čimveč, vsako leto odhajalo na morje na stotine in tisoč otrok, kajti MORJE JE ZA NJIH!

»Bi ostal še tu?« sem baral fantiča iz Polzele, naslednji dan so otroci odhajali domov.

»Najprej bi šel za dva dni domov pogledat, tem b. takoj še prišel za eno izmenko, se je zal.

Je potrebno k temu dodati...?

Tekst in fotografije: BERNI STRAN

Dviganje in spuščanje zastave ob prepevanju pionirske himne je bilo vsakodnevno svečano opravilo.

In to je šopek novih plavalcev tega dne. Ponosni in veseli so stali pred zborom.

Lepo razvrščene se vrhu hribčka nad Simonovim zalivom bleščijo lepo urejene hišice.

Takole pa so med kopanjem razvrstili pred aparatom mlade iz vseh krajev žalske

ROZMANOV KOZOLEC JE KOT SVETILNIK!

Hiša pa zaklenjena in to s kljuko. Navadno so hiše zavarovane s ključi, ata Rozman pa je kar kljuko vtaknil v luknjo in že so se vrata dobrohotno odprla.

»Zejen sem«, je takoj pristavil in sedel za mizo. Potem pa se mu je nasmeš razlezel na licu in pričel je razmišljati, kako in kaj bi mi povedal o svojem življenju in doživljanju na reki. Rozmanova kuhinja mi ni bila neznana. Že prej sem večkrat bil v njej, ko sem čakal čolnarje. Ata Rozman se je samo navihano smejal in kimal z glavo. Zdaj pa mora sam tudi kaj povedati. In da bi mu šlo lažje, je spet natočil kozarce.

MLADOST V ČOLNU

»Sem imel osem let, pa sem že bil za veslom. Samo včasih smo se veliko kopali v Savinji, zdaj pa so ti časi minili. Ampak reči moram, utonil ni nihče. Toliko se pa že pazimo!»

In se nasmehe, ter pomene. Nevarna je voda, kadar te ukroti. Toda ljudje ob reki so se že navadili na njeno muho in sami krotijo njo. Toda vedno se to ne da. Rozmanov Jože pa živi s temi ljudmi, tudi sam je ob bregu, vendar ima to neznanost, da je na tej, »evropski« strani Savinje. Toda kljub temu je svoje čase imel čoln, s katerim je prevažal mivko, gradbeni material, živino in ljudi. Tako so mu že v rani mladosti pognali žulji na dlaneh od vesla.

Življenje jim ni nikoli prizanašalo. Najmanj takrat, ko je divjala tod zadnja vojna. Sam Jože je partizantil na Dolenjskem, doma pa je ostala žena Ivanka. V hišo so prihajali partizani, največkrat pa so bili pod kozolcem. Kozjanski odred je pri Rozmanovem kozolcu imel redne prehode, kjer so kurirji in aktivisti iskali zveze s partizani Savinjske doline. Toda Nemci so jim čolne zaplenili in vožnje je bilo konec, vsaj legalno.

Ko se je Jože vrnil po končani vojni domov, se je zaposlil v rudniku Pečovnik in tam rudaril, dokler ni rudnika zalila voda in je odšel 1959. leta v Hrastnik. Tam je kopal

Ob cesti Celje—Laško stoji na levi strani velik kozolec. Čez cesto je nizka, razpotegnjena hiša. Ždi, kot bi bila utrujena od lef skozi katera se je podala. Pod streho te hiše je zavekal na svet JOŽE ROZMAN, leta 1915 — materi Tereziji in očetu Ferdinandu. Zdaj živi v njej z ženo Ivanko, ki mu je povila tri kričaje. Najstarejši sin Jože je avtoprevoznik, hčerka Erika živi v Košnici, najmlajša Anica pa je poročena blizu hiše staršev.

Ko sem čakal ob cesti, je ata Rozman primarširal navzdol po hribu z veliko sekuro na rami. »Prišel bo traktor in nam bo zvelkel nekaj lesa iz hoste, pa pripravljamo.« Tako je povzel in me povabil v hišo.

OD PANTNERJA DO ROZMANA

Bilo je novembra ali morda kakšen drug mesec — Jože se ne spomni dobro, l. 1957. Pri Pantnerjevem mostu je neka ženska čepela ob vodi, doma je bila s Šmiklavškega hriba. Naenkrat se ji je pod nogami udrla in že je neprostovoljno zaplavala po Savinji. Vse bi bilo bolje, če bi to bilo julija ali avgusta, toda bil je november, Savinja pa je nevarno narasla, ker so bile prejšnje dneve nevihte in večji nalivi. Plavala je, kar so ji dopuščale moči. V Tremarjih pa jo je pri podvozu obrnilo na hrbet, toda še vedno je plavala in uspela klicati na pomoč. Kljub hudi stiski, ni izgubila prisotnosti

duha in je plavala, plavala... Voda pa je bila deroča in počasi so ji moči pojenjale. Tako je priplavala do Rozmanovega kozolca, njene obupne krike v predsmrtni grozi pa so ljudje slišali in Stanko Sanca (brata Adlofa, ki smo ga že spoznali), jo je rešil. S sekuro je presekal verigo, s katero je bil čoln priklenjen k obali in spustil se je za nesrečnico. Uspelo mu je in potegnil jo je v čoln. Vsa napetost od napite vode si je po dolgem času komaj opomogla in spet je bil Rozmanov kozolec prvo zavetišče.

BIRTINJA POD ČOLNOM

Natanko pred desetimi leti se je zgodilo nekaj, kar ne bo gostilničarka

Marica Blatnik nikoli pozabila. Gostilno ima ob cesti iz Rimskega toplca proti Jurkloštru. Rabili so gradbeni les in onstran Savinje v Rifengozdu ga je dovolj. Pri Rozmanu so se zbrali čolnarji in naredili so splav, nanj pa naložili, speli in z vrvmi zvezali osem kubikov lesa. To so prevažali preko vode. Mrzlo, ledeno je bilo tistega februarja. Ata Rozman pravi, da je bilo tako mrzlo, da se je Savinja komaj vlekla po strugi. In kdo bi se potem branil kuhane vina. Mrzlo je treba preganjati. Nazaj grede so se odpravili v čoln, Marici pa so branili. Toda ne, ženska trma ne popusti. Stopila je v čoln, nekdo pa jo je zadel z vrvjo, zapletla se je vanjo in strbunk v vodo. Brrr... ne, ne, ni bilo julija. Februar

je bil. Toda v ledeni vodi je bila tudi Marica in to kar pod čolnom. Kako je tja prišla, ata Rozman še danes ne ve. In menda je bila tako dolgo, da je pričela že mehurčke spuščati... tako so rekli ata Rozman, se nasmehnili in natočili kozarček. In kje je to bilo? Pri kozolcu vendar!

Ni manjkalo smeha ob vsem tem. Zato pa je bil toliko bolj resen dan, ko je Krajncova z Brstnika rodila na bregu Savinje krepkega sinčka. Klicali so na pomoč in Rozmanova Ivanka ji je s čolnom prepeljala čez Savinjo, rjuho, blazno in pernico, da so jo zavili z otrokom v čolnu, prepeljali čez in poklicali rešilni avto.

ČE SE GREDO ŠOFERJI REČNO FLOTO

Ja, kaj je potem? Pa dejo v vodo, kaj bi drugega! To je bil pravzaprav najnovejši karambol na Savinji. Pred dnevi so proslavljali šoferji svoj praznik. Pa so prišli k Ojstrški po čoln s tovornjakom in ga odpeljali v Šempeter. Tudi sin Rozmanovega Jožeta — Jože, je bil zraven. Menda je bil glavni pobudnik te akcije. V Šempetru so dali čoln nazaj v Savinjo, bilo jih je deset in sedli so vanj. Hajd pa reči, kot pradedni Argonavti. Toda čoln nima volana, niti zavor, še manj hupe. Toda za hupo so poskrbeli. Vzele so seboj zaboj piva in malico, pa so bili glasni, da je bila hupa kar odlična. Vse je še nekako šlo do podvoza v Tremarjih. Tam pa so bili valovi in (vinska utrujenost), je med smehom komaj spravil iz sebe ata Rozman. Čoln na trebuh, naši vrli šoferji pa tudi. Dva celo nista znala plavati in je bilo menda kar precej resno. Mlajši Jože Rozman je zgubil hlače in majico... čolnarjev sin, da ga ni sram... Deset šoferjev se je tako sušilo pri Rozmanu. Toda to je bila mokrota od zunaj, isto notranjo pa so sušili naslednji dan s kisló vodo.

Danes ata Rozman le še bolj po redko vzamejo veslo v roko pa tudi svojega čolna nimajo več. Dovolj je bilo, pa še to srečo ima, da mu ni treba čez vodo, ker nima tam preko ne zemlje, ne gozda.

Besedilo in slika: DRAGO MEDVED

Pred Rozmanovim kozolcem... za spomin

Velenjski turistični ocvirki

NIČ KVALITETNIH PRIREDITEV

Kdor se prvič pripelje v Velenje je prepričan, da vidi pred seboj kulise za snemanje nekega vefilma, ki bo govoril o napeti ljubezenski zgodbi z raklim priokusom podzemlja in streljanja pa divjanja avtomobilov po širokih ulicah med visokimi, kot kača dolgimi bloki in stolpiči. Da ne bo preveč monotono so med to ogromno betonom položili še nekaj tepihov trat in nekaj vrst različnega drevja ter grmičevja, okna in balkone pa oplešali z lončnicami (ponekod tudi z razstavljenim perilom).

Prihod s celjske strani je simpatičen. Na levi strani se bohoti pad dvema skakalnica, v katerem je toliko lepega, da si ga je vredno ogledati. Ne samo, da je v njem rudarski muzej, ampak v njem je tudi lepa Foitova afriška zbirka in druge umetniške stvaritve. Zaista markacija in vabilo do gradu in v njem razstavljenih zbirk anonimna. In kdor je prvič v Velenju si resnično ne more predstavljati, kaj se in ali se sploh kaj skriva za tistimi močnimi rumenimi zidovi.

Na desni strani se pod gozdom skriva škrbina razpadajočega gradu Šalek. Škoda, da se ne najde denar, (in to še v Velenju), da bi se tiste škrbine vsaj malo zavarovale pred nadaljnjim raz-

padanjem. Vile Herberstein ne bomo posebej omenjali, čeprav je po imenu tudi povezana z neko grofovsko družino, ki je baje nekoč živela na Dravskem polju ali kje že. Očitno je bil že sam nastanek bolj privlačen, da so se ljudje odločili in vilo mondeno opremili, cene pa tudi tako zabelili, da navaden državljan, če se slučajno pomotoma znajde notri, se mu to drugič ne bo zgodilo. Raje bo zavil v prijetno restavracijo NAME, kjer so solidne cene in okusna hrana in pijača. Sicer pa tako nimaš drugam, saj v Velenju pravih domačih gostišč primanjkuje. Hotel Paka to ni, restavracija Jezero tudi ne, Delavski klub tudi ne, restavracija ob bazenu v novem rekreacijskem centru isto ne. To je recimo čudno, da prav v Velenju primanjkuje tistih gostinskih objektov, za katere je največ povpraševanja in največ zaledja. Pa ne samo to. Tudi tisti, ki pride od drugod, si ne želi vedno samo v hotel. Sicer pa, kaj bi sploh počel v hotelu? Lahko kegljaš (če ti ugaja) ali pa greš zvečer v bar (seveda, če ti ugaja). To je vse ali pa sedi v lokalčku, ki je predverje hotela in se izživljaš na ogledovanju in »obiranju« gostov, ki prihajajo in odhajajo.

V hotelu Paka so z leto-

šno sezono zadovoljni, saj, kakor je povedal direktor Mitja Lap, letos ni bilo črnih koz (še zdaj jih nismo pozabili) in toliko slabega vremena, kot lani. Pa tudi odnosi z Avstriji so se izboljšali in tako se je njihov obisk od lani precej povečal. V prvih šestih mesecih lanskega leta so v hotelu zabeležili 9947 nočitev, letos pa 11521. Ostalih podrobnejših podatkov nismo mogli izvedeti (niso še bili zbrani, bilo je premalo časa itd.). Ob restavraciji Jezero (v sklopu hotela Paka) lahko igrate minigolf in to je vsa rekreacija.

Mitja Lap: »Razmisliti bi morali o novih rekreacijskih objektih za rekreiranje našega gosta. Ti novi objekti bi morali biti ceneni, tam, kjer je že nekaj zgrajenega in če govorim za naše podjetje potem imam sigurno v mislih Velenjsko jezero.«

No, in Velenje ne bi bilo Velenje, če ne malo dlje od hotela Paka dobilo konkurenco — nov rekreacijski center, katerega vodi Edo Vučina. Objekt je lahko izredno privlačen za gosta, saj je odprt skozi vse leto: poleti se lahko kopate v odprtem bazenu, kjer je voda tudi ogrevana in igrate tenis ter odbojko, otroci pa se vam podijo po otroškem igrišču. Po vsem tem si lahko privošč-

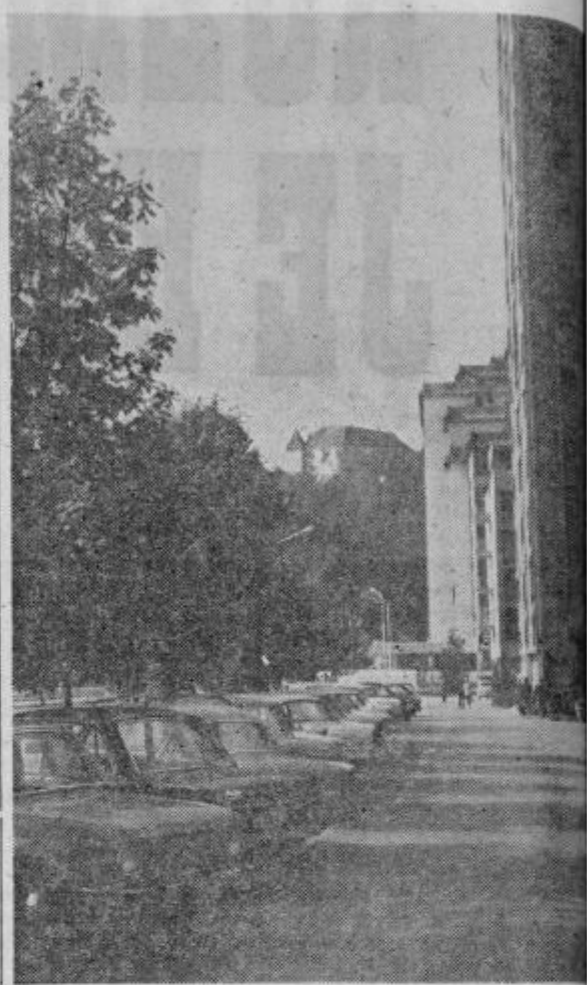
te dobro hrano in poslušate prijetno glasbo. Isto lahko počnete tudi pozimi, saj imajo zimski bazen in od letošnje jeseni dalje tudi savno.

Nehote človek, ki vse to premisli, pomisli na sodelovanje.

Velenje je bilo vrsto let poznano tudi po tem, da so v poletnih mesecih pripravili po dve kvalitetni mednarodni turistično — športni prireditvi: kotalkarji svojo prireditev na evropski ravni, prav tako pa smo lahko prisostvovali šarmantnim plesnim parom »Evropa ples«. Od vsega skupaj (bilo pa je dobro zastavljeno) ni ostalo nič in tako letos v Velenju nobene od dveh omenjenih prireditev ne bo. To pa je velika škoda in s kratko prekinitvijo tradicije bodo porušeni vsi napor, ki so jih vložili v to, da je Velenje postalo znano tudi drugje.

Ko se takole sprehodiš med (da se povrtno na začetek) velikimi bloki, ki kljub cvetju delujejo hladno, se vprašaš: ali Velenjčani toliko delajo, da nimajo časa še za kaj drugega, predvsem za razvedrilo. Pa ne tisto posamično, družinsko razvedrilo, ampak bolj kolektivno. Če bi bilo to, potem tudi zunanost Velenja ne bi delovala tako hladno. Ali pa se morda motimo?

T. VRABL

Slovenske Konjice

USTAVNA DOPOLNILA

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah se je v sklepah za delo v drugi polovici letošnjega leta zlasti zavzelo za politične naloge na področju neposrednega uresničevanja ustavnih dopolnil ter zakonskih predpisov o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela in o konkretnem oblikovanju stanovanjske politike.

Že v mesecu septembru bodo skupaj z ustreznimi organi občinskega komiteja ZKS pripravili posvetovanje s predstavniki delovnih organizacij, na katerem bodo podrobneje analizirali, do kod so že prišli s pripravami pri izdelavi samoupravnih sporazumov o združevanju v TOZD, njihovih statutov in drugih samoupravnih aktov. Predsedstvo se je tudi zavzelo za oblikovanje samostojnih organizacij združenega dela v vseh tistih dislociranih obratih in enotah na območju občine, kjer so izpolnjeni pogoji za njihovo ustanovitve, sedež matičnega podjetja ali zavoda pa je v drugem kraju. Enak razgovor bodo pripravili tudi za analizo dosedaj že opravljenih nalog na področju stanovanjske politike, zlasti glede uporabe denarnih sredstev v solidarnostnem skladu, dalje sredstva, ki jih delovne organizacije obvezno združujejo in o ustanavljanju interesne stanovanjske skupnosti kot temeljnega samo-

upravnega nosilca vseh aktiv in nalog na stanovanjskem področju.

V. L.

ŠIVILJSKO ZNANJE

Delavska univerza v Slovenskih Konjicah pripravlja skupaj s tovarno Bagat 70 urni začetni tečaj šivanja, krojenja in pletenja. Namenjen je predvsem ženam in dekletom, ki se žele usposobiti za razna šiviljska dela ter nimajo ustrezne prakse. Začetek predavanja bo v prvih dneh avgusta meseca, imeti pa jih bodo v dopoldanskem in popoldanskem času. Tečaj bo končan predvidoma 25. avgusta. Če bo dovolj kandidatov bodo pripravili še nadaljevalni tečaj, ki bo trajal do 20. septembra.

ODPRTO PIVO

Ko so v bifeju marketa trgovskega podjetja Dravinjski dom začeli točiti pivo v vrčih, se je obisk gostov povečal. Takšnega načina točenja osvežilne pijače se spominjajo le nekaj let po vojni, potem pa je ta navada zamrla. Večji obisk gostov pa dokazuje, da je bilo pivo v »kriglu« zaželeno, saj izprazni na dan nekaj sodčkov.

Štiri slavlja v Loki pri Zidanem mostu

Na dan vstaje, so imeli v Loki veliko slavlje. Uvedli so nov krajevni praznik, slavili 30-letnico, kar so prišli za partizansko puško, slavili so 90-letnico objtoja PGD ter krstili nov gasilski kombi in odprli so lepo sodobno asfaltirano cesto od Lake do Račice, v dolžini 1.600 m, za kar so občani prostovoljno prispevali kar 300 tisoč din.

Proslava je bila pod pokroviteljstvom občine Sevnica, ki jo je zastopal predsednik Marjan Gabrič.

Slavnostni govornik za ta pomembni dan je bil podpredsednik republiške skupščine dr. Jože Brilej.

Domači govorniki so bili predsednik KS Jože Stančič, predsednik PGD Slavko Hočvar, Polde Veber ter recitatorke.

V imenu občinske gasilske zveze Sevnica je spregovoril njen dolgoletni predsednik Jože Smodej, ki je čestital k takemu jubileju.

Trak za odprtje ceste je prerezal zaslužni domačin, 80-letni Jakob Tavčar.

Proslave se je udeležilo veliko število gasilcev in preko 300 ljudi. Tako pomembne proslave v Loki — že dolgo ni bilo.

Stanko Skočir

DU v Konjicah

7000 UR UKA

Na sestanku predstavnikov večjih delovnih organizacij in komunalnega zavoda za zaposlovanje Celje, ki ga je sklical Delavska univerza v Slovenskih Konjicah, so obravnavali analizo dela v minulem obdobju ter predlog programa delovnih nalog do junija 1974. Ugotovili so, da je bila minula sezona dokaj uspešna, saj so opravili nad 7000 izobraževalnih ur.

Udeleženci pogovora so predlagali, da se bo morala Delavska univerza razen že sedaj utrjenih oblik še bolj posvetiti strokovnemu, splošnemu in tudi družbeno-eko-

nomskemu izobraževanju tistih zaposlenih delavcev v podjetjih, ki nimajo uspešno končane osnovne šole. Za nje so nekateri profili in izobrazbene zahteve že določene ter izdelane, nekateri pa so še v pripravi. Tako bi tem delavcem na ustrezen način omogočili, da bi si lahko pridobili strokovno izobrazbo in kvalifikacijo. Govorili so še o predlogu družbenega dogovora za strokovno izobraževanje nezaposlenih delavcev za posamezne stroke, ki bi ga kot sodelovalci programa in delnega financiranja podpisali razen gospodar-

skih organizacij še Komunizni zavod za zaposlovanje, Občinski sindikalni svet in Delavska univerza.

Predstavniki Delavske univerze so prisotnim izpostavili kom iz podjetij pojasnili nekatere zadeve finančne značaja ter jih seznanili, da ta zavod kmalu načrtuje na podlagi ustreznih republiških predpisov, tudi mu poleg ostalega, formalne potrditve za opravljanje izobraževalnih dejavnosti, ki prinesejo tudi mnogo odgovornost.

PANORAMA ROGATCA — mesto, ki kljub problemom in težavam v šmarnski občini svoja pota razvoja. Na videz umirjena slika skriva za svojo podobo številna prizadevanja občanov za napredek kraja. Kmalu bodo dobili novo vzgojno varstveno ustanovo, pripravljajo si oživiti kulturno prosvetno delo in še vrsto drugih dejavnosti, ki naj bi povzročile živahen videz Rogatca.

Srečanje z Ivanom Pirnatom

VSAK ZAČETEK JE TEŽAK!

Nekako ravno na tromeji med žalsko, mozirsko in velenjsko občino, malo onkraj Letuša stoji nedaleč od ceste povsem nov gostinski objekt. Reklamna tabla ob cesti vabi popotnika, da si malo odpočije, da prigrizne se odčaja in nadaljuje pot. Že kraj sam, kjer stoji gostilna, je tako izbran, da se ni čuditi, če je to obiska pravzaprav vedno dovolj. Prijetna okolica, sprehajališča, Savinja, ki tod nudi obilo možnosti za kopanje in ribarjenje — skratka vsega je tod na pretek zato ni čudno, da si je ravno ta del Savinjske doline izbral Ivan PIRNAT in tod postavil svojo gostilno. Že dolgo sem pravzaprav odlašal, da ga obiščem in z njim poklepetam o tem in onem.

»Zakaj ste se odločili, da izberete ravno ta kraj za svoj gostinski objekt. Ste imeli za to tehtne razloge?»

»O, seveda. Pravzaprav je resnica ta, da mi je ta del Letuša že od nekdaj zelo pri srcu. Okolica je naravnost čudovita. No, in če k temu dodam še to, da je tod Savinja zelo primerna za kopanje, da sem prihaja tudi veliko Celjanov in drugih obiskovalcev, potem se resnično ni bilo težko odločiti.«

»Doma ste iz Mozirja, svojo gostilno pa ste postavili v žalski občini. Je v tem kakšen konkreten razlog?»

»Da, tudi to ima svoj kon-

kreten razlog, ki pa je v bistvu zelo preprost. V mozirski občini namreč nisem uspel dobiti odgovarjajoče lokacije, medtem pa so mi v žalski občini šli izredno na roko. Vso potrebno dokumentacijo sem zbral v enem samem mesecu. Resnično so bili zelo ekspeditivni.

»Objekt, ki ste ga postavili, je sorazmerno velik. Zakaj ste se odločili za tolikšno investicijo?»

»Res, ni majhen ta objekt, vendar so tudi za to določeni razlogi. Danes se vse pogostje najdejo družbe, ki se rade kolektivno zabavajo ob določenih priložnostih, kot so razni jubileji in podobno. V dvoranici, ki je z zadnje strani gostilne, so za to velike možnosti. Sicer pa imamo v tem prostoru vsako soboto ples. Preko tedna pa se življenje več ali manj odvija v preostalih prostorih.«

»Kdo pa zahaja največ v vaš lokal?»

»Veliko imamo posameznih skupin iz delovnih organizacij, pa tudi sindikalne organizacije rade zahajajo k nam. Seveda se poskušamo kar najbolj potruditi, da jim ustrezemo, da jim pač zagotovimo to kar si želijo. Prihaja pa tudi veliko tujcev.«

»In kaj pri vas lahko nudite poleg običajnega izbora jedi in pijač, ki jih imajo po naših gostilnah?»

»Kadar prihajajo zaključne družbe, se vedno vnaprej

dogovorimo glede jedilnika in pijač. Potem pa seveda vse to tudi zagotovimo. Sicer pa je tako, da lahko ponudimo gostom praviloma vse, kar si zaželijo. Večje družbe se ponavadi odločajo za gobjo juho in ajdove žgance. To je postala že kar

nekakšna posebnost. Seveda imamo tudi savinjski žetodec, ki si ga pravočasno zagotovim pri tukajšnjih kmetih, da ga imam vedno na zalogi.«

»Kdo pa vam pri vašem delu še pomaga?»

»V gostilni delava z ženo,

ki vodi kuhinjo, poleg tega pa imamo še eno dekle, ki pomaga pri strežbi. Včasih je kar hudo, toda več pomoči si zaenkrat ne moremo privoščiti.«

»In posebne težave, imate tudi te?»

»O, teh pa menda pri nikomer ne manjka. Glavni problem, ki me trenutno najbolj baše, so obratna sredstva. Mislim, da bi morala biti pri nas davčna politika nekoliko drugače zastavljena. Vsakega, ki na novo začne z neko dejavnostjo, bi morali v prvih letih malo manj obremeniti z davčnimi, potem bi pa naj te stopnja narasčala. Vsak začetek je težak, toda ravno ko začneš, ko si denar vložil v opremo in objekt, je potem najtežavnejše. Pridejo tudi anuitete za najete kredite, zato je splošno resnično težko.«

»Za žalsko gospodarstvo je značilno, da postaja tudi turizem vedno pomembnejša dejavnost. Kako vi gledate na to?»

»Mislim, da so koncepti razvoja na tem področju dobri in da je perspektivno gledano še veliko možnosti. Verjetno bo kmalu čas, ko bo treba razmišljati o tem, da bi tudi pri žalski občinski upravi ustanovili delovno mesto referenta za turizem. V bodoče bo to po mojem mišljenju najino potrebno, kajti na področju turizma se razvoj začneja in če nečemo

zamuditi možnosti, ki imamo, potem moramo danes misliti na jutro.«

»Kako pa oskrba, imate težave?»

»Danes jih menda ob pomanjkanju mesa vsak gostinec. Spominjam se dogodka, ki samo pomenja, kakšno je naše delo, na da se je napovedala pisa gostov in sporočila, da bi radi gobovo juho ajdove žgance. V trdnari, da je pri hiši vsega volj, smo se seve dogovorili, da me je opozorila ženska, nimamo ajdove moke, sedaj? Sobota popoldne, je zaprto, pa tudi sicer vedel, da moke nikjer. Kličem na Golte, če mi ko posodijo deset kilogramov ajdove moke in mislim, veseli se, ko so mi rekli, jo lahko dobim. Brž v prah na Golte. Zamudil redno vožnjo, meni pa se mudilo, kajti ura prihaja, stov se je vedno bolj bližala. Kaj sem si mogel, gega, kot plačati posvožnjo z gondolo, da se zameljal po moko. No, je srečno končal in ajdovani s bili pravočasno tizni.«

In tako sva besedovali o gostinstvu, turizmu, in sploh o vsem, kar nas sodi. Marsikaj bi rad. Pirnat še uredil pri lokalni, ki še ni čisto gotoda tudi to še pride na sto...

BERNI STRMEL

Od 15. 6. do 31. 8. vozila CIMOS model GS, D in DS

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

CELJE

43

Ležem nazaj in grem od dogodka do dogodka, Torej otroka ni več. Zakaj je to dopustila? Me ne ljubi več?

Cez čas so se tiho odprla vrata. Berta je po prstih prišla v sobo. Ujela sva se z očmi. Bila je preplašena. Sinoči, ko je Rahela odšla, nismo več govorili. Zame je bil udarec prehud, Hotel sem biti sam.

Tudi Janči je stopil v sobo.

»No, viš ga,« je dejal bodrilno. »Si se naspal?« Oba sta se sklonila nadme.

Strmel sem v strop. Berta je šla iz sobe. Z Jančijem sva ostala sama. Ni se premaknil na stolu. Nepremično me je gledal. Pomagati mi ni mogel. Svoj čas je bilo drugače. Če so kateremu korenine raztrgale krčak, sva ga obra popravila. Zakrpala sva ga, vrezala sva druge ločne. Toda

zdaj je drugače. Življenje je trpek boj, ki ga bojuje vsak sam. Zaveznika pri tem ni.

»Kaj bo sedaj z menoj, Janči?»

Ni mi odgovoril. Vedno je moji odločitvi nasprotoval. On bi si na mojem mestu življenje drugače urejeval. Zdaj seveda molči. Reševati povoženega človeka je nesmisel.

Kaj sedaj? Najbrž se tako nalgo še nikomur ni podrla sreča. Kakor da bi jo otroci postavljali iz domin in bi jo po nerodnosti podrli. Po nerodnosti? Zakaj po nerodnosti? Vedno, ko se otroci domin naveličajo, nehajo, kocke pospravijo, in začno s čim drugim. Tako so tudi drugi mojo srečo podrli. Igra jim je postala neprijetna in so rajši začeli z drugo. Za njih majhna sprememba. Jaz sem si pa v neki nori, čustveni zblojenosti predstavljal, da nekaj pomenim, da nekaj sem. Nič nisem. Niti toliko ne pomenim za druge, da bi bilo vredno z igro nekoliko počakati. Nihče ne čaka. Posebno nihče ne čaka, ko igra postaja resna ali celo grozeča. Takrat nehajo. Vstanejo in gredo.

Tako se mi zdi, da je bilo tudi z menoj, če preiščujem o svojih odnosih z Rahelo. Vedno bo Rahela odvisna samo od svojih staršev. Najina skupna usoda ne bo nikoli močnejša od te odvisnosti. Zelo sem se prevaral.

Zagrešil sem veliko nedoslednost: predajal sem se čustvu, ne da bi razčistil nekatere stvari, ki so bile v tesni zvezi z menoj. Bil sem za to življenje popolnoma nespodoben. Zdaj šele vidim, ko se je igra z dominami podrla. Med igro tega nisem opazil. Ko sem se postavil na svoje noge, je bilo že prepozno.

Ko se zdaj vračam na staro, že močno izhojeno pot, vidim, da sem materi popolnoma po nepotrebnem prizadejal težave. Moral bi ji prizadejati težave takrat, ko sva z Jančijem ob naših strugah govorila o bodočnosti. Janči je videl tako jasno svoj jus pred seboj in je tako trezno odločal, kakor trezno odloča še danes o vsem, česar se loti. Jaz sem že takrat začel begati, se bati matere in računati na njena čustva, ki so me po moji lastni krivdi in neodločnosti pokopala. Čemu se ljudje oprijemajo čustev, če hočejo kaj doseči? Kaj ima sedaj mati od mojega poklica?

Nič, nič. Samo trpljenje, neprestano bojazan pred umišljeno sramoto, ko je vendar ljubezen na svetu samo ena, vse drugo je laž, grenkoba, negotovost, mržnja in pohlep po denarju.

Ali je res, da sem te izgubil, Rahela, ko sem bil vendar pripravljen končati s svojo preteklostjo? Kako smešno majhno je bilo vse nasproti tebi.

Mariča se je tisti čas spremenila. Zdelo se mi je, da je postala mehka.

Preteklo je nekaj dni. Postal sem mirnejši. Rahela mi je odtuževala z vsakim dnevom, z vsako uro. Kako omajen je bil njen sklep, da se ne bova ločila.

Nekega toplega popoldneva, ko so začele padati sneženih streh redke, debele kaplje, mi je prinesla Maričino pismo. Čakal sem ga, čeprav nisem od njega pričakoval nobenega olajšanja. Vsak svoj korak sem posvetil, da bi se v trenutku zdrobila v prah, za kar bi jaz dal življenje. Kako je mogla to storiti.

Mariča je odšla. Pismo leži na mizi. V srcu mi kakor da je prišla ona. Zdaj, ko sem bil sam s seboj, nisem prikrival, da je nekaj v meni, česar ne morem trgati iz sebe. Segel sem in vzel pismo. Vznemirilo sem, ko sem gledal njeno pisavo.

»Dragi Arpad!»

Ko ti to pišem, bi se najrajši izjokala in umrla. Bi s tem mogla popraviti krivico. Sedaj, ko je prepozno, sem šele spoznala, kaj sem storila. Vem, da mi tega moreš odpustiti. Kriva sem, Arpad. Samo dovoli mi, povem, kar ti moram povedati. Laže mi bo. Kolikor bi mogla, se bom v bodoče izogibala misli na Tebe. Vse bom tako uredila. In ko boš pozneje slišal o meni, spoznal, da Tvoja Rahela vendar ni bila tako ničev človek, čeprav sem prelomila obljubo, s katero sva se teta iztrgati okolici.

Mati je opazila na meni spremembo. Ko me je uprla po vzroku, mi je šinila kri v lice in beseda mi je ustih zamrla. Prišlo je nepričakovano in jaz nisem na to pripravljen. Takoj je zasutlila, kaj se je zgodilo. Postala je blede. No, takrat se je začelo.

Glej, Arpad, tudi Ti imaš mater. Če si jo videl jokati, veš, kako je človeku pri srcu. Kljub temu sem odločila, da bom kljubovala.

Potekel je prvi dan. Nisem vedela kaj se bo zgodilo. Zdelo se mi je, kakor da sem zašla v začarani krog, iz terga ni izhoda.

Moj oče ni ves dan stopil v trgovino. To se je zgodilo prvič, odkar pomnim. Sedel je pri materini postelji. Mi je povedala, da je imel glavo uprto v dlan. Če bi Ti, Arpad, takrat bliže, bi storila, kakor sva sklenila. Ti si daleč. Bala sem se za mater. Če bi jaz odšla od nje, kaj bi se zgodilo z njo.

plačana z devizami po ZNATNO ZNIŽANI CENI!

PRAZNIK: VELIKA PRILOZNOST

S412345 DGOOG

Prometna nesreča v Debrem

UBIL ČLOVEKA IN POBEGNIL

Za družino Rudolf iz Debrege je bil nedeljski sprehod in obisk v bifeju »Marička« v Debrem pri Laškem usoden. Ob 22. uri so se iz bifeja odpravili domov Jože Rudolf, njegova žena Amalija in njen sin Alojz Holcer. Zakonca Rudolf sta šla spredaj, žena po pešeni bankini, mož po robu ceste. Bolehnega moža, ki je šele pred kratkim prišel iz bolniš-

nice, je žena držala pod pazduho.

Na sredi poti do doma, niti sto metrov niso imeli do domačega praga, je pridrvel nasproti avto, ki je Jožeta Rudolfa dobesedno snel ženi izpod roke v smrt. Voznik je moral voziti tako divje, da je takoj za tem udaril še Alojza Holcerja in ga težko poškodoval. Vse kaže, da voznik ni poskušal zavirati,

da je po udarcu nadaljeval vožnjo in ni niti ustavil, da bi videl posledice trčenja, kaj šele, da bi pomagal.

Več podrobnosti namenoma ne navajamo. Voznik, ki je povzročil smrt 66-letnega Jožeta Rudolfa in ranil njegovega pastorka, 37-letnega Alojza Holcerja, trenutno še ni prijet. Za njim se razpieta gosta mreža. Iz dosedanjih izkušenj vemo, da so le redki primeri pobežljivih povzročiteljev prometnih nesreč, ki prej ali slej ne bi prišli do obračuna s pravico in zakonom. Razlika je le ta, da trdovratni begunci povzročijo več dela in stroškov, a s svojim ravnanjem pa škodujejo predvsem sebi. Seveda je organom milice dobrodošlo vsako še tako drobno pojasnilo ali sporočilo, ki bi pomagalo zadevo hitreje razvozlati. Predvsem bi bili koristni občani, ki so se v tem času nahajali v bližini, ali so v tem času vozili na relaciji Celje—Rimske Toplice, oziroma Celje—Laško, v obeh smereh seveda.

Žrtev prometne nesreče, Jožeta Rudolfa, so v torek pokopali v Laškem, poškodovani Alojz Holcer pa je bržčas izven nevarnosti za življenje, ima pa hude telesne poškodbe.

med
štirimi
očmi

SVARILO

Odločila sem se, da ti napišem pismo o drznih mladostnikih, ki zapelejo mlada dekleta. Ta dogodek sem slišala od ljudi, ki imajo v takih primerih vedno dolg jezik.

Tokrat se govori o sedemnajstletnem dijaku, ki je hotel zapelejat štiri najstletnico. Izvedela sem, da je dijak napisal listek, ki je izražal vabilo za sestanek na koncu vasi. Njegova izvoljenka mu ni odgovorila in tudi na željeno mesto ni prišla. Nekaj dni kasneje pa je prejela še en listek s podobno vsebino. Na to pismo mu je odgovorila, da ga srčno ljubi. Dijakov prijatelj pa je predlagal, da bi zdaj lahko zapelejala to dekle in še eno drugo. Naloga pa jima ni uspela.

To je le en primer, ki naj bo za vzor mladostnicam, da ne bodo ubogale vsakega fanta na svetu!

X. Y. Ponikva

Ker se niste sami podpisali, z imeni pa obtožujete druge, ki bi vas lahko prišli za besedo, smo imena izpustili. Naša naloga namreč ni loviti mladostnikov, ki pišejo ljubavna pisma in ni nujno, da že mislijo na posilstvo, niti, da preverjamo take stvari. Ker pa je primer zanimiv po tem, kako se lahko iste stvari obračajo po svoje, smo ga zapisali brez imen, ki so bila v pismu.

Meni namreč še na pamet ne bi prišlo, da bi s tem primerom obsojala vse mladostnike, ki niso

storili drugega, kot da so povabili dekle na kraj gozda.

Vi pa si zadevo razlagate po svoje, govorč o posledicah, ki bi lahko nastale. Lalko imate prav celo vi, lahko moj optimizem zakrije temno ozadje vabila, a nikar ne jemljimo stvari iz najbolj temnih izkušenj, ki nam jih je življenje natrosilo na pot. Ker je takih dejanj vedno več, je zelo umestna previdnost, ki pa naj ne vidi črno kravo tam, kjer je bela.

Hvala lepa za opozorilo in vašo skrb v imenu vseh deklet, ki ne verjamejo vsakemu fantu!

NATASA

LJUBIM GA

Zaljubila sem se v fanta, ki je od mene starejši za šest let. Jaz sem stara 23 let in sem še nedolžna. Nobenemu se nisem še toliko približala, ker sem sramežljiva. Zdaj pa imam sebi enakega fanta in ga ne bi rada izgubila, imava pa neprijetne nevednosti.

Sva namreč oba neizkušena, zato nama prvi spolni stik ni uspel, ker me fant ni razvedlil. Njegov ud ni dovolj nabrekli, zato ni mogel prodreti v nožnico in prehitro je prišlo do izliva in tako sva ostala oba nesrečna in nezadovoljna.

Odgovorite mi, kaj bi bilo temu vzrok in kako naj se moj fant pozdravi, da bo njegov ud dovolj trd in bo sposoben za njegovo združitve z mano. Ali je mogoče v Celju kakšna posvetovalnica? Povejte še če je tak moški zmožen, da oplodi, ker je spolno nemočen, jaz imam namreč rada otroke. Ali je fant tako boječ, da ne more ali kaj?

ZVESTA BRALKA

Spoštovana tovarišica,

popolnoma razumem vašo stisko, ki pa se ji da priti do konca, le veliko dozo potrpljenja boste morala imeti, vi in vaš fant. Kje so vzroki, da fant bori z nevednostjo takega značaja, bo vedno povedati le zdravnik. Fant je tudi premlad, da mu spolna moč že uspeva, saj je praktično še nič koristil. Morala boste poiskati najbližjo posvetovalnico, te pa ni v Celju, ampak bosta morala v Ljubljano v Njegovo ulico. Tu v Celju lahko dobite napotnico in svojo zdravniku poveste, da ima fant težave spolnega značaja. V Ljubljani se lahko odpravite le di brez napotnice, kar razumejo stisko ljudi, ki tudi sramežljivost ter bojazn, da bi zato zvešali sosedje. Pa mislim, da nimate takih skrbi, vaš fant le usmerite v ta smer, vi pa boste morali pri zdravljenju sodelovati. Vzrokov za tako bolezen je več (da je to bolezen ni treba več razmišljati, ker je), lahko so čisto psihičnega značaja in treba bo najprej odpraviti take in podobne vzroke.

Mislím, da boste otroci razmišljali še kasneje, verjamem pa, da vas mučijo vprašanja, ki nastajajo v zvezi z njimi. Ali bo mož zmožen zaploditi kopico otrok ali boste ostali brez njih. Tudi to je danes znanost že rešila. Kolikor vaš bodoči mož ne bo sam zaplodil otroka, mu bodo pomagali z umetnim osemenjevanjem. Njemu bodo dali seme in ga na umeten način zaplodili v vas. O tem si nikar ne belite glave. Poznam moža, ki je imel take težave kot vaš fant, pa ima danes štiri dekleta, ki jih je zaplodil čisto sam.

OGLAŠUJTE V

**NOVI
tednik**

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

HOTEL

merx

ZA VROČE POLETJE

velika izbira

**OBLEK
KOPALK**

BLAZIN ZA NA VODO
SONČNIH OČAL
CAMP GARNITUR

VSE ZA DOPUST IN VIKEND

VELEBLAGOVNICA
TEKONNIN
CELJE

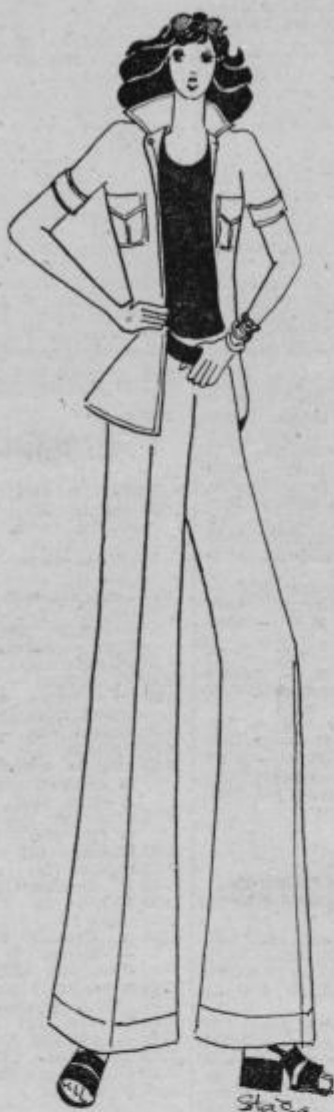

ženin
vsakdan

UDOBNO POLETJE

Za izlete, potovanja, za poletne dni v mestu si omislite hlačni komplet iz platna. Ker se v trgovinah že dobijo jeans platno v različnih barvah, ne bo težav z izbiro blaga. Model sam pa naj bo kar se da udoben in preprost. Hlače so od bokov navzdol širše, z zavijki ali brez njih. Jopič je oprijet, ima koničast ovratnik in kratke rokave. Zanimivi žepi bodo model še bolj popestrili. Spodaj lahko oblečete majico s kratkimi, ko bo hladneje, pa tudi z dolgimi rokavi.

Staša Gorenšek

prometne nesreče

TRČENJE MOPEDISTOV

CIRIL PINTER, 23 in EDVARD GORENŠEK, 31, oba iz Lipe pri Frankolovu, sta se srečala v nepreglednem ovinku in zaradi nepazljivosti obeh mopedistov je prišlo do čelnega trčenja, pri čemer se je lažje poškodoval Edvard Gorenšek, ki so mu v bolnišnici odvzeli kri zaradi suma vinjenosti.

PRI TREH NESREČAH — SMRT

LOVRENC DOBRINA iz Stare vasi je vozil proti Dramljam. V desnem nepreglednem ovinku je z mopedom močno zaviral, zato ga je zaneslo v levo, kjer je padel na levi bok. Iz nasprotne smeri je prišel s kombijem VILIM BOROSAK iz Pušave in Dobrina je z glavo udaril v rob karoserije. Bil je takoj mrtev, voznik kombija pa je odpeljal dalje, čeprav je videl mrtvega mopedista.

IVAN VOLČIC, 52 iz Križevca se je peljal z mopedom na njivo. Z ceste I. reda Maribor-Celje v naselju Zeče je zapeljal v levo na stransko pot, zaradi neprimerne hitrosti pa je zavozil na travnik, kjer je zadel v kamen in padel ter se tako močno poškodoval, da je kmalu umrl.

MILAN POLENSEK, 17 iz Podveže, se je peljal z neregistriranim motorjem in brez voznškega izpita skozi Raduho. Zaradi neprimerne hitrosti ga je v ovinku zaneslo v desno v leseno ograjo, kjer je z glavo udaril v steber in takoj umrl. Njegov sopotnik, IVAN DOGAREŠ iz Luč, pa je padel v grmovje in tako dobil le lažje poškodbe.

TRČENJE V KRIŽIŠČU

OZREN VICENTIC, 43, iz Obrenovca je pripeljal v križišče s Kersnikovo ulico po Ulici Moše Pijade v trenutku, ko je po prednostni, Kersnikovi ulici, vozil JANEZ VRTACNIK, iz Celja. Pri trčenju se je lažje poškodovala sopotnica OLGA VICENTIC, ki so jo prepeljali v celjsko bolnišnico, na avtomobilih pa je škoda za 15.000 dinarjev.

ČELNO TRČENJE

FRANC STUMBERGER, 47, iz Celja, je vozil iz Celja proti Mariboru in v nepreglednem ovinku v Šmarjeti zapeljal na sredino vozišča. Tako je čelno trčil z nasproti vozečim osebnim avtomobilom, ki ga je vozil IGNAC GJEREK, začasno zaposlen v Nemčiji. Štumbergerja je pričelo zanašati po cesti in oplazil je še en osební avto, pri tem pa sta iz njegovega vozila padla sopotnica IVANKA STUMBERGER in njen 2-letni sin FRANC, ki sta se lažje poškodov

vala. Škode je za 15.000 dinarjev.

ZAKRIVIL JE SMRT

STEFAN JOST, 28, iz Škedenja je pripeljal z motorjem v Slovenske Konjice, kjer mu je z vožnjo v levo izsiljeval prednost voznik osebnega avtomobila FRANC BLAZNIK iz Čeč pri Hrastniku. Joštu so nudili prvo pomoč v zdravstvenem domu, čez dva dni pa je v celjski bolnišnici umrl.

PREHITRA VOŽNJA

JOZE JELENKO, 32, iz Velenja, je vozil iz Celja in v naselju Beveče ga je zaradi neprimerne hitrosti začelo zanašati. Iz nasprotne smeri je pripeljal s tovornjakom BRUNO NANUT, iz Senovega, v katerega je Jelenko čelno trčil in si poškodoval prsni koš ter desno roko in nogo. Škode je za 40.000 dinarjev.

VARNOSTNA RAZDALJA

BRANKO ARSOV, 35, iz Celja je pripeljal po Titovem trgu do križišča pred pošto. Zaradi zaprtega semaforja (gorela je rdeča luč) je vozilo ustavil. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji pripeljal voznik osebnega avtomobila VLADIMIR RANČIGAJ, 23, iz Celja, ki je zadel v zadnji del Arsovega avtomobila ter po

POROKE

CELJE

Poročilo se je 29 parov takih:
VILHELM REBERNAK in KRISTINA PTICAR, oba iz Celja; MILAN ZEVART in JUDITA KENCILJAN, oba iz Celja; FELIKS KRAJNC in BERNARDA NAPRET, oba iz Celja; SREČKO PANTINATO, Rimske Toplice in ANTONIJA ZEME, Marija Gradec; FRANC KOSTOMAJ, Ljubecna in JOZEFA KRAJNC, Višnja vas; STANISLAV SEGA, Babna gora in DRAGICA HORVATIC, Vinski vrh; DRAGO BELEJ in OLGA SIVKA, oba iz Stor; FRANC RIHTER, Rova in FRANCISKA BREZNIK, Rožni vrh;

LASKO

MARJAN CATER, natakar, Rimske Toplice in MARILJA LIPOSEK, natakarica, Rimske Toplice; MILAN MACEK, sofer, Lahomno in MILENA PODKORITNIK, kuharica, Rečica; FRANC PODKORITNIK, gostinski tehnik, Rečica in ERNA SEME, frizerka, Brezno;

SLOVENSKE KONJICE

ALOJZ VIDMAR, 27 in VIDA KOPRIVNIK, 28, oba iz Resnika; ANGEL REJEC, 23, Dobenež in MARTINA VIVOD, 19, Konjska vas; FRANC REBERNAK, 20, St. Slemen in TEREZLIJA KAVC, 19, Brdo.

ŠMARJE PRI JELŠAH

PETER SMOLE, Skofija in PAVLA PIŠEK, Jasbina.

ROJSTVA

CELJE

73 dečkov in 84 deklic.

LASKO

2 dečki.

SLOVENSKE KONJICE

3 deklice in 2 dečka.

SENTJUR PRI CELJU

2 deklici in 1 deček.

ŠMARJE PRI JELŠAH

1 deček.

KINO

KINO UNION:

do 5. 8. ital. barv. film DEZ DOLARJEV.
od 6. do 8. 8. amer. barv. film JOE... IN TO JE AMERIKA.

KINO METROPOL:

do 5. 8. DINAMIT ZA LA-DJO ROTTERDAM.

DOM IN LETNI KINO:

od 6. 8. dalje japonski barv. film DO-DES-KA-DEM.
do 5. 8. ital. barv. film BEN IN CHARLIE.

Temeljna izobraževalna skupnost Šmarje pri Jelšah

Kadrovska komisija

razpisuje

za šolsko leto 1973/74

ŠTIPENDIJE:

1. Pedagoška akademija — matematika-fizika 1 štipendija
2. Pedagoška akademija — razredni pouk 2 štipendiji
3. višja šola za socialne delavce 1 štipendija
4. pedagoška gimnazija 3 štipendije
5. Srednja vzgojiteljska šola 1 štipendija

K lastnoročno napisani prošnji morajo kandidati priložiti naslednje dokumente:

potrdilo o vpisu v šolo;

učenci in študenti, ki se že šolajo, pa zadnje šolsko spričevalo ali frekventacijsko potrdilo ter potrdilo o opravljenih izpiti;

potrdilo o učenem uspehu;

potrdilo o osebnih dohodkih in premoženjskem stanju staršev oziroma skrbnika in ostalih članov družinskih skupnosti;

potrdilo o prejemanju otroškega dodatka.

Prošnje z vsemi zahtevanimi dokumenti preložiti temeljni izobraževalni skupnosti Šmarje pri Jelšah do 12. avgusta 1973.

Razpis velja za učence in študente, katerih starši oziroma skrbniki imajo prebivališče v občini Šmarje pri Jelšah.

ŽELEZARNA ŠTORE

uspešno uresničuje program modernizacije, višjo stopnjo predelave ter finalizacijo proizvodnje, zato nudi možnost stalne zaposlitve delavcem.

Vabimo

delavce, ki se žele priučiti za dela v valjarstvu, jeklarstvu in livarstvu. Nadalje vabimo k sodelovanju tudi delavce s poklicno šolo kot ključavničarje, strugarje in elektromehnike.

Delavci z dokončanimi 6 razredi osnovne šole in odsluženim vojaškim rokom se v Železarni lahko priučijo oz. izučijo poklicev ozkega profila kot livar, topilec, valjar in drugi.

Priporočamo vam, da se odločite za zaposlitev v priznanem in uspešnem podjetju Železarna Štore.

Prijavite se lahko osebno ali pismeno v kadrovskem sektorju podjetja, kjer dobite tudi vsa podrobna pojasnila.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA

PODRUŽNICA CELJE

razpisuje prosta delovna mesta:

1. za sedež Celje
DVA INŠPEKTORJA
ENEGA KONTROLORJA
ŠTIRI DELOVNA MESTA s srednjo šolsko izobrazbo
VOZNIKA motornega vozila »B« kategorije za določen čas
2. za ekspozituro Laško
ENO DELOVNO MESTO s srednjo šolsko izobrazbo
3. za ekspozituro Šmarje pri Jelšah
ENO DELOVNO MESTO s srednjo šolsko izobrazbo

Za delovno mesto inšpektorja je potrebna končana ekonomska ali pravna fakulteta, za kontrolorja višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri, za delovna mesta s srednjo šolsko izobrazbo končana ekonomska srednja šola, gimnazija ali upravno administrativna srednja šola, za voznika motornega vozila vozniki izpit »B« kategorije in da stanuje v Celju.

Prošnje v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo oziroma diplomu o dokončani višji šoli ali fakulteti pošljite kadrovski službi podružnice do 16. avgusta 1973.

S KUPONOM T -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.- din, prejmejo nagradni kupon.

Žrebanje kuponov bo 4. septembra.

40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. Vabi vas

VELEBLAGOVNICA

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, 8.30 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni napisi. Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 2. avgusta: 8.50 — Pod Konjsko goro, 17.30 — aktualno v sindikatih, 17.30 — zabavni zvoki.

Petek, 3. avgusta: Med dopoldanskimi srečanjimi: Stanka Gorenšek — modni nasveti, 8.50 — Po laški občini, 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — moški zbor skladateljev Ipatov iz Sentjurja.

Sobota, 4. avgusta: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — za prijeten konec tedna.

Nedelja, 5. avgusta: 10.30 — napoved časa in poročila, 10.35 — predstavljamo vam (Mirko Polutnik iz Celja), 11.00 — pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja: Darja Jokšič — proza, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.30 — 90 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 6. avgusta: 8.50 — Sentjursko-smarski utrinki, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 7. avgusta: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — tamburaški zbor »France Prešeren«.

Sreda, 8. avgusta: 8.50 — Življenje ob Puki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: stranska kapele celjske farne cerkve kot koncertna dvorana.

Ljubljana

VSAR DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored ob 4.30 do 8.00.

NEDELJA, 5. AVGUSTA: 8.05 Radijska igra za otroke — Rajko Ranfi: Radio Huda luknja; 9.05 Iščete popevko poletja; 10.05 Se pomnite tovariši... Dr. Mirko Siplovšek: Ustanovitev Slandrove brigade in njeni prvi spopadi; 10.25 Pesni boja in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna — R. Rolland: God Miklavža Breugnona; 15.05 Popularne operne melodije; 16.00 Radijska igra — Jus Kozak — Mitja Mejak: Balada o ulici; 17.05 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer; 22.40 Vedre note.

PONEDELJEK, 6. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljice in zgodbe; 10.15 Za vsakogar nekaj; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.20 Z nami doma in na poti; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jasna Stečkar: Krmiljenje telet v prvih dneh po rojstvu in do odstavitve; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam...; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Zveneca imena; 18.15 Pihalne godbe na koncertnem odru; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Mihe Dovžana; 20.00 Stereofonski operni koncert.

TOREK, 7. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 S pesnico v poletniški dan; 10.15 Poletna potovanja; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inš. Mitja Cimpršek: Gojenje macesna izven njegovega območja; 12.40 Slovenske narodne pesni pojo: Komorni moški zbor iz Celja, Eloga Kuneja ter solisti ob spremljavi klavirja; 13.30 Priporočajo vam...; 14.40 »Na poti s kitaro«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambli Toneta Kmetca; 20.00 Lahka glasba slovenskih av-

torjev; 20.30 Radijska igra — W. Dehilling: Atentat na domoljuba; 23.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 8. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Poletniški po-zdravi; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inš. Alojz Mustar: Ikušnje s slivovimi podlagami za breskve v Italiji; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam...; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 17.10 Operni koncert; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 Revija popevk.

CETRTEK, 9. AVGUSTA: 8.10 Glasbena matineja; 9.20 Mladinski zbori pri nas in po svetu; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Mrg. Lojze Cotina: Organizacija obranja huneja; 13.30 Priporočajo vam...; 14.40 »Meburška«; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Koncert po željah-poslušalcev; 18.35 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Cetrtekove domače pesmi in napovedi; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TV spored

NEDELJA, 5. VIII.

8.50 Neznani leteli predmeti — serijski barvni film (Lj)

9.40 Po domače z ansamblom Lojzeta Slika — barvna oddaja (Lj)

10.10 Kmetijska oddaja (Sa)

10.55 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti — barvna filma (Lj)

11.50 Poročila (Lj)

11.55 TV kaspot — do 12.15 (Lj)

12.25 Po domače z ansamblom Borisa Kovačiča (Lj)

15.50 Sinjska alka — prenos (Zg)

16.50 Poročila (Lj)

16.55 Atletska tekmovanja moških za evropski pokal — prenos iz Celja (JRT — Lj)

19.10 Kraljestvo džungle — barvni film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.30 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.35 A. Marodič: Pred viharjem — zgodba iz nadaljevanke Nora hiša (JRT — Lj)

21.20 Dobre stare melodije (Zg)

21.35 Sportni pregled (JRT)

22.05 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

20.00 TV dnevnik (Sa)

20.30 Celovečerni film (Bg)

22.00 24 ur (Bg)

PONEDELJEK, 6. VIII.

16.45 Madžarski TV pregled — Pohorje, Piesivec do 17.05 (Bg)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Pustite jih živeti — serijski barvni film (Lj)

19.00 Mladi za mlade (Sa)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.35 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 D. H. Lawrence: Snaha — predstava SNG Celje (Lj)

22.10 Video kasete: Time — barvna oddaja (Lj)

22.40 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.45 Čutke (Sa)

18.00 Otroške knjige (Bg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Ustavna spremembe (Zg)

19.00 Mladi za mlade (Sa)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Sa)

20.25 Sport v karikaturi (Bg)

20.30 Serijski film (Bg)

21.20 Filmi tedna (Bg)

TOREK, 7. VIII.

17.15 Madžarski TV pregled — Pohorje, Piesivec do 17.35 (Bg)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Veliki in majhni — oddaja TV Zagreb (Lj)

19.00 Zgodovina kozmetike — oddaja iz serije Osebnega nega (Lj)

19.20 Karavana — Ivangrad — Od Komovov do Plave (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.35 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanke (Lj)

21.20 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah (Lj)

21.40 Diagonale (Lj)

22.10 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Daljnogled (Bg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Znanost (Bg)

19.15 Turistični barometer (Zg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.30 Reflektor (Bg)

21.15 Zvezdne steze — film (Sa)

22.05 TV dnevnik (Zg)

22.25 Resna glasba (Zg)

SREDA, 8. VIII.

16.45 Madžarski TV pregled — Pohorje, Piesivec do 17.05 (Bg)

18.10 Obzorik (Lj)

18.25 Mačkon in njegov barvni film (Lj)

18.55 Na sedmi strani — oddaja (Lj)

19.15 Resna glasba (Sk)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.35 Poljubi me Katka — risni film (Lj)

22.20 Glasbeni nohturno: E. E. son: Poeme za violino — kester (Lj)

22.35 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Serijski film (Zg)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Reportaža (Bg)

19.00 Risanka (Zg)

19.15 Zabavna glasba (Sk)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Sa)

20.30 Serijska oddaja (Bg)

21.30 Umetnost na jugoslovanstvih (Bg)

22.00 Resna glasba (Bg)

22.35 24 ur (Bg)

CETRTEK, 9. VIII.

16.45 Madžarski TV pregled — Pohorje, Piesivec do 17.05 (Bg)

18.10 Obzorik (Lj)

18.25 Vnet za kolo — barvni film (Lj)

18.55 Neznani leteli predmeti — serijski barvni film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kako na odličje — pod soncem (Lj)

20.40 Cetrtkovi razgledi: Prigode dobrega vojnika — barvna TV nadaljevanke (Lj)

22.35 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:

17.40 Poročila (Zg)

17.45 Otroški spored (Sa)

18.15 Kronika (Zg)

18.30 Narodna glasba (Zg)

19.00 Srečanja (Bg)

19.45 Propagandna oddaja (Zg)

20.00 TV dnevnik (Zg)

20.40 Spored italijanske TV

PETEK, 10. VIII.

16.45 Madžarski TV pregled — Pohorje, Piesivec do 17.05 (Bg)

18.10 Obzorik (Lj)

18.25 Pot pidi — II. oddaja — ski film (Lj)

18.55 Doktor na pohodu — serijski film (Lj)

19.20 Figurativno plavanje (Zg)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.35 Iz zakladnice svetovne kulture: W. Faulkner: rec v prazno (Lj)

22.00 XXI. stoletje (Lj)

22.25 Poročila (Lj)

22.30 Glasbena oddaja (Lj)

22.50 Balkanske igre v posnetek iz Dubrovnika

SOBOTA, 11. VIII.

16.50 Mednarodni rokomet — prenos iz Doboja (Bg) v odmoru — Reser...

18.00 Obzorik (Lj)

18.15 Risanka (Lj)

18.35 David Cooperfield — filma (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cik-cak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.35 3—2—1 in TV barometer (Lj)

20.30 Parada tujih gostov — ske popevke 73 (Lj)

21.25 Šerif v New Yorku — ski barvni film (Lj)

23.00 TV kaspot (Lj)

23.20 Poročila (Lj)

23.25 Balkanske igre v posnetek iz Dubrovnika

HUP, HUP — ŠOFERJEM

Praznovanja »13. julija« so pri kraju. Delo, vsakodnevni prevozi in popravila, se nadaljuje. Komisija za življenjske in stanovske pogoje šoferjev in avtomobanikov s sedežem v Kopru je sporočila o prvih dosežkih svojega dela. Intenzivni pogovori z Gospodarsko zbornico SRS so postali kar najtesnejši. Šoferjem avtobusov v medkrajevnem prometu in šoferjem mednarodnih dnevih transportih se obeta benefikalna delovna doba že z mesecem decembrom tega leta. Kar bo z ostalimi za enkrat še ni dogovorjeno, vsekakor pa če bodo začetki dobri, bo dobro vse.

Gospodarska zbornica razpravlja o tem, kakšnega profila naj bi bil poklic šoferja. O tem se odloča tudi Svet za šolstvo pri IS SRS.

Zato je potrebno da se tudi šoferji in avtomobaniki sami potrudijo in skrbijo za svoj strokovni dvig. Org. ZSAM Celje je že razpisalo »Izobraževanje v cestno-prometni stroki za šolno leto 1973/74«. V pripravi so:

— teoretično in praktično šolanje kandidatov za voznike cestnih motornih vozil ABCDEF kategorij,

— šolanje na tehnični prometni šoli,

— šolanje poklicnih voznikov za pridobitev poklica,

— priprava instruktorjev za voznike motornih vozil.

Prijave sprejema pisarna ZSAM v Kidričevi ul. št. 19, vsak delovni dan od 14 do 18. ure. Zadnji rok prijave je 20. avgust 1973.

Na to posebno opozarjamo vse voznike motornih vozil, ki so se vrnili iz JLA, vse ki zanimajo za delo, tudi administrativno, pri transportnih službah, predvsem pa delovne organizacije, ki zaposlujejo nevalificirane voznike motornih vozil v javnem transportu.

Dragi tovariši šofer, prečitaj in obvesti še sotovarisa in postani naročnik »Novega Tednika«.

Obvestila in sporočila bodo še sledila.

Pri Tvojem delu želimo obilo uspeha, predvsem pa srečno vožnjo!

ali oglasi

PRODAM

otroški voziček
prodam. Pink Na-
Stanetova 16/II.

letnik 1961, vozen, do-
hranjen, ugodno pro-
dam. Ogled vsak dan, v
popoldan. Vera
Ter 63, Ljubno
Savinji.

750 letnik 1969/70
36000 km, pro-
dajalec, Store 13.

DKV 1000 S, let-
nik 1962, v nevozni-
stano. Ugodno pro-
dam. Ogled vsak dan po 15 uri. Te-
17, Celje.

letnik 1967, dobro
ohranjen, ugodno pro-
dam. Na grad 18 Celje.

letnik 1964 ugodno
ohranjen zaradi odhoda v tu-
žnino. Ponudbe pod »Tujina«.

NOVO novo spalnico za-
stava za Fiata 750 z do-
brim ali prodam. Jarh
Nušičeva 3. Ogled od
15 ure.

NSU 110 ugodno pro-
dam. Vlado Jamnikar, Do-
11 Celje. Ogled vsak
od 14. do 17. ure.

JOSE stilno pohištvo
prodam. Ponudbe pod »Po-
15, Laško.

1000, kavč in električ-
ni hladilnik prodam. Klio-
čestina 19, Skalna

VALEC »Fender« z
skrinjo in mikro-
fonom »Grundig« vse
prodam. Ogled vsak dan po 15 uri. Te-
17, Celje.

1100 R, 1968, ugodno
ohranjen. Kugonič Oto, Ve-
Celjska 33.

ROLIRAN Fiat 125
ugodno prodam. Infor-
macije Rezec, Zalec ali te-
11-707.

1000 letnik 1970, regi-
striran do 1974 prodam na
pohištveno posojilo.
Anton, Vehe 33, Te-

prodam posestvo v
izmeri 12 ha od te-
delovalne zemlje 4 ha
in 8 ha, s stanova-
nim in gospodarskim
zemljiščem, oddaljeno od
postaje Rimske
30 minut hoje.
možen vsak dan.
Jazbinšek, Sirje 71,
most.

letnik 1971, registri-
ran do maja 1974, ugodno
ohranjen. Hajdinjak, Smar-
10, Rimske Toplice.

ADSTROPNO hišo na
kmetijski cesti z vseji-
trnosobnim stanova-
nim, garažo, delavnico,
vrtom, prodam.
Ponudbe pod »Maribor-

gami voza, lažja, sko-
pova in telico tri mese-
brejo, stvorjavo, voz-
prodam. Košec Rudi,
7 a pri Ljubecni.

ROV sod nov 160 l in
gori hrastovi kadi 150
in ter enofazni električ-
ni s ploščo in tre-
lementi, prodam. Bre-
14, Sentjur.

variant prodam ali
zamenu za Fiata. Vza-
mudi ček za gradbeni
material. Karel Hočevnar,
86 Celje.

prodam magnetofon
znamke »Sma-
nemški. Fidler
Breg 30 Celje (pri
11-707).

letnik 1970, odlično
ohranjen, prodam. Po-
15, Laško.

750 letnik 1968,
km po generalnem
obnavljanju, ugodno pro-
dam. Ponudbe po 19. uri po te-
11-707.

četrtega teleta bre-
osmi mesec — tež-
vozen, prodam. Sorn
Bukovžlak 9, Tehar-

ORJE 900/4 prodam.
Ivan, Trnovlje 98 a
11-707.

ZASTAVA 750, letnik 1971, re-
gistriran do marca 1974,
prodam Kristan, Pečovnik
48, Celje.

FIAT 750, letnik 1963, 22000
km po generalni (motor
in menjalnik), ugodno pro-
dam. Kač, Ložnica 46, Za-
lec.

FIAT 1300, letnik 1969, ugo-
dno prodam. Rojc Dušan,
Trnovlje 123, Celje (Pri
Planinšek).

ENODRUŽINSKO hišo s
3.000 kv. m. zemlje na
sončni legi, prodam. Cena
po dogovoru. Prevorsek
Jože, Arcin 44 pri Vojni-
ku.

VISOKOPRITLČNO hišo sta-
ro deset let z vrtom, vse-
ljivo oktobra 1973, prodam.
Soseka Ložnica 54 — Ko-
čevar Franc, mehanik, Za-
lec.

KOSILNICO BCS prodam.
Ocvirk Anton, Ostrožno 75,
Celje.

FIAT 750, letnik 1965, ugo-
dno prodam. Azman Edo,
Vegova n. h. Celje.

TELICO, sedem mesecev bre-
jo, sivorjeve pasme, pro-
dam. Cretnik Ivan, Lindek
7, Frankovo.

SADIKE jagod in večjo ko-
ličino hlevskega gnoja pro-
dam. Hadolin, Debro 22,
Laško.

KUHINJSKO kredenco, mizo,
dva stola in omaro za
čevlje prodam za 400,00 din.
Ulica bratov Vošnjakov 24.

HISO s sadnim vrtom —
32 a — prodam. Ogled v
soboto in nedeljo 11. in 12.
avgusta. Laznik Albin, Za-
bukovica 123, Griže.

PODSTRESJE za ureditev
stanovanja in priklopa za
moped prodam. Ogled sa-
mo dopoldan. Strašek Er-
nest, Teharska 53 Celje.

ZASTAVA 750, dobro ohran-
jen, prodam za 7.500 —
din. Ogled vsak dan od 14.
do 16. ure pri Janežič Jože,
Saranovičeva 6 b Celje.

GRADBENO parcelo pod Go-
lovcem takoj prodam naj-
boljšeju ponudniku. Po-
nudbe pod »Gotovina«.

DOBRO ohranjeno spalni-
co prodam za 2.500.— din.
Informacije po telefonu
71-858 Zalec.

SPALNICO prodam. Maček,
Skofja vas 12.

KAVC, fotelje in dva kroja-
ška šivalna stroja ter tapi-
son, prodam. Podlesnik An-
gela, Copova 9 Celje.

HANOMAG Diesel prodam ali
zamenjam za osebni avto.
Polanc Franc, Debro 27,
Laško.

FIAT 1300, dobro ohranjen,
ugodno prodam. Ing. Plev-
nik, Vrbno 9, Sentjur pri
Celju.

TOVORNI avto 1,5 t znamke
Mercedes ugodno prodam.
Sentjur 98.

MOTORNO kolo Jawa 175
ccm, skoraj novo v odlič-
nem stanju, registrirano do
maja 1974. Cena 3.000 —
din. Ogled v petek v ve-
černih urah in v soboto ves-
dan. Pušnik Ivan, Hrušo-
vje 15, Planina pri Sevnici.

KOLO — moško — žensko
— dobro ohranjeno, pro-
dam. Lapornik, Teharska
2 a Celje.

SLAMOREZNICO — uporab-
no — komplet št. 8 na mo-
torni pogon — mali motor
in 10 m kabla, prodam. Po-
izvedbe: Dobovičnik, Voj-
nik 84.

PRODAM dobro ohranjen fiat
850 — letnik 1968. Ogled od
15. ure dalje. Moše Pijade-
jeva 8, Celje (pri restavraciji
Kladivar).

KUPIM

NEDOGRAJENO hišo v Cel-
ju ali bližnji okolici ku-
pim. Ponudbe pod »Plačam
v devizah«.

KOVINAR

obratno podjetje

LIVARNA BARVNIH KOVIN, POLJEDELSKI
STROJI IN KOVANO ORODJE

VITANJE

Za takojšnjo dobavo imamo na razpolago stiskalnice za grozdje v naslednjih izvedbah:

Mehanične stiskalnice:

25	40	60	80	100	120	180	200	litrov
480.—	700.—	820.—	950.—	1.155.—	1.300.—	1.700.—	2.100.—	dinarji

Hidravlične stiskalnice na vreteno:

100	120	180	200	250	320	150	litrov
2.200.—	2.550.—	2.900.—	3.000.—	3.150.—	3.500.—	2.700.—	dinarji

Hidravlična stiskalnica na jarem:

120	150	180	200	250	320	litrov
2.700.—	2.850.—	3.000.—	3.200.—	3.500.—	3.800.—	dinarji

Cenjene potrošnike prosimo, da se obrnejo na naš naslov, od katerega lahko zahtevajo vse ostale informacije.

SOD do 200 l kupim. Ven-
gust Janez, Na otoku 11,
Celje.

STAREJSO hišo za adaptaci-
jo kupim. Pogodbeno nu-
dim starejši osebi dosmr-
no stanovanje. Ponudbe pod
»Dostojnost«.

STANOVANJE

POSTENI dijakinji — gimna-
ziki — iščeta ogrevano so-
bo. Ponudbe pod »Septem-
ber«.

OPREMLJENO sobo v bliži-
ni centra mesta oddam
skromnejšemu dekletu ali
ženski. Pismene ponudbe
z naslovom pod šifro
»Soba 73«.

OPREMLJENO sobo oddam
mirni osebi. Celje, Kaju-
hova 10.

GARSONJERO v Celju išče
ekonomist. Ponudbe pod
»Ekonomista«.

ZAKONCA brez otrok nujno
iščeta enosobno stanova-
nje v okolici Celja. Nudi-
ta predplačilo. Horvat Fri-
derik, Ribarjeva 3/11 Cel-
je.

UPOKOJENEC brez otrok iš-
če prazno sobo v Celju ali
okolici. Ponudbe pod »Do-
bro plačama«.

OPREMLJENO sobo v Celju
išče ekonomist. Ponudbe
pod šifro »10«.

SOBO v središču mesta ali
na otoku išče miren usluž-
benec. Ponudbe pod »1 sep-
tember«.

MIRNO in pošteno dekle
nujno išče opremljeno so-
bo v Celju. Ponudbe pod
šifro »Marija«.

USLUŽBENKA nujno išče so-
bo v centru Celja. Po
možnosti poseben vhod.
Skornik Irena, Dobrina 46,
Loka pri Zusmu.

SAMSKI moški išče sobo po
možnosti s kopalnico bli-
zu Avtobusne postaje v Ce-
lju. Plača v naprej. Centrih
Ciril, Askerčeva 16 pri
Rezec.

NA STANOVANJE sprejemem
deklet. Ogled od 17. do 19.
ure. Sotlar, Kovinarska 10,
Celje.

DVOINPOLSOBN stanova-
nje s telefonom zamenjam
za dvosobnega najraje na
Otoku. Ponudbe pod »Bal-
kone«.

RAZNO

KMECKI fant, 21 let/165, ve-
sele narave z majhno kme-
tijo in službo želi spozna-
ti deklet od 16 do 20 let,
vesele narave in mirnega
značaja. Ponudbe pod »Cer-
kvena poroka«.

OPOZARJAM pred nakupom
premičnin in nepremičnin
od tov. Hudej Blaža, Jan-
škovo selo 12 p. Velenje,
ker sem solastnica. Hudej

Antonija, Menza »Vegrada«
Velenje.

ZAHVALA. Toplo se zahvalju-
jem dr. Avžnerju, prim.
dr. Jensterlu, dr. Pilihu,
dr. Knezu, dr. Drobnicu
ter ostalim zdravnikom in
osebju poškodbenega in fi-
zioterapevtskega oddelka, za
uspešno zdravljenje. Hva-
ležni pacient Lipar Marjan.

ZAPOSLOITEV

RITEM KITARIST s svojo
opremo išče prosto mesto
za igranje v komercialnem
ansamblu. Ponudbe pod
»Zanesljivost«.

ORODJARSKEGA vajenca z
dokončano osemletko spre-
jememo. I. Javoršek, oro-
dna in strojna mehanika
Celje, Ipavčeva 28.

KMETIJSKI KOMBINAT
Hmežad

TOZD Skupne službe

objavlja prosto delovno mesto

HIŠNIKA

Zahteva se poklicna šola kovinarske ali elek-
tro stroke in po možnosti izpit za kurjača
centralne kurjave z 2 leti prakse.

Osební dohodek znaša ca. 1.650 din.

Interesenti naj pošljejo prijave do 15. 8. 1973 na
naslov Kmetijski kombinat Hmežad, Zalec — Ka-
drovski oddelék.

Izšle so nove tri knjige iz ciklusa

PRESTOL MATIJE KORVINA

m. jurić zagorka

pekel na
prestolu I-II-III

(četrta, peta in šesta
knjiga iz ciklusa »PRESTOL
MATIJE KORVINA«)

Tri knjige romana »Pekel na prestolu« predstavljajo vsebinsko
in časovno nadaljevanje treh knjig
»PREROKOVANJE PRI KAMNITIH VRATIH«.

Že v prvem delu pride do usodnega dogodka: kralj Matija Korvin
umre. Še pred pogrebnimi slovesnostmi se začne zakulisno intrige
glede nasledstva. Kraljica Beatrice meni, da je z možev smrtjo prišel
njen trenutek, ko se bo lahko povzpela do popolne oblasti. A okoli-
ščine niso tako preproste... Tu je namreč že Gordana, ki izkoristi svoj
položaj na dvoru, da bi rešila domovino...

Tri knjige romana veljajo vezane v celo platno 270 din.
kupite jih lahko tudi na 3-mesečno obročno odplačevanje
po 90 din.

Nadaljevanju teh dogodkov bodo lahko bralci sledili v naslednjih
treh knjigah, ki izidejo letošnjo jesen: PEKEL NA PRESTOLU IV-V-VI.
Knjige dobite v vseh knjigarnah in pri zastopnikih založbe, pismeno
pa jih lahko naročite na naslov:

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
61000 Ljubljana, Mestni trg 26

KAKOR KJE

Zaproši Američanka svojega moža, naj ji iz spalnice prinese žepni robček, potem mož vstane in prinese.

Stori to Kitajka, pokliče mož otroka in mu naroči: Pojdi v spalnico in prinesi mami žepni robček.

V Angliji je to že drugače. Mož bi presenečeno dvignil obrvi in vprašal: Si si morda zlomila nogo, ali kaj je?

V Rusiji bi zadeva zgedela takole. Mož bi šel, prinesel žepni robček, bi pa takoj pristavil: Veš kaj, tovarišica, v spalnici sem videl, da leži moj svinčnik na tleh, bi stopila tja in ga pobrala?

In kaj pri nas? Sporočite nam na kartici. Najboljši odgovor bo nagrajen.

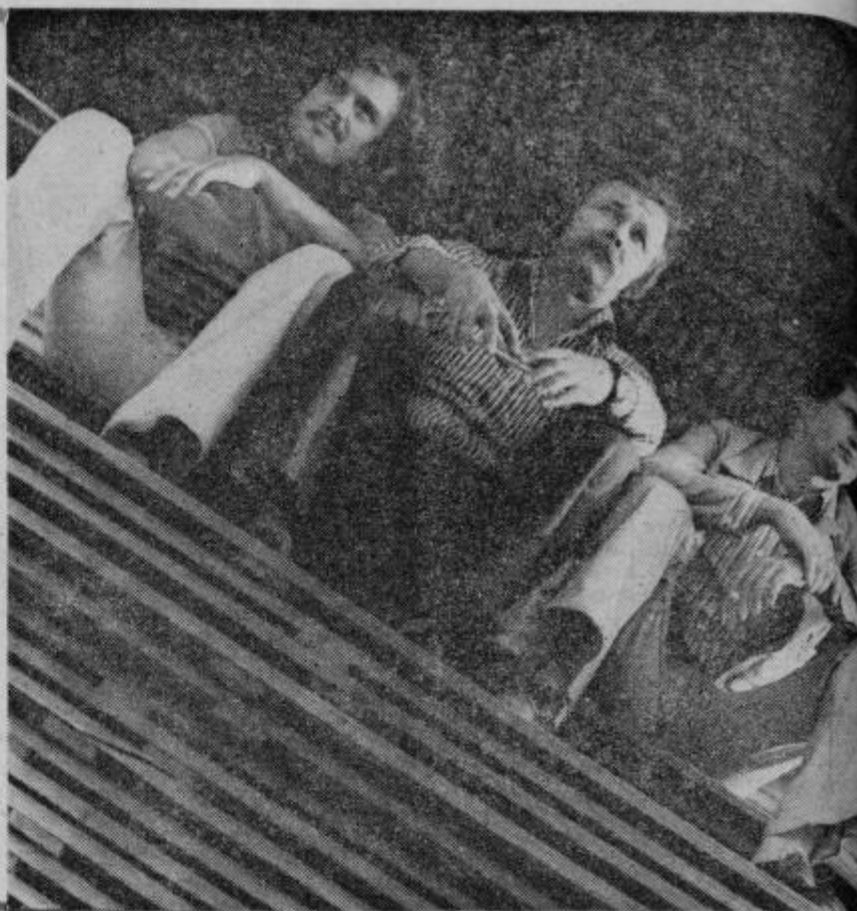

NOSTALGIČNI VAL VRAČA STARO V MODO. Nostalgija po starih, zlatih in dobrih časih prinaša v modo starosveten klobuček, nič večji kot potička za otroke Seveda, tako na naši sliki prezentira novi val 20-letna Shirley, h klobučku sodi še kaj zraven. Na primer za poljub narisana srčkasta usta sredi belo napudranega obraza, potem debelo obarvana okolica oči, da izgledajo kot dve krogli, pa malce naiven obraz, ki naj vso žensko zvitost skrije za obličje prikupne trape. Na takšno vabo se superiorni moški hitro ujamejo — na obraz in morda še na kaj?

TRIJE MODNI KREATORJI

biltenov, plakatov, značk in ostalega propagandnega materiala za APE 73. To so člani Društva oblikovalcev Celje: Jože Domjan, Gregor Svab in Rafko Počivašek (od leve proti desni). Posneli smo jih nekaj dni pred tekmovanjem na tribuni stadiona »Boris Kidrič«, kjer z »oblikovalsko izostrenimi očmi« opazujejo dogajanja na zelenem tepihu stadiona, obrobjenem z rdečim tartanom. Morda pa se jim bo ponovno porodila kakšna zanimiva ideja, ki jo bodo lahko kdaj kasneje uporabili pri kreiranju raznega propagandnega materiala za atletske prireditve v Celju. Sicer pa povejmo na glas: vsak, kdor je videl njihove izdelke in ki se vsaj malo spozna v te zadeve, jih je pohvalil. V tradicionalne oblike so vnesli veliko svežine in razgibanosti — to, kar šport in atletika pogojeta in dajeta.

Foto: DRAGO MEDVED

Intervju z Nelo Eržišnik

„KUD PLOVI OVAJ BROD...“

Srečali smo jo za odrom gradu Pogled. NELO ERŽIŠNIK. Prihajala je vsa nasmejana in prepotena od naporene predstave, kljub temu je prijazno pristala na pogovor.

ALI SE LAHKO PREDSTAVITE NASIM BRALCEM?

Sem Marica Hrkalo, visoko kvalificirana čistilka v podjetju Jugometla v Zagrebu.

KAKO STE ZADOVOLJNI S PLACO PRI VAŠEM PODJETJU?

Veste, zaslušim 80.000 starih dinarjev mesečno. Pa sem se čudila, zakaj imam tako majhno plačo. Grem k direktorju, ki me je na vse pretege prepričeval, da zaslušim v pov-

prečju z njegovo plačo 180 tisočakov. Začela sem besneti, da to ni prav. Direktor mi je bojazljivo predlagal, naj grem v Nemčijo. Le kako naj grem v inozemstvo svinje »futrati,

če pa se med domačimi prasci dobro počutim!«
MARICA, SLISALI SMO, DA VELIKO POTUJETE PO INOZEMSTVU?

Oh, da! Zadnjič sem šla v Spanijo na korido. Vstopila sem na napačna vrata in namesto med publiko prišla med bike. Bik za mano, jaz pred njim, jaz levo, bik levo, jaz desno, bik desno, jaz zumpata, zumpata, bik zumpata, zumpata, publika pa olé. Pa mi je vse skupaj presedlo in sem si dejala: »Marica, bolje da povržem tele kot da dobim srčni infarkt.«

ZLOBNI JEZIKI PRAVIJO, DA STE KUPILI SVOJO METLO NA PONTE ROSSU...

Ni res, moje podjetje jo je kupilo, znano podjetje smo. Kaj pa mislite, začeli smo iz nič, a nes pa imamo že štiri milijarde dolga.

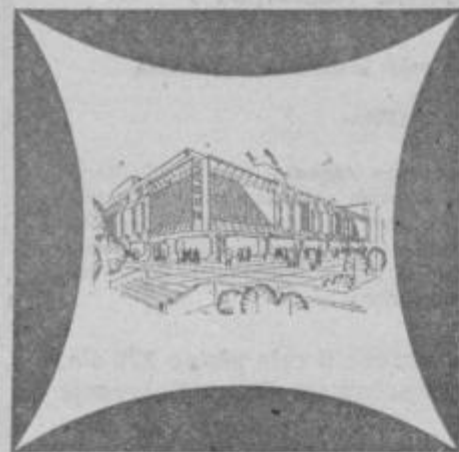
KAKO SI RAZLAGATE NACELO: PROLETARCI VSEH DEZEL ZDRUŽITI SE?

Preprosto! Zadnjič sem v izložbi videla kristal servis za 600.000 starih dinarjev. Pa sem si rekla: »Proletarci vseh dežel združite se... in kupite servis.«

KAJ MISLITE O »FUTURISTIČNI TEKAJU« NARJA?

»Kud plovi ovaj brod...«
»Plovi plovi duboko more...«

D. Stamej

RAZPRODAJA

pri

VELEBLAGOVNICI

Nnama
VELENJE

poletna razprodaja

- KONFEKCIJE
- OBUTVE
- KOPALK
- ŠPORTNIH POTREBŠČIN

OD 30. 7. DO 19. 8. 1973

30-50 %

ZNIŽANJE CEN

v

VELEBLAGOVNICI

Nnama
VELENJE

NOVI tednik

29

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predaj 161; Naročnina in oglasi: V kongresu 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Edl Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Sirménik, Tona Vrabi — Izdajnik: Vilke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. CGP »DELO« Ljubljana — uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00.